

genc BİRİKİM

Değerli Okurlarımız,

Yaratıcımız ve sahibimiz yüce Allah'a hamd, peygamberimiz Muhammed Mustafa'ya salât ve selam olsun. Yeryüzünde bulunma amacı, sadece yüce Allah'a kulluk etmek, onun rızasını gözetmek, yine onun dini, rızası ve davası için çalışmak, yaşamak ve mücadele etmek olan müminlere selam olsun.

Miladi yeni bir yılın ilk sayısı ile siz değerli *Genç Birikim* okurlarını selamlamak, yolculuğumuza kaldığımız yerden sizlerle birlikte devam etmek, bir sonraki sayımızda yirmi beşinci (25.) yılımıza gireceğimizin heyecanını taşımak...

Gazze'deki ve diğer mazlum bölgelerdeki zulmün devam ettiğini bilerek ve hem gözlerimizle şahit olmak hem de kalplerimizle gözlerimizin görüp kulaklarımızın işittiklerine dayanmaya çalışmak...

Ümmet olarak acizliği yaşamak, gücümüzün yetersizliğiyle baş başa kalmak...

Zalimlerin zulümleriyle en dibe vurduklarına şahit olduğu halde yaptırım namına elle tutulur gözle görülür gelişmelere hasret kalmak...

Müslümanlar olarak yaşam sürdüğümüz, mücadele ettiğimizi düşündüğümüz şu topraklarda dünyevileşme tehlikesinin karşısında durmamak...

Her geçen yılın muhasebesini ciddi bir şekilde yapma yoluna gitmemek, neler kazanıp neler kaybettiğimizin hesabını tutamamak...

Bebeklerin çocukluğa, gençlerin yaşlılığa evrildiği her geçen zaman ve gelen her yeni sene; hakkın, hakikatin, tevhidin, adaletin, merhametin yeryüzüne hâkim kılınması adına insanımıza ne kattığını düşünmemek...

Şirkin, küfrün, tuğyanın, fitnenin, fesadın, fücurun bizlerden neler götürdüğünü fark ede-

memek...

Ama... Ümitsizlik yine de uzaktır bizden. Kazanacak olan, yüzünde gülücüklerin, gönlünde sevinçlerin yeşereceği tohumlar ve tomurcuklar yine bizden, yine müminlerden olacak. Yüce Rabbimiz, layık olabilmeyi, kulluğumuzun hakkını verebilmeyi nasip eylesin bizlere.

Bu sayımızda; yazarımız Ali Kaçar, **Yemen'den Somaliland'a BAE-Siyonist İşbirliği** başlıklı makalesinde; son günlerde dünya gündemini meşgul eden Somaliland'ı ve etkisinde olan bölgeleri ele alıyor.

Sayımızın dosya konusunu, **Rahmet ve Fazilet Günleri: Üç Aylar** olarak belirledik. Dosya konusu çerçevesinde yazarlarımız; Emrah Doğru, Erdal Tuğrul, Fatih Pala, Mehmet Can Giyik, Kemal Ünlütaş, Rüstem Ayılmazdır, Sümeyye Demirci ve Taşkın Önel dosyamıza önemli katkıda bulundular.

Ayrıca Ali Kaçar'ın **NİLİ Casusluk Örgütü-II** başlıklı diğer makalesini; Mehmet Akif Seyitoğulları'nın **Modern Çağda Korkunç Zulüm Altında Sessiz Bir Çılgılık: Dr. Afife Sıddıkî-II**, Fatih Pala'nın Türkiye'de İslami Uyanış ve Problemleri panel haber yazısı ve İslam'da Ulemanın Fonksiyonu panel kitabının tanıtım yazısını; Taşkın Önel'in **Anlamak** ve Rüveyde Bera Pala'nın **Ka(y)nayan Sevdam** başlıklı şiirlerini; Dr. İsmail Ceylan'ın **İsrail'in Refah Sınır Kapısını Açmak İstemesinin Gerçek Sebebi** başlığını taşıyan kıymetli çeviri çalışmasını istifadenize sunduk.

Şehadet ve Şehitlik – Ramazanla Yeniden Dirilmek dosya konulu Şubat 2026 (284.) sayımızda buluşmak üzere yüce Allah'a emanet olun.

Bu sayımızda...

- 3 **Gazze'den Somaliland'a BAE-Siyonist İş Birliği**
Ali KAÇAR
- 8 **Yine, Yeniden ve Yenilmeden**
Fatih PALA
- 10 **Ahlak mı Çöktü, Ahlıksız mı Döndü**
Taşkın ÖNEL
- 12 **Üç Aylarda Farz Gibi Önem Gösterilen Gün ve Geceler**
Emrah DOĞRU
- 14 **Zaman, Mekan ve Kutsallık**
Erdal TUĞRUL
- 17 **Allah Rasulü'nün (SAS) Önüne Geçmeyin!**
Sümeyye DEMİRCİ
- 20 **Mübarek Ayları Hak ediyor muyuz?**
Rüstem AYILMAZDIR
- 22 **Üç Aylar: Zamanın İçinde Açılan Rahmet Penceresi**
Mehmet Can GİYİK
- 24 **Rahmet Yağarken İslanmayan Kalpler**
Kemal ÜNLÜTAŞ
- 29 **İsrail'in Refah Sınır Kapısını Açmak İstemesinin Gerçek Nedeni**
Ahmad ABUSHAWİSH
- 31 **Dr. Afiye Sıddıkî - II**
Mehmet Akif SEYİTOĞULLARI
- 38 **"İslam'da Ulemanın Fonksiyonu" Kitabı Üzerine**
Fatih PALA
- 40 **Türkiye'de İslami Uyanış ve Problemleri Paneli**
Genç BİRİKİM
- 43 **Nili Casusluk Örgütü- I**
Ali KAÇAR
- 47 **Anlamak**
Taşkın ÖNEL
- 48 **Ka(y)nayan Sevdam**
Rüveyde Bera PALA

genc BİRİKİM

Yıl: 24 Sayı: 283

**Sahibi ve Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü**
Ali KAÇAR

Genel Yayın Yönetmeni
Fatih PALA

Yazışma Adresi
Korkutreis Mah. Yeşilirmak Cad. No:9/1
Çankaya - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

ISSN: 3062-0252

Yönetim Yeri
Korkutreis Mah.
Yeşilirmak Cad. No:9/1 Çankaya - ANKARA

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Strazburg Caddesi No : 31/17 Sıhhiye -
ANKARA
Telefon: 0 312 229 1881

Baskı Tarihi
05.01.2026

Abonelik Şartları: Yurtiçi abonelik için 1 yıllık abonelik ücreti olan 900 (dokuzyüz) Türk Lirası'nı (Elden teslim fiyatıdır. Kargo ile teslim alacak abonelerimiz için kargo ücreti abonelere aittir.) "Mustafa SARICA Kuveyt Türk Katılım Bankası TR920020500009457261200001 IBAN No'lu" hesaba yatırmanız yeterlidir. Dijital dergi aboneliği için yine aynı hesaba 1 yıllık abonelik ücreti olan 600 (altıyüz) Türk Lirası'nın yatırılması yeterlidir.

Temsilcilikler:

Ankara : Satılmış Ediz, 0534 259 06 03
Bolu : Remzi Korkmaz, 0505 773 07 01
Erzurum: Kenan Akçil, 0535 038 25 25
Gümüşhane : Furkan Pala, 0535 883 50 59
İstanbul: Nizamet Karakuşoğlu, 0552 239 60 67
Kayseri : Fatih Pala, 0535 245 31 93

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdersisi@gmail.com

Gazze'den Somaliland'a BAE-Siyonist İş Birliği

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

İngiltere (Britanya İmparatorluğu), üzerinde güneş batmayan ya da doğmayan ülke olarak anılmaktaydı. Asya'da, Körfez bölgesinde ve Afrika'da birçok sömürgesi bulunmaktaydı. 1800'lü yılların ilk çeyreğinden itibaren sömürgecilikte zirve yapmış ve birçok ülkeyi sömürgesi hâline getirmişti. Sömürgeleştirdiği halkları iliklerine kadar sömürmüş, yer altı ve yer üstü kaynaklarını yağmalayarak zenginliklerini ülkesine taşımıştı. İngiltere'nin, sömürgeleştirdiği bölgelerden biri de Körfez bölgesiydi. Bu bölgede genellikle aşiretler etkiliydi. İngiltere, aşiretlerin yoğun olarak yaşadığı bu bölgeyi, 1800'lü yılların sonlarından itibaren egemenliği altına almış; iç işlerinde serbest, dış işlerinde ise kendine bağımlı hâle getirmişti.

Ancak İngiltere, İkinci Dünya Savaşı'ndan zayıflamış olarak çıktığı için sömürge politikasını devam ettirmekte zorlanmaya başlamıştır. Yerini ABD'ye bırakarak 1960'lardan itibaren

BAE, Siyonist İsrail açısından menfaatlerini yaygınlaştırmak ve bölgede egemenliğini kalıplaştırmak için sadece kullanışlı bir aparatır. Zamanı gelince Katar'a gerçekleştirilen saldırının benzeri hatta daha da fazlası BAE'ye de yapılacaktır. Çünkü Siyonist İsrail için dost yoktur; onların sapık inançları gereği, Yahudilerin dışındaki bütün insanlar, kendilerine hizmet etmek için yaratılmışlardır. Ama şimdilik Siyonist İsrail'in BAE'ye ihtiyacı vardır.

bölgeden resmen çekilmeye başlamıştır. Bu çekilmeye rağmen nüfuzunu, devşirdikleri kanalıyla devam ettirmiştir. Ne yazık ki bu etki halen bazı ülkelerde devam etmektedir. Nitekim İngiliz Milletler Topluluğuna, Orta Doğu dışında 15 ülke daha bağlılığını devam ettirmektedir.¹

İngiltere'nin Körfez bölgesinden çekilme kararından sonra Bahreyn, Katar, Abu Dabi ve Dubai temsilcileri arasında başlayan müzakerelerde, Mart 1968'de "Arap Emirlikleri Birliğinin kurulması" kararlaştırılmış ancak anlaşma sağlanamamıştır. İngiltere'nin Mart 1971'de fiilen çekilmesin-

¹ Bu ülkeler: Antigua ve Barbuda, Avustralya, Belize, Kanada, Grenada, Jamaika, Yeni Zelanda, Papua Yeni Gine, Saint Kitts ve Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent ve Grenadinler, Solomon Adaları, Bahamalar, Tuvalu ve Birleşik Krallık. Bu ülkelerin ortak özelliği, İngiliz tahtına sembolik bağlılıklarını gönüllü olarak sürdürmeleridir. Bu ülkelerin anayasaları, 'devlet başkanı' olarak Birleşik Krallık tahtında oturan kişiyi kabul ediyor. Ülke içindeki törenlerde devlet başkanını, kral veya kraliçe tarafından atanmış 'genel vali' ya da 'Viceroy' ünvanlı kişi temsil etmekte ve paralarında da kraliçenin fotoğrafı yer almaktadır.

den sonra aynı yılın ağustosunda Bahreyn, Eylül ayında ise Katar bağımsızlıklarını ilan etmiştir. Bunun üzerine Abu Dabi ve Dubai'nin de içinde bulunduğu altı emirlik (Abu Dabi, Dubai, Şârika, Acman, Fuceyre ve Umm Kayveyn) de bir araya gelerek Aralık 1971'de Birleşik Arap Emirlikleri'ni (BAE) kurmuşlardır. Bu altı emirliğe, Şubat 1972'de dâhil olan Resû'l-Hayme ile birlikte devlet bugünkü son şeklini almıştır.²

Abu Dabi emiri Şeyh Zayed bin Sultan el-Nahyan³, BAE'nin kurucu devlet başkanı olmuş ve BAE'nin kuruluşundan 2 Kasım 2004'teki ölümüne kadar yaklaşık 33 yıl devlet başkanlığı görevini sürdürmüştür. Onun ölümü üzerine oğlu Halife bin Zayid el-Nahyan devlet başkanlığı görevine getirilmiştir. Ülke yönetiminde başbakanlık görevi ise Dubai Emirliğine verilmiş ve bu emirliğin yönetimi de Mahtum ailesinin uhdesine verilmiştir.

Emirliklerin her biri kendi emirleri yani aşiret liderleri tarafından yönetilirken federasyon, bu emirler arasından seçilen bir devlet başkanı tarafından yönetilmektedir. Monarşi temelli federasyonun ana unsuru, yedi emirden oluşan Federal Yüksek Konseydir. Bu konsey, federal yasaları onaylamakta, üyeleri arasından devlet başkanını, başbakanı ve bakanları seçmektedir.⁴

Dünya petrol rezervlerinin %10'una sahip olan Birleşik Arap Emirlikleri, doğal gaz rezervleri yönünden de dördüncü sıradadır. Dünyada sürekli artan enerji ihtiyacı, bu ürünlerle talebi artırdığından BAE, kişi başına düşen gelir yönünden dünyanın önde gelen ülkeleri arasına girmiş, uluslararası ilişkiler anlamında da etkisini artırmıştır. Bu kapsamda Körfez İş Birliği Konseyi kurucu üyesi olmuş ve Basra Körfezi'nde Batı güvenlik politikalarını desteklemiştir.

Muhammed bin Zayed Al-Nahyan Dönemi

Şeyh Zayed bin Sultan el-Nahyan'ın ölümünden sonra yerine büyük oğlu Halife bin Zayid el-Nahyan geçmiştir. Halife bin Zayid'in 2014'te beyniyle ilgili yaşadığı ciddi sağlık sorunlarından sonra, Muhammed bin Zayed önce vekil, daha sonra da asıl olarak BAE'nin devlet başkanı olmuştur. Bu dönemde Suud'da da Muhammed bin Selman, çeşitli görevlerden sonra

önce genç yaşta savunma bakanı, daha sonra da veliaht olarak tayin edilmiştir. Suud kralı Selman bin Abdülaziz, veliaht olan yeğeni Muhammed bin Nayif'i -teamüle aykırı olarak- Haziran 2017'de görevden almış, yerine oğlu Muhammed bin Selman'ı veliaht prens olarak getirmiştir. Körfez bölgesinde radikal değişiklikler ise bu ikilinin, iş başına getirilmeleriyle başlamıştır. Bu ikili, yanlarına tetikçi Muhammed Dahlan'ı da alarak Katar'a 5 Haziran 2017'de ambargo uygulamış ve Katar'dan başlayarak bölgeyi yeniden dizayn etmeye başlamışlardır. Trump'ın damadı Kushner'ın de yönlendirmesiyle bölgeyi İsrail ve ABD emperyal amaçlarına uygun hâle getirmek için muhalif kesimlere, özellikle de İhvanü'l-Müslimin mensuplarına yönelik süreklilikli saldırılar başlatmışlardır. Aslında sadece İhvanü'l-Müslimin teşkilatı mensuplarına yönelik değil, Siyonist İsrail ve ABD çıkarlarına itirazı olan ya da itiraz edebilecek olanlar ya idam edilmiş ya da zindanlara atılarak mal varlıklarına el konulmuştur.

Siyonist İsrail ile Abraham Anlaşmalarının imzalanması ve normalleşme ilişkileri de bu ikilinin öncülüğünde gerçekleşmiştir. Bu konuda BAE, Sudan'ın, Fas'ın Siyonist katillerle normalleşme anlaşmasını imzalamalarını, askerî ve ekonomik baskı kullanarak sağlamıştır. Amaç öncelikle Filistin'i, akabinde de Körfez bölgesini, İsrail'in ırkçı ve Siyonist amaçları için uygun hâle getirmektir. Mısır'ın 1979'da, Ürdün'ün de 1994'te Siyonist İsrail'i tanımış olmaları, bu çetenin işini kolaylaştırmıştır. BAE ve Bahreyn 15 Eylül 2020'de, Sudan 23 Ekim'de, Fas da 10 Aralık 2020'de İsrail ile normalleşme anlaşmaları imzalayarak ihanet şebekesine katılmış oldular.

Suudi Arabistan ile Siyonist İsrail arasında yapılan görüşmeler, Suudi Arabistan'ı da bu ihanet anlaşmasını imzalama aşamasına getirmişti. Ancak 7 Ekim 2023 Aksa Tufan'ı, Suudi Arabistan'ın bu ihanet hevesini kursağında bırakmıştı. Elbette bu engelleme Suudi diktatör Muhammed bin Selman'ı vazgeçirmiş değildir. Çünkü bu diktatörün, Siyonist İsrail ile normalleşme anlaşmasını sadece askıya aldıklarını, Gazze'de olaylar bittikten sonra imzalayacaklarını söylemekten çekinmemesi de bunu göstermektedir.

Bölgede Siyonist İsrail'in Tetikçisi BAE'dir

BAE, Siyonist İsrail açısından menfaatlerini yaygınlaştırmak ve bölgede egemenliğini kalıcılaştırmak için sadece kullanışlı bir aparatır. Zamanı gelince Katar'a gerçekleştirilen saldırının benzeri hatta daha da fazlası BAE'ye de

² Daha geniş bilgi için bkz. Prof. Dr. Tayyar Arı, Geçmişten Günümüze Orta Doğu, MKM Yayıncılık, 4. bsk. Ekim 2008, Bursa, s. 496

³ BAE'nin şimdiki başkanının babası

⁴ Ali Kaçar, Zeydilikten Husulîğe Yemen, Genç Birikim Yayınları, 1. bsk. Eylül 2024, Ankara, s. 267; Arı, age. s. 497-498

yapılacaktır. Çünkü Siyonist İsrail için dost yoktur; onların sapık inançları gereği, Yahudilerin dışındaki bütün insanlar, kendilerine hizmet etmek için yaratılmışlardır. Ama şimdilik Siyonist İsrail'in BAE'ye ihtiyacı vardır. Çünkü İsrail'in, BAE olmadan Körfez'de ve Afrika'da ilerleme şansı yoktur. Dolayısıyla Siyonist İsrail, BAE'yi gerek Körfez ülkeleri gerek Afrika için bir atlama tahtası olarak kullanmaktadır.

BAE'nin bu ihaneti nedeniyle Siyonist katiller güruhu İsrail, bölge yönetimleri nezdinde kabul görmeye başlamıştır. Zaten itiraz edenler, BAE tarafından ya finans desteğiyle ya da ayrılıkçı terör gruplarını desteklemek ve kıskırtmak suretiyle yola getirilmektedir. Körfez ülkeleri arasında istekli ve itirazsız olarak İsrail ile tam iş birliği yapan tek ülke, BAE'dir. İsrail'in bölge politikası, şimdilik hem kendi ülkesi hem de BAE'nin etkinlik alanını artırma amaçlıdır. Bu nedenle Yemen, Sudan ve Somali'deki gelişmeler ve İsrail'in Afrika boynuzunda attığı stratejik adımlar, BAE ile İsrail ilişkilerini kopmaz bir bağa dönüştürmüştür. Ancak bu, çok uzun sürmeyecektir. Çünkü yukarıda da belirtildiği gibi, Yahudiler için dost ülke yoktur. Nitekim 7 Ekim 2023'ten kısa bir süre önce, eylül ayında Erdoğan ile Netanyahu'nun ABD'de Türk Evi'nde yağlı ballı görüşmeleri olmuş ve ekranlara şen şakrak görüntüler verilmişti. Ama bugün aralarında -şimdilik- kanlı bıçaklı rüzgârlar esmektedir.

M. bin Zayed, aynı şekilde bölgeyi birlikte dizayn etmeye çalıştıkları Suudi veliahdı ile de son aylarda kanlı bıçaklı hâle gelmişlerdir. BAE'nin, Arap koalisyonunun haberi ve izni olmaksızın himayesindeki Güney Geçiş Konseyi'ne zırhlı araç ve silah göndermesi, bardağı taşıran son damla olmuştur. Bunun üzerine Suudi Arabistan hava kuvvetleri, ülkenin doğusundaki Mukalla Limanı'na zırhlı araç ve silah taşıyan BAE gemilerine saldırı düzenlemiştir. Ayrıca Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri'ne, Yemen'in talebi doğrultusunda Yemen topraklarında bulunan askerlerini 24 saat içinde çekmesi ve ülkedeki hiçbir tarafa askerî ya da mali destek vermemesi için 30 Aralık 2025'te ultimatom vermiştir.

Suudi Arabistan ve BAE'nin Yemen Siyaseti

Suudi Arabistan'ın da BAE'nin de Yemen siyaseti, temelde İran yayılcılığını ve siyasal İslami hareketleri engellemek üzerine inşa edilmişti. Aslında bu, ABD'nin ve Siyonist İsrail'in isteğiydi. Bu emperyal ve Siyonist isteği yerine getirmek için Suudi Arabistan öncülüğünde

Mart 2015'te Arap Koalisyonu oluşturulmuştur.⁵ Ancak BAE, Yemen'deki Husilere karşı Arap Koalisyonu tarafından başlatılan Kararlılık Fırtınası operasyonunun "meşruluğunu" bir kılıf olarak kullanarak Yemen'in fiili olarak ikiye bölünmesini sağlamıştır. BAE'nin, Kararlılık Fırtınası operasyonu süresince Suudi Arabistan öncülüğünde oluşturulan Arap koalisyonunun bilgisi dışında Güney'deki ayrılıkçıları desteklemesi, Suudi Arabistan ile aralarının açılmasına neden olmuştur. Ayrıca BAE'nin, Arap koalisyonuna rağmen milis güç oluşturması; Hizam-i Emni, Hadrami Seçkinler Gücü ve diğer milis güçleri eğitmesi, silahlandırması, koalisyon ile aralarındaki sıkıntıları daha da artırmıştır. BAE'nin, Sokotra adasını da İsrail ile iş birliği yaparak işgal etmesi,⁶ asıl amacının Yemen'deki egemenlik alanlarını İsrail lehine genişletmek olduğunu göstermiştir.

Sudan'ın güney bölgesinin, Sudan'dan ayrılmasının arkasında da yine bu iki ülke -BAE ve Siyonist İsrail- bulunmaktadır. 2023'ten beri Sudan'ın Darfur bölgesinde isyancı "Hızlı Destek Güçleri" (RSF), lideri Muhammed Hamdan Dagalu (Hemedti) ve çetelerinin işlediği katliamların silah ve finans destekçisi de yine bu iki ülkedir. Nitekim RSF'nin, Ekim 2025'in son günlerinde, Darfur'un el-Fariş kentini işgali, Birleşik Arap Emirlikleri'nin desteğiyle gerçekleşmiştir. Darfur bölgesi; zengin altın madenleri, silah ve kaçak ticaret rotaları, ayrıca Avrupa'ya yasa dışı göç yolları açısından stratejik bir öneme sahiptir. RSF'nin yükselişi, BAE ve İsrail'in doğrudan desteğiyle mümkün olmuştur. ABD Hazine Bakanlığı raporlarına göre, Hemedti'nin kardeşi Dubai'de altın ticareti ağını yönetiyor; elde edilen gelir, BAE üzerinden milis güçlerin finansmanına aktarılıyor. Abu Dabi; RSF'ye silah, insansız hava araçları ve paralı asker temini konusunda yardım sağlamıştır. Resmî inkârlara rağmen, Batılı kaynaklar bu desteği açık biçimde doğrulamıştır.⁷

BAE'nin Asıl Amacı

BAE, Siyonist İsrail ve ABD'den aldığı güçle Sudan-Libya-Mısır hattında stratejik bir nüfuz üçgeni oluşturmayı amaçlamaktadır. Bunu gerçekleştirmede kısmen de olsa başarılı olmuştur. Çünkü Sudan'ın güney bölgesinin Sudan'dan ayrılması, Darfur'da Muhammed Hamdan Dagalu (Hemedti) çetesinin güçlenmesinde ve el-Fariş'te işledikleri katliamda, Somali'de

⁵ Suudi Arabistan öncülüğünde oluşturulan Arap koalisyonu ile ilgili daha geniş bilgi için bkz. Kaçar, age. s. 128 vd.

⁶ Daha geniş bilgi için bkz. Kaçar, age. s. 267 vd.

⁷ <https://www.on4haber.com/bae-ve-israilin-afrika-plani-ne>

Somaliland'ın bugünkü hâle gelmesinde, Yemen'in ikiye bölünmesinde BAE ve Siyonist, emperyal güçlerin desteği vardır. Sudan-Libya-Mısır hattında oluşturulmaya çalışılan stratejik ağ tam olarak gerçekleştiği zaman, Siyonist İsrail ve ABD, BAE sayesinde oluşturulan bu ağ vesilesiyle hem Afrika içi kaynaklara hem de Kızıldeniz ticaret yollarına erişim sağlamış olacaktır. BAE'nin bir diğer planı ise Kızıldeniz kıyısında, Port Sudan'a alternatif bir limanı tamamen kendi kontrolüne almaktır.

BAE'nin Kızıldeniz üzerindeki kontrol çabaları hem Mısır'ı -Süveyş Kanalı'ndaki tarihsel deniz üstünlüğünü dolayısıyla- tehdit etmekte hem de Sudan'ı yeniden bölünme tehlikesiyle karşı karşıya getirmektedir.

BAE'nin, Afrika boynuzundaki bu çabalarının yanında bir de Afrika'nın yumuşak gücünü harekete geçirmeye çalışmıştır. Bu amaçla 1946'da Washington'da kurulan The Middle East Institute⁸ ve Chatham House⁹ gibi düşünce kuruluşlarının başsponsorluğunu yapmış, ayrıca siyasilere koşulsuz destek sağlayan Medhali Selefileri¹⁰ ve Hamza Yusuf¹¹, Abdullah bin Beyye¹² çizgisindeki "sufi" hareketleri de araçsallaştırmıştır.¹³

8 The Middle East Institute, Washington DC'de kurulmuş bir düşünce kuruluşu ve kültür merkezidir. "Amerika Birleşik Devletleri vatandaşları arasında Orta Doğu bilgisini artırmayı ve bu iki bölgenin insanları arasında daha iyi bir anlayışı teşvik etmeyi" amaçlamaktadır.

9 Chatham House veya diğer adıyla Kraliyet Uluslararası İlişkiler Enstitüsü, 1920'de Londra'da kurulan, uluslararası ilişkiler konusunda faaliyet gösteren düşünce ve araştırma kuruluşu.

10 Medhali Selefilik, Körfez ülkelerinin desteklediği bu hareket, ilk kez 1990'ların başında Birinci Körfez Savaşı esnasında Amerikan askerlerinin Arabistan'a gelmesi için fetva vermeleriyle duyulmuştur. Medhali Selefilik, Suudlu, Rebi Medhali'ye atfen bu adla anılmakta ve emperyalistlerin bir maşası, ileri karakolu gibi çalışmaktadırlar. Müslüman Kardeşler Hareketine karşı açıkça düşmanlık yapmaktadırlar. Çünkü İhvan, her yerde emperyalist ülkelerin çıkarlarının karşısında durmaktadır. Yemen'den Libya'ya her yerde çatışma bölgelerinde bu selefi akımlar tağuti rejimlerden yana tavır almakta, Suriye'de Esad'ı, Mısır'da Sisi'yi, Libya'da CIA generali Hafter'i "ulu'l-emr" (meşru devlet başkanı) olarak kabul etmekte. Daha geniş bilgi için bkz. [https://www.milligazete.com.tr/emperyalizmin-masasi-medhali-selefilik/amp](https://www.milligazete.com.tr/emperyalizmin-masasi-medhali-selefilik/)

11 Hamza Yusuf, ABD'de yaşamakta. Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) tarafından desteklenen ABD'de yaşayan ve din adamı olarak geçinen Hamza Yusuf, İslam şeriatını hâkim kılmaya çalışmayı, "Bazı İslami hareketlerin modern bir fantezisi" olarak nitelendirmekte ve şeriatın modern çağa uygun olmadığını iddia etmektedir.

12 Abdullah bin Bayyah, Moritanyalı olup BAE'nin Fetva Konseyi Başkanı ve Cidde'deki Kral Abdülaziz Üniversitesinde öğretim görevlisi olarak vazife yapmıştır. Öğrencileri arasından en çok tanınanı, Amerikalı Hamza Yusuf'tur.

13 <https://orsam.org.tr/yayinlar/baenin-bolgesel-politikalar-israilin-cikarlarina-hizmet-ediyor/>

Abu Dabi veliaht prensi Muhammed bin Zayed'in bölgesel ve küresel faaliyetleri; Müslümanların, bölge halklarının, istikrarın lehine değil. Yemen, Libya, Suriye ve Sudan gibi bölgesel meselelere bakıldığında BAE'nin dış politikasının Siyonist İsrail'e ve ABD'ye hizmet ettiği açıkça görülmektedir.

Kısacası Birleşik Arap Emirlikleri'nin Orta Doğu ve Afrika'daki faaliyetlerinin üç amacı bulunmaktadır:

1. Müslüman Kardeşleri, bölgede, emperyal menfaatler için tehdit ve tehlike olmaktan çıkarmaktır. Bu nedenle de bu tehlikeyi ortadan kaldırmak için, Afrika devletlerinin, savunma kapasitelerini artırmalarına destek olmak

2. Afrika'daki ülkelerle iş birliğini geliştirerek yatırım yaptığı ülkelerdeki hükümetler ile istikrar odaklı ortaklıkları güçlendirmek

3. Çatışma bölgelerinde -Libya, Sudan, Etiyopya, Somali vd.- asker ve finans yönüyle desteklediği, eğitip donattığı terör örgütleri kanalıyla etkisini arttırmak

Siyonist İsrail'in Somaliland'ı Tanıma Nedeni

Somaliland, 26 Haziran 1960'ta bağımsızlığını kazanmıştır. Kısa bir süre sonra Somaliland Güven Bölgesi -eski İtalyan Somalisi- ile gönüllü olarak birleşerek Somali Cumhuriyeti'ni oluşturmuştur. Ancak cumhuriyetin oluşumundan sonra başlayan iç savaş, Mayıs 1991 tarihine kadar devam etmiştir. İç savaş, Somaliland'ın tek taraflı olarak bağımsızlık bildirgesi yayınlanarak Somali'den ayrılığını ilan etmesi ile sona ermiştir.

Somaliland stratejik konuma sahiptir. Doğuda Somali, güneyde Etiyopya, kuzeybatıda Cibuti ile komşudur. Somaliland'ın asıl önemi, Afrika Boynuzu olarak bilinen Aden Körfezi girişinde bulunmasından kaynaklanıyor. Aden Körfezi'nin bir tarafında Yemen diğer tarafında ise Cibuti ve Somaliland bulunmaktadır. Somaliland'ı kontrol eden, Aden Körfezi'ni hatta Babu'l-Mendep Boğazı'nı dolayısıyla Kızıldeniz'i kontrol etmiş olacaktır. İsrail'in Somaliland ile bu kadar ilgilenmesi ve onu bağımsız bir devlet olarak tanımasının temel nedeni, Somaliland ile kuracağı askeri dâhil stratejik iş birliği ile hem Afrika kıtasını etkileyebilecek olması hem de Yemen'de Husilere karşı çok daha etkili saldırılar yapabilme kapasitesine sahip olacak olmasıdır.

Somaliland'ın ana limanı Berbera, Aden Körfezi'ne açılan konumuyla stratejik öneme sahiptir. Birleşik Arap Emirliklerinin liman ve

Etiyopya bağlantılı koridor için yaptığı büyük yatırımlar, bölgeyi askerî ve lojistik açıdan cazip hâle getirmektedir. Analistler, Berbera'nın, deniz gözetimi ve güvenlik iş birliği açısından kilit noktada olduğunu vurgulamaktadır.

Nitekim Siyonist İsrail'e ait Kanal 12'de yapılan bir değerlendirmede, "Somaliland, Kızıldeniz'i Hint Okyanusu'na bağlayan Babu'l-Mendeb Boğazı'nın hemen yanında yer almaktadır. Kızıldeniz'deki neredeyse tüm gemi trafiği bu koridordan geçmektedir. Yemen'den gelen Husi saldırıları artınca İsrail bağlantılı gemiler Afrika'yı dolaşarak rotalarını değiştirmek zorunda kaldı. Bu durum, bölgenin kırılganlığını ortaya çıkardı. Tanıma; güvenlik anlaşmaları, istihbarat iş birliği ve Berbera yakınlarında uzun vadeli askerî erişimin önünü açıyor. Burada bir dayanak noktası, Yemen ile bağlantılı Kızıldeniz gemi trafiğinin, füze ve insansız hava aracı faaliyetlerinin sürekli izlenmesine ve İsrail'in kendi sınırlarının çok güneyinde erken uyarıya olanak tanıyor. İsrail böylece Yemen'deki Husi güçlerine ve İran'ın Kızıldeniz'deki ikmal hatlarına daha yakın bir erişim elde ediyor. Aynı erişim Washington'a da fayda sağlıyor.

İsrail, Somaliland'ı devlet olarak tanıyarak sadece Aden Körfezi'ni kontrol etmek, bölgesel ticaret gemilerinin güvenliğini sağlamak ve Yemen'e karşı daha kapsamlı hamleler yapmayı planlamıyor. Aynı zamanda Afrika'ya daha aktif bir şekilde müdahale stratejisi oluşturmayı hedefliyor. İsrail'in Somaliland'ı devlet olarak tanıması ve doğrudan büyükelçiler düzeyinde diplomatik ilişki kurulması, sembolik bir çıkış değil, doğrudan stratejik bir yönelim olacaktır. Yakın zamanda birçok ülkenin Somaliland'ı tanımmasına zemin hazırladığı açıktır. Birleşmiş Milletlerin bu konuda acilen toplanma kararı alması, sorunun önemini gösteriyor.

İsrail'in -Etiyopya ve Güney Sudan ile kurduğu ilişkiler dikkate alındığında- Somaliland'ı tanımamasını, Afrika kıtasındaki etkinlik alanının artacağına dair bir işaret olarak görebiliriz. Somaliland Dışişleri Bakanlığı ile nüfusu 130 milyon civarında olan Etiyopya Dışişleri Bakanlığı arasında imzalanan anlaşmaya göre, Somaliland limanlarının 50 yıl boyunca sürecek bir kiralama sözleşmesiyle Etiyopya donanmasına 20 km'lik deniz erişimi sağlanacak. Bu anlaşma Somaliland'in tanınması bakımından önem arz ederken Etiyopya'nın ise Aden Körfezi'ndeki askerî gücünün artmasına hizmet edecektir. Etiyopya sanayi bakan yardımcısı Tarekegn Bululta Godana, İsrail'in Somaliland'ı tanımamasını önemli bir diplomatik gelişme olarak değerlendirdi ve bu durumu memnuniyetle karşıladığını

açıkladı.

Siyonist İsrail'in Somaliland'ı tanımamasının diğer bir nedeni de Türkiye'nin Afrika'da izlediği stratejidir. Son yıllarda Ankara'nın Somali ile kurduğu politik, ekonomik ve askerî ilişkiler, Afrika'ya açılma planının önemli bir parçasıdır. Ankara'nın Somali üzerinden Afrika'ya açılma planı, Suriye ve Libya'dakinden farklı olarak daha derin ve planlıdır. Ankara için Somali'nin önemi birkaç noktada toplanıyor: Birincisi özellikle askerî güç bulundurma, ikincisi Somali'nin kıyı şeridi boyunca açık denizde petrol ve doğal gaz arama faaliyetlerinde bulunma, üçüncüsü ise Afrika kıtasına açılmada bir sıçrama tahtası olarak kullanma. İsrail'in Somaliland'ı tanınması ve bölgeye yerleşme hamlesi, Ankara'nın Somali ile kurduğu stratejik ilişkileri zorlayacak gibi görünüyor. İsrail'in Aden Körfezi'ne yönelik yapacağı askerî hamleler, Ankara'nın Somali'deki askerî gücünü zorlayacağı açıktır. Bu nedenle Türkiye ile İsrail arasında Suriye'den sonra Aden Körfezi'nde, özellikle de Somali üzerinden yeni bir dolaylı çatışma olasılığından bahsedebiliriz.¹⁴

Sonuç olarak Muhammed bin Selman da Muhammed bin Zayed de Muhammed Hamdan Dagalu da birer kukladır. Bu iş birlikçi kuklaların sonları da aynen İran şahının, Tunus diktatörü Zeynel Abidin bin Ali'nin, Mısır firavunu Hüsnü Mübarek'in, Suriye'nin Nusayri diktatörü Esad'ın sonundan farklı olmayacaktır. Önemli olan bu kuklalar değil, bu kuklaların arkasında, bunları kullanan kuklacılardır. Hedefe bu kuklacılar konmadan sadece bu kuklaları gündeme getirmek, bölge halklarına huzurun gelmesi için asla yeterli olmayacaktır. Dolayısıyla bölge halklarını gerek devlet gerekse örgüt terörüyle tarihî ve kültürel değerlerini, yer altı ve yer üstü ekonomik imkânlarını yağmalayan, talan eden asıl düşmanlar, bu kuklacılardır. Çünkü bölgede uzun yıllardan beri kuklalar değişmesine rağmen, kuklacılar hep aynı kalmıştır. Dolayısıyla hedefe öncelikle ve özellikle bu kuklacılar konmalıdır. Bu bölge halklarını terörize eden kuklacıların başını ise ABD çekmektedir. ABD'nin varlığı devam ettiği müddetçe de bölgede ne devlet ne de örgüt terörü bitecektir. Çünkü asıl terörü üreten, askerî ve finans yönüyle destekleyen ABD'dir. O hâlde asıl hedef, ABD olmalıdır.

14 <https://www.dokuz8haber.net/israilin-somaliland-i-tanimasi-stratejik-bir-hamledir>

Dosya:
RAHMET VE FAZİLET GÜNLERİ: ÜÇ AYLAR

Yine, Yeniden ve Yenilmeden

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Dünyaya, hidayete, rahmete, merhamete, adalete ve davete gözlerimizi açtıran rabbimiz Allah'a (cc) hamd olsun. Hayatıyla ve davetçiliğiyle bizlere mükemmel bir numune-i imtisal olan Resulullah'a (sav) salat u selam olsun.

Neden, güzel başladığı gibi daha güzel yol alınmasın?

Neden, Allah (cc) için çıkılan yolda, yapılan işlerde önceki gibi, daha iyi ve daha dirayetli olunmasın?

Neden, Müslüman sanatçılarımız ve yazarlarımız önceki gibi değer görmesin, önemsenmesin, takip edilmesin, sorulmasın?

Neden, dava merkezli yazılan kitaplar yeniden elden ele dolaşmasın, baskı üstüne baskı yapmasın, insanlar o kitapları konuşmasın?

Neden, ruhumuzu hareketlendiren, bizlere cihad ve şehadet noktasında şevk veren ezgi-

Neden, dergilerimiz “hür tefekkürün kaleleri” olma vasfının gereğini daha ileriye götürerek korumasın; çıkan bunca dergimize rağmen, ülke ve dünya çapında yazar, çizer, şair, mütefekkir insan yetiştirilmesin, oluşturulmasın?

Neden; fikir, yaklaşım, öneri ve tecrübeleriyle bir ömür örnek ve önder olmuş adamlarımız, önceden olduğu gibi yine günlük gazetelerde yazmasın, yazmasın ve gençlere, insanlara oradan yön vermesin?

lerimiz-marşlarımız önceki gibi bir yoğunlukla çıkmayın, dinlenmesin, dinletilmesin, mevcutlara da kıymet verilmesin?

Neden, isimlerini anamayacağımız kadar fazla olan, inancının derdinde olan Müslüman sanatçılar, daha çok programlarda, konserlerde görülmesin, dinlenmesin, onların renklendirdiği nitelikli organizasyonlar daha sık oluşturulmasın?

Neden, dergilerimiz “hür tefekkürün kaleleri” olma vasfının gereğini daha ileriye götürerek korumasın; çıkan bunca dergimize rağmen,

ülke ve dünya çapında yazar, çizer, şair, mütefekkir insan yetiştirilmesin, oluşturulmasın?

Neden; fikir, yaklaşım, öneri ve tecrübeleriyle bir ömür örnek ve önder olmuş adamlarımız, önceden olduğu gibi yine günlük gazetelerde

yazmasın, yazamasın ve gençlere, insanlara oradan yön vermesin?

Neden, sadece yüce Allah'ın rızası için, ümmetin kurtuluşu ve dünyada söz sahibi olması için, yeni yeni kitaplar yazılmasın; gençliğe umut, sevda, dava, cihat yayan yeni yeni romanlar kaleme alınmasın?

Neden, kıymetleri kelimelere sığmayacak değerlerimizin derin bilinç ve tefekküründen doğan düşünceleri, hikmetli sözleri dikkate alınıp önemsenmesin?

Neden, ümmetin içinden çıkan dava ve davet adamlarının oluşturduğu davet konulu eserlerin yenileri, günümüze uyarlanarak yeniden ve daha fazla yazılmasın?

Neden, Fî Zilali'l-Kur'an, Tefhîmu'l-Kur'an, Hak Dini Kur'an Dili gibi, yazıldıkları günden bu yana okunmaktan ve faydalanılmaktan usanılmayan tefsirler, bugün de oluşturulup toplum nazarına sunulmasın?

Neden, bundan en az yirmi, otuz hatta kırk yıl evvel, okunacak kitap bulunmadığı hâlde insanlar okuma sevdalıysyken şimdilerde bu kadar çok imkâna rağmen kitap, dergi okumak boş zamanların uğraşısı olarak kabul görülsün de "En kıymetli vakitler, kitaba verilen vakitlerdir." anlayışı hâkim olmasın?

Neden, önceleri toplumun nabzını tutan ve gündem belirleyenler üniversiteli gençler, Müslümanlar iken şimdi başkaları ortalıkta cirit atсын da iman edenler nöbet yerlerine geri dönmessin?

Neden, önceden olduğu gibi erkeklerimizin sakallı olanları, toplum içinde çoğunlukta olmasın; güzel sakallı gençlerin üniversitelere renk katan varlıkları yine aynı minvalde yürümesin?

Neden, kızlarımız, kadınlarımız önceden daha çok başörtüsünün, tesettürün içeriğinde kendilerini kıymetlendirirken şimdi yine ve daha büyük hassasiyetle bu içerik burçlara çıkarılmasın?

Neden, internet üzerinde, sosyal medya mecralarında insanlar her şeylerini paylaşırken, her şeyden haberdar iken yanı başlarındakiler-

den daha fazla haber sahibi olmasın?

Neden, dünya nüfusu her geçen zaman içerisinde çoğaldığı hâlde ve teknolojinin tüm ilerliğiyle her şey gözler önündeyken, zalimler hâlâ zulmüne hoyratça, hunharca devam edebilsin ve yalnızca Allah'tan korkması gerekenler, bu bilinçlerinin verdiği sorumlulukla yeryüzünün cümle zalimlerine hakkı haykırmasın?

Neden, önceleri Müslümanlar bir araya geldiklerinde konuştukları konular, İslam ve Müslümanların durumu ve cihat meydanları iken şimdilerde yine bu konulara öncelik verilerek gündemler oluşturulmasın?

Neden, önceden zihinlerde ve gündemlerde olan kavramlar tevhid, şirk, tağüt, rejim, şehadet vb. iken şimdilerde onların yerini "demokrasi"nin, "liberalizm"nin, "hoşgörü"nün, "tatil"nin, "borsa"nın vb. alınmasına izin verilsin; neden olması ve konuşulması gerekenler Müslümanlar için ne ise öyle olmasın?

Neden; yirmi, yirmi beş yıl öncesine kadar meydanlar hak ve adalet arayan seslerle yankılanırken, "Böyle olmaz." derken şimdi daha gür ve kavi seslerle bu erdemli gelenek sürdürülüyor olunmasın?

Neden, şimdilerde yapılan güzel, iyi, hayırlı işlerin ucundan tutma ve onları yayma erdeminin gösterenleri mumla aramak yerine, daima hayırda yarışanlar olarak temayüz edilmesin?

Neden; kötünün, çirkinin ve şerrin karşısında olma mücadelesini sürdürenlere burun kıvrımayı tercih etmektense iyinin, güzelin ve hayrın temsilcileri olarak anılmaya aday olunmasın?

Neden; şu kısacık ömür sermayesi içerisinde yine, yeniden ve yenilmeden Müslümanlığımızın gereklerini yerine getirmek için daha çok çalışmayalım?

Ve neden, ben bu kadar soruyu sormak yerine, sorumluluklarımı kuşanmak için harekete geçmeyeyim? (Ve tabi bu, bütün şuur ehli Müslümanlar için de geçerli olan bir hareketlenmedir.)

Dosya:

RAHMET VE FAZİLET GÜNLERİ: ÜÇ AYLAR

Ahlak mı Çöktü, Ahlaksız mı Döndü

Taşkın ÖNEL

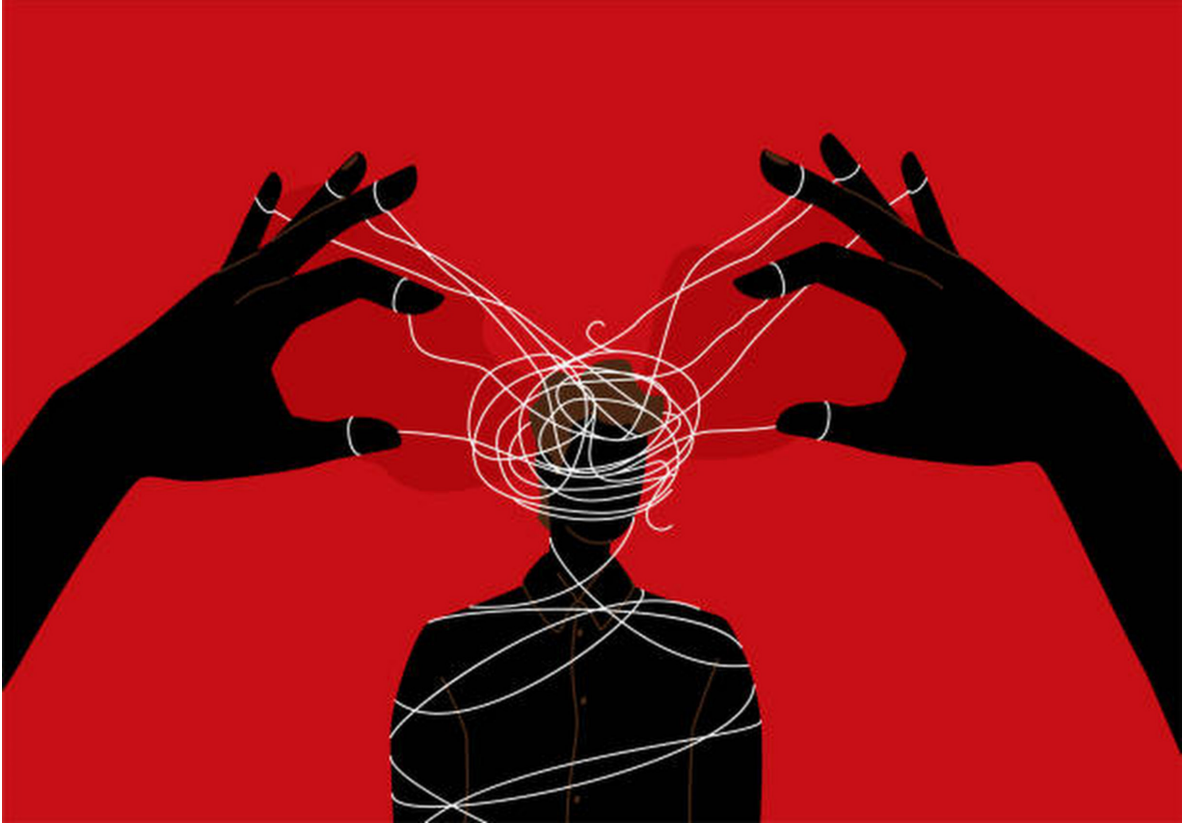
Hayat yuvarlayıp duruyor mu bizleri azgın sular misali yoksa bizler, hayatın bu azgın temposunda adrenalin mi buluyoruz, bilinmez. Yaşama karşı hissettiğimiz bu sonu gelmez arzunun sebebi ne olabilir ki? Durup düşünsek bir yol, belki de anlamlı bir cevap karşısında bulabiliriz kendimizi ama işte durmak, yetmiyormuş gibi bir de üzerine düşünmeyi eklemek, biz Âdemoğlu için katlanılmaz bir hâl alıyor herhalde. Zira böyle olmasaydı hayatın bu anlamsız, hızlı ve birbirini tekrar eden sefihlikleri karşısında bu kadar iştahlı, düşüncesiz davranmazdık. Gün geçmiyor ki her gün yeni bir aptallık, izansızlık karşısında bulmayalım kendimizi? Bütün hayvanattan ayrıldığımızı iddia ettiğimiz ve övündüğümüz aklımız, uzunca bir tatile çıkmış olmalı. Bize hiçbir fayda sağlamıyor artık.

Ahlakın hiç bu kadar çöktüğüne şahit olma-
mıştır bu millet, ümmet. Allah'ın hiçbir şekil-
de hayata dahil edilmediği, nefislerin her şeyin

Ahlakın hiç bu kadar çöktüğüne şahit olmamıştır bu millet, ümmet. Allah'ın hiçbir şekilde hayata dahil edilmediği, nefislerin her şeyin üstünde tutulduğu bir ahir zaman içerisinde yuvarlanıp gittik. Kendi ahlaksızlıklarımız yetmiyormuş gibi garbın da ahlaksızlıklarını ha gayret alıyoruz. Parti kültürü, alkol, dans, uyuşturucu insanların azgın nefislerine yeterli gelmemiş olmalı ki Cadılar Bayramı, Paskalya, Noel derken Hristiyanlığın cümle yortularını sahiplendi toplum.

üstünde tutulduğu bir ahir zaman içerisinde yuvarlanıp gittik. Kendi ahlaksızlıklarımız yetmiyormuş gibi garbın da ahlaksızlıklarını ha gayret alıyoruz. Parti kültürü, alkol, dans, uyuşturucu insanların azgın nefislerine yeterli gelmemiş olmalı ki Cadılar Bayramı, Paskalya, Noel derken Hristiyanlığın cümle yortularını sahiplendi toplum. Söz konusu İslam ve Müslümanlar olunca dini vecibeler itici gelirken başka dinlerin her türlü vecibesi büyük bir iştahla kutlanmaya çalışılıyor. Yeter ki içinde Allah, peygamber olmasın, geri kalan tüm ayinler, yortular, ritüeller ilgi çekici oluyor. Hristiyan âleminden çok önce başlayan hazırlıklar, toplumun bir İslam beldesinde yaşadığı hakikatini örtüyor. Kimsenin aynı zamanlara denk gelen üç aylar ya da oruç-

la ilgilendiği filan yok. Ancak Noel'in kırmızısı, çamları ve çanları her yerde. Kamu hizmeti için ayak sürüyen belediyeler, söz konusu Batı'nın dini, eğlencesi, yortusu, ahlaksızlığı olunca inanılmaz bir istek ve hız sergiliyor; her yeri ışıklarla, çam ağaçlarıyla, çanlarla süslemeyi sü-

ratle yapıyor, tüm bunları da halkı Müslüman olan bu toplumun vergileriyle yapıyorlar. Ancak garibanlar, ihtiyaç sahipleri yahut başka bir ihtiyaç karşısında çok daha isteksiz duruyorlar.

Savaştan kaçan din kardeşlerimizin çektikleri acılar, yoksulluk hiçbirinin gündeminde olmuyor. Gazze’de katledilen, aç ve susuz bırakılan, zindanlarda işkenceler altında inim inim inletilen Müslümanların gündemde tutulmasından dahi rahatsızlık duyan bu eğlence düşkünü, ilim ve irfandan yoksun, vicdansız ve ahlaksız güruhun tek derdi eğlenmek, hayattan kam almak, rezilce yaşamak. Başka bir gayeleri olmayan kitlenin, çok da derin bir düsturları vardır kendilerini avuttukları: Bir daha mı geleceğiz dünyaya?

Allah’ı bilmezler, yoksulu görmezler, mülteciyi sevmezler, kendileri gibi düşünmeyenleri beğenmezler ve başka ülkelere göndermeye çalışırlar. Ölümü hatırlatan hiçbir şeyi hayatlarında görmek istemezler.

İşte hayat böyle olsun ki dünyanın eğlencesinden mahrum kalmayalım, diye ellerinden gelenden daha fazlasını yapıyorlar ve yapmaya devam ediyorlar. Bu ahlaki bir çöküş değil, insanlığın büyük bir kesimini oluşturan ahlaksızların yükselişine işaret ediyor zira ekonomik gücü ellerinde tuttıkları zamanlardan farklı

olarak gücü de medyayı da ellerine geçirdiler. Bu ahlaksızlık bombardımanına maruz kalan geniş kitlenin de bundan pek şikayetçi olduğu yok. Çünkü nefislere hoş gelen her türlü fuşiyatın, maddenin bu kadar kolay ulaşılabilir olması, insanların arayıp da bulamadıkları bir durum. Şayet durumdan şikayetçi olsaydı insanlar ya seslerini yükseltirlerdi, bu ahlaksız gidişatı durdurun diye ya da bu fahşadan uzak durmak için gayret sarf eder. Maalesef alan ve verenin razı olduğu bir durumla karşı karşıyayız. Ne kimsenin lağım çukuruna dönüşen ekranlardan şikayetçi olduğu var ne de insan etinin fütursuzca sergilendiği sokaklardan rahatsız olduğu. Ses çıkaranların suçlandığı, çağ dışı ilan edildiği garip bir zamanın içine hapsolmuş gibiyiz.

Ahir zaman olsa gerek, deyip kendimizi teselli etmeli ve kendi imanımızı korumaya mı çalışmalıyız yoksa en azından bir bireyin elinden tutup kurtuluşuna vesile mi olmalıyız? Elbette davetçi bir peygamberin, davetçi ümmeti olarak bize düşen, Allah’ın nurunu ne kadar çok nasıpli kimseye ulaştırabilirsek ulaştırmak, hidayet Allah’ın ellerinde. Dileyene, dilediği kadar rahmet bahsetmek yine ona ait.

Allah’ın izniyle tarih boyunca tevhit nuruyla yok edilen müptezellik, ahlaksızlık yeniden yok olacaktır inşallah.

Dosya:
RAHMET VE FAZİLET GÜNLERİ: ÜÇ AYLAR

Üç Aylarda Farz Gibi Önem Gösterilen Gün ve Geceler

Emrah DOĞRU

İslâm âleminde Müslümanlar tarafından önemli kabul edilen ve Ramazan Bayramı ile sona eren üç aylar; Müslümanlara dinlerine daha fazla yönelme, ibadet yoğunluğu eşliğinde Allah'ı anma, Peygamber'i tanıma, hayatlarını sorgulama, bir nevi muhasebe yapma ve manevi olarak zenginleşme fırsatı sunmaktadır. Bu aylar; Recep, Şaban ve Ramazan aylarıdır.

Toplumda, farz gibi değer verilen fakat aslında farz olmayan uygulamaların başında "üç aylar orucu" gelmektedir. İslâm'da "üç aylar orucu" diye bir oruç yoktur. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ve sahabe efendilerimiz üç aylar adı altında bir oruç tutmamışlardır. Efendimiz Recep ve Şaban aylarında oruç tutmuştu; ancak bu oruçları hiçbir zaman farz gibi görmemiştir. Hatta Şaban ayının son yarısında oruç tutmayı men etmiştir. Bunun sebebi, ümmetinin Ramazan ayına güçlü ve hazırlıklı girmesini istemesidir.

Toplumda, farz gibi değer verilen fakat aslında farz olmayan uygulamaların başında "üç aylar orucu" gelmektedir. İslâm'da "üç aylar orucu" diye bir oruç yoktur. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ve sahabe efendilerimiz üç aylar adı altında bir oruç tutmamışlardır. Efendimiz Recep ve Şaban aylarında oruç tutmuştur; ancak bu oruçları hiçbir zaman farz gibi görmemiştir.

Ne yazık ki günümüzde sünnet, bid'at ve hurafele-re değer veren bazı Müslümanlar, farzlara yeterince önem vermemektedir. Ramazan ayı girdiğinde birçok kimsenin oruç tutmadığını görmekteyiz. Bahane olarak da iş yoğunluğunu veya ufak tefek hastalıkları sebep göstermektedirler. Ayrıca Efendimiz'e dayanırılan bazı rivayetlerin ya zayıf olduğu ya da aslının bulunmadığı ortaya çıkmıştır.

Bu rivayetlerden bazıları şöyledir:

"Allah'ım! Recep ve Şaban'ı bize mübarek kıl ve bizi Ramazan'a ulaştır!" şeklindeki dua rivayeti

(Taberânî, el-Mu'cemü'l-evsat, IV, 189; Ebû Nuaym, VI, 269; ayrıca bk. Müsned, I, 259), zayıf kabul edilmektedir.

Resûlullah'a isnat edilen, "Recep Allah'ın ayıdır, Şaban benim ayımdır, Ramazan ise ümmetimin ayıdır." rivayetinin ise aslının bulunmadığı ifade edilmiştir (Süyûtî, s. 114). Ayrıca hiçbir insan kafasına göre İslâm hakkında ku-

ral koyamaz. Üç aylar orucu veya buna benzer farklı ibadetler ihdas edilemez. Bu hususta Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır:

Âişe'den (r.a.) rivayet edildiğine göre Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "*Kim bizim bu dinimizde ondan olmayan bir şeyi ortaya çıkarırsa, o reddedilir.*" Müslim'in bir rivayetinde ise: "*Kim bizim dinimizde olmayan bir amel yaparsa, o merduttur, kabul edilmez.*" (Buhârî, Sulh 5; Müslim, Akdiye 17-18; ayrıca bk. İbn Mâce, Mukaddime 2).

Günümüzde maalesef bazı Müslümanlar farzları terk etmekte, İslâm'da olmayan ibadetleri uygulamakta ve bunları gündemleştirmektedir. Bunlardan bazıları da kandil geceleridir: Regaip, Miraç ve Berat kandilleri gibi. Bu gecelerde Müslümanlar camileri doldurmakta, mevlid ve anma törenleri düzenlemekte ve İslâm'ı belirli günlere sıkıştırmaya çalışmaktadır.

Bu tür gün ve gecelerin dinî bir zorunluluk olmadığı, Diyanet'in İslâm Ansiklopedisi'nde de yer almaktadır. İnsanlar farz olan ibadetleri bırakıp bu günlerden medet ummakta, bu günlere has namazlar ve zikirler ihdas etmektedirler. Bu durum, hadis inkârcılarına ve İslâm'a kin besleyen kimselere de fırsat vermektedir. Dini doğru bilmeyen Müslümanlar üzerinden İslâm ve Kur'an alaya alınmakta, bu da gelecek nesillerin İslâm'dan uzaklaşmasına sebep olmaktadır.

Rabbimiz bu konuda şöyle buyurmaktadır: **"Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinize olan nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'ı seçtim."** (Mâide, 3)

Dinimizin kuralları bellidir. Ne ekleme yapılabilir ne de çıkarma. Bu sebeple hiçbir kimse İslâm adına özel günler ve geceler tahsis edemez. Allah'ın dinine dil uzatanlar hakkında ise Rabbimiz şöyle buyurur:

"Onlar, ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kâfirler hoşlanmasa da Allah nurunu tamamlayacaktır." (Saff, 8)

Üç aylar girdiğinde bazı Müslümanlar ayrıca farklı şehirlerdeki camileri, türbeleri ziyaret etmeyi, oralarda adaklar adamayı ve dualar etmeyi adet hâline getirmiştir. Bu tür uygulamalar da İslâm'da yoktur. Bir cami veya mescide özel bir kutsiyet atfederek, sırf ziyaret amacıyla yolculuk yapmak İslâm'a göre caiz değildir. An-

cak bir iş veya akraba ziyareti sebebiyle gidilen bir yerde cami ya da mescit varsa, gezme ve ibadet amacıyla girilebilir.

İslâm'da özel olarak ziyaret edilebilecek yalnızca üç mescit vardır. Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "*Ancak üç mescit için yolculuk yapılır: Mescid-i Haram, Mescid-i Aksâ ve benim şu mescidim.*" (Buhârî; Müslim; Tirmizî).

Hadisler, açık ve nettir. Hiç kimsenin yeni kurallar ve ibadetler ihdas etmesi doğru değildir. Üç aylarda oruç tutmayı farz gibi görmek hatadır. Üç aylarda ve senenin diğer günlerinde oruç tutulabilir; Pazartesi ve Perşembe oruçları gibi. Ancak bunlar nafil oruçlardır. Ramazan ayında tutulan oruç ise farz ve mecburidir.

Peygamberimiz (s.a.v.), Kadir Gecesi'nin Ramazan'ın son on gününde aranmasını tavsiye etmiştir. Ramazan'ın yirmi yedinci gecesinde Kadir Gecesi'nin olduğu yönünde ise kuvvetli görüşler vardır. Ramazan orucu ve Kadir Gecesi haktır; bunların inkârı mümkün değildir.

Yanlış anlaşılması için tekrar vurgulamak gerekir ki: Nafil ibadetler, farzların önüne geçirilmemelidir. Önce farzlar yerine getirilmeli, ardından nafilelerle amel edilmelidir. Aksi hâlde kişi Allah'a hesap vermekte zorlanır.

Kur'an ve sünnette olmayan gün ve geceleri gündemleştirmekten uzak durmalıyız. Çünkü zamanla bu nafileler farz gibi algılanır ve farzların unutulmasına sebep olur.

Rabbim, bizleri hesabını veremeyeceğimiz amellerden uzak tutsun, hesabını kolay vereceğimiz amellere yaklaştırsın. Âmin.

Üç Aylar Takvimi

21 Aralık: Recep Ayı başlangıcı

20 Ocak: Şaban Ayı başlangıcı

19 Şubat: Ramazan Ayı başlangıcı

16 Mart: Kadir Gecesi

19 Mart: Arefe Günü

20 Mart: Ramazan Bayramı

Dosya:
RAHMET VE FAZİLET GÜNLERİ: ÜÇ AYLAR

Zaman, Mekan ve Kutsallık

Erdal TUĞRUL

Alemlerin Rab-
bi olan Allah'a
hamd olsun. O
(c.c) ki yarattığı her şeye
bir görev yükleyendir. Za-
manı ve mekânı yaratıp,
bunlardan münezzeh olan
Allah'ın (c.c) şanı çok yüce-
dir. Zaman ve mekân, insan
için hayati öneme sahip iki
kavram. Biri somut diğeri
soyut olan bu kavramlar,
insanın hayatını sürdürdü-
ğü işlerin ve oluşların vuku
bulduğu olgulardır.

Yaşadığımız gezegen,
bizim için mekan kavramı-
nı karşılıyor olsa da, uçsuz
bucaksız evreni tahayyül
ettiğimizde “mekân” algı-
mız biraz dumura uğruyor.
Dünyanın hacmini ve kütle-
sini anlamakta zor-
luk çekiyorken gezegenler ve galaksiler hayal
gücümüzü oldukça zorluyor. Böylesine büyük

*Yaşadığımız gezegen, bi-
zim için mekan kavramını
karşılıyor olsa da, uçsuz
bucaksız evreni tahayyül
ettiğimizde “mekân” algı-
mız biraz dumura uğruyor.
Dünyanın hacmini ve kütle-
sini anlamakta zorluk
çekiyorken gezegenler ve
galaksiler hayal gücümüzü
oldukça zorluyor. Böylesine
büyük ve karmaşık evrende
olup biten her iş ve hareket
bir güç tarafından, hesapla-
rı çok ince yapılmış bir plan
üzere kontrol ediliyor.*

ve karmaşık evrende olup
biten her iş ve hareket bir
güç tarafından, hesapları
çok ince yapılmış bir plan
üzere kontrol ediliyor. Sa-
yısız kombinasyonu olan bu
evren Allahu Teâlâ'nın (c.c)
yüceliğinin en büyük de-
lillerindedir. Bilemiyoruz,
yaşadığımız dünyada ve Ev-
rende daha nice sırlar saklı-
dır. Yaraticının bu muazzam
eseri karşısında insanoğ-
lu acze düşüyor. Yerde ve
gökte ayetler vardır. Ayet,
yani alamet, Allah'ın (c.c)
varlığının ve kudretinin, akıl
sahipleri için evrene döse-
diği alametler. O (c.c) yeri
ve göğü kendi kudretinin

delilleri olarak akıl sahiplerine alamet olarak
gösterir.

**“Şüphesiz, göklerde ve yerde, inanan-
lar için (Allah'ın varlığını ve birliğini gös-**

teren) nice deliller vardır. Sizin yaratılışınızda ve Allah'ın (yeryüzüne) yaydığı her bir canlıda da kesin olarak inanan bir toplum için elbette nice deliller vardır. Geceyle gündüzün birbiri ardınca gelişinde, Allah'ın gökten rızık (sebebi olarak yağmur) indirip, onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde, rüzgârları evirip çevirmesinde aklını kullanan bir toplum için deliller vardır.” (Casiye, 3-5) Tabi bu âyetleri görmek için akıl sahibi olmak gerekiyor. Akıl, kevnî ayetlere aşına oldukça tefekkür de derinleşerek, yapılmış olan o ince hesaplarında farkına varır. Yüce kudret yarattığı evren ve zaman mefhumlarının içine nice sırlar ve güzellikler serpiştirmiş.

Yüce Rabbimiz, yeryüzünde göze daha hoş gelecek yerler varken, çölün ortasını övüp ya da kutsal ilan ediyor. Kutsamak, mübarek kılmak seçkin bir belde ilan etmek elbette ki bu yüce kudretin hakkıdır. Daha ziyadesi Allah'tan (c.c) başka hangi güç bir belde yi kutsayıp mübarek ilan edebilir. Tarihte (örneğin İrem bağları) ve hatta günümüzde bu gibi girişimler olsa da başarılı olması söz konusu olmamıştır. Bu noktada “kudsiyyet” nedir? Sorusuna doğru cevabı bulmamız gerekmektedir.

Türkçede kudsiyyet Arapçada “temiz ve pak olmak” anlamındaki kuds kelimesinden alınmıştır. Aynı kökten gelen takdîs “kutsallık nispet etme”, bundan türeyen mukaddes de “kutsallık nispet edilmiş” mânasına gelir. Kutsalı belirleyen en önemli unsur kişinin, kaynağı tabiatüstü sayılan varlığa sevgi ve korkuya dayalı bir duyguyla bağlanma eylemidir. Tabiat üstü varlıktan kasıt, zamandan ve mekandan bağımsız olma halidir. Bildiğimiz bütün varlıklar bu iki unsura mahkûmdur. Aynı şekilde zamana kutsallık nispeti de yine yüce yaratıcının tasarrufundadır. Yüce Allah (c.c) bir beldeyi mübarek kıldığı gibi herhangi bir zaman dilimini de mübarek kılabilir. Kur'an-ı Kerim'de mübarek

kılınan beldelerden bahsedildiği gibi mübarek kılınan zamanlardan da bahsedilir. Bu mübarek zamanlar ve mekanlar iman edenlere Allah'a (c.c) yaklaşmak için birer fırsat ve vesiledir.

Zaman ve mekan, insanın ömrünü içinde tamamladığı iki realitedir. Mekan zamansız olamayacağı gibi, zamanda mekansız olamaz. Mekandan ve zamandan münezzeh olmak bu açıdan zihin üstü bir kudretin varlığını mecburi kılar. Bu iki realitenin dışında (zaman ve mekan) bir güç ve irade var ise, bu ibadet edilmeyle layık olandır.

Kur'an-ı Kerim'de zaman kavramını ayrıntılı şekilde inceleyecek olursak oldukça geniş bir kelime verisine ulaşıyoruz. Bu konuda yapılmış çalışmalar mevcut. Dr. Faiz Kalın'ın “Kur'an'da Zaman Kavramı” bu konuda zengin bir içeriğe sahip.

Zaman, üzerinde hak ettiği kadar tefekkür edilmeyen bir kavram. Her nefesi sayılı olan insan için oldukça iddialı bir tutum var zamana karşı.

Günümüz insanı “zaman” konusunda oldukça dikkatsiz ve müsrif davranıyor. Oysa zaman, insanın inisiyatifine bırakılmış, insanın sahip olduğu yegane değerdir. Şöyle bir düşünelim, zamandan başka neye sahiptir insan. Veya zamandan başka neye ihtiyacı var. Tek sermayesidir zaman insanın. Asr sûresi zamana yemin ederek başlar ve devamında “insanın hüsranda” olduğunu söyler. Devamında ise hüsranda olmayanların özelliklerinden bahseder. Bu sûre zamanın kıymetini anlamak için yeterli içeriğe sahiptir. Bazı müfessirler Asr sûresini tefsir ederken kızgın güneşin altında buz satan bir satıcının hikayesini anlatırlar ki zamanın nasıl eriyip gittiğini etkili bir dille anlatan hikayedir bu.

İman eden bir kalp için her vakit değerlidir. Fakat Allahu Teâlâ'nın övdüğü vakitler nimet-

tır. Her şeyin hakimi olan Allah (c.c) bir şeyi övmüş ise demek ki o şey övülmeye layıktır. Bazen bilerek veya bilmeyerek ardına düştüğümüz sembollerini öylesine heba ederiz ki ayrıntılarla ve bilinmezliklerle uğraşırken o değerini elimizden kayıp gittiğinin farkına dahi varamayız. Nasiplemek varken kendi mecrasının dışına çekilerek sulandırılmış bir kutsaldan istenilen sonuç çıkmaz.

Hz. Muhammed'den (s.a.v) önceki ümmetler bu hataya sıkça düşmüşler, mübarek kılınanı bayağılaştırarak o kutsal bir imtihan aracı olarak karşılarında bulmuşlardır. Bayağılaştırmak kadar amacının dışına taşıyarak merasime çevirmekte bu mübarek günleri ve geceleri hedefinden uzaklaştırıyor. Ehli kitabın düştüğü hatalar Müslümanlar içinde büyük bir tehdit. İnanıcı ve ibadeti, mukaddes sayılan belli zamanlara hapsederek diğer zamanlarda kural tanımamak büyük bir yanılğı ve gaflettir.

Bir ömre yayılması gereken iman, ibadet, ikram, merhamet ve daha bir sürü insani erdemini sayılı günlerde yapmak o günleri ifa etmek midir?

Huzurun, teslimiyetin ve ibadetin Müslü-

manlar için bir iklime dönüşmesi gereken fırsatlardır, mübarek kılınmış mekanlar ve zamanlar. Dünya'nın aldatıcılığından, nefsin bencilliği ve tuğyanından, doymak bilmeyen heva ve heveslerimizden sıyrılmak için Allah'ın (c.c) lütfudur. Bu zamanlardan başlayan yolculuklarımızı ömrümüzün sonuna kadar sürdürerek "Hayatı Ramazan olanın ölümü bayram olur" sözünün söz olmaktan öte yaşama biçimi olduğu zamanlardır. Böyle mukaddes iklimlerde şehirlerin, bazen bir ülkenin taşıyla toprağıyla, havası ve suyuyla Allah'ı (c.c) hatırlatıp ibadet ettiklerini hissediyoruz. Topyekûn teslim olmuş canlılar ve cansızlarla birlikte kul olma bilincine ulaşmanın fırsatıdır Allah'ın (c.c) sevdiği ve övdüğü zamanlar. "Günah çıkarma» ritüeline dönüştürmeden, teslim olmuş bir kalbin mutmainliği ile hedefi, ruhtar aleminde belirlenmiş kutlu bir menzile giden yollardır rahmet ve bereket zamanları. Aslolan ise bu günlerde kazanılan marifetin bütün ömre yansımalarıdır. Belli günleri Allah'a (c.c) has kıлып geri kalan bütün zamanı heba etmek "Kaşıkla toplayıp, kepçe ile dağıtmak" teriminin tam anlam bulduğu davranış olur.

Dosya:
RAHMET VE FAZİLET GÜNLERİ: ÜÇ AYLAR

Allah Rasulü'nün (SAS) Önüne Geçmeyin!

Sümeyye DEMİRCİ

Rahmetin sahibine sonsuz hamd olsun. Gönderdiği elçisiyle rahmetini kullarına yayan hidayetin öncüsü Muhammed'e -Sallahu aleyhi ve sellem- salat ve selam olsun.

Kur'an-ı Kerim'de ilk sure olarak kitabı açan Kur'an'daki tüm manayı muhtasar olarak kendisinde toplayan Fatıha Suresinde Rabbimiz, Rahman ve Rahim olduğundan bahseder. Bu isimler, Arapça lügatiyle -el takısıyla gelir ve bütün rahmetin ve merhametin tek sahibi olduğunu Kur'an'ın i'caziyle (mucizeliğiyle) bize sunar.

Âlemlerin Rabbi olan Allah, tüm âlemlerin yegâne sahibi ve hükmedicisidir. Bu sebeple Rabbimiz Kur'an-ı Mübin de buyurur:

أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

"Bilesiniz ki, yaratma ve yönetme yalnız O'na aittir. Âlemlerin rabbi olan Allah

Rabbimiz, rahmet eden dedik, bunun yanı sıra rahmetiyle fırsatlar yaratan rahmetine koşmayı teşvik edendir. Bizlerin hayatlarına çok çeşitli fırsatlar yerleştirmiş onlara ulaşma yollarını gönderdiği nebi ve Resullere öğreterek onların eliyle o rahmetlere ulaşma fırsatları yaratmıştır.

yüceler yücesidir" (Araf Suresi-54).

Hiç kimseye bu hususta yetki vermemiştir Müslümanları yönetme yetkisi kendisine verilen halife dahi Allah'ın koyduğu ahkâmla idare etmek zorundadır. Neden? Çünkü her bir ahkâm *er-Rahman* ve *er-Rahim* merhametiyle donatılmıştır. Buna ondan başka hiçbir varlık muktedir olamaz.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

"Muhakkak senin Rabbin, elbette O, sonsuz kudret sahibidir, çok

merhametlidir" (Şuara Suresi-9).

Kullarını çok seven ve onları en güzel alayla terkip edip hayatlarını düzenleyen rabbimizin indirdiği fitrat dini olan İslam'ın tebliğcisi, eğitici olan Efendimiz -Aleyhisselam- bu yolları bize en güzel öğreten ve anlatandır.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

"Ve seni ancak âlemlere rahmet olarak

gönderdik” (Enbiya Suresi-107).

Rabbimiz, rahmet eden dedik, bunun yanı sıra rahmetiyle fırsatlar yaratan rahmetine koşmayı teşvik edendir. Bizlerin hayatlarına çok çeşitli fırsatlar yerleştirmiş onlara ulaşma yollarını gönderdiği nebi ve Resullere öğretmek onların eliyle o rahmetlere ulaşma fırsatları yaratmıştır.

Bu fırsatlardan birisi de senede bir kere önümüze çıkan ecirle doldurulmuş bin aydan daha hayırlı olan Ramazan ayıdır. Bu aya hazırlıklı girmek ve o aydaki manevi atmosferi daha derinden hissedebilmenin ve aya talimli olarak girmemizin yolunda bu üç aylardaki rahmeti içselleştirmedir.

Bu iki ayı (Recep-Şaban), güzel değerlendirerek Ramazan gibi gecesine ve gündüzüne rahmetin yayıldığı Kadir gecesine rızıklandırıldığımız ayı daha iyi idrak edebiliriz.

Farz ya da sünnet olarak isimlendirilmiş olmasa da içerisindeki amelin ecrinin büyüklüğünde üç aylar diye meşhur olmuş değer kazanmış aylara girmiş bulunuyoruz.

Yoksa üç aylarda nâfile namaz kılınması, itikâfa girilmesi, bu aylarda yedi sene oruç tutulduktan sonra kurban kesilmesi gibi özel ibadet şekilleri kaynaklarda yer almamaktadır. Üç aylarda vefat eden kimsenin sorgusunun yapılmayacağı yolundaki inanışın da aslı yoktur. Bunlar hurafedir aslolan Rasulullah'ın -Aleyhis-selam- bildirdikleridir. Recep ve Şaban aylarında ise; Hz. Peygamber'in (s.a.s.) diğer aylara oranla daha fazla nâfile oruç tuttuğu ancak Ramazan'ın dışında hiçbir ayın tamamını oruçlu geçirmediği hadis kaynaklarında yer almaktadır. (Buhârî, Savm, 52-53 [1969-1973]; Müslim, Sıyâm, 173-179 [1156-1157]; Ebû Dâvûd, Savm, 54 [2428]; İbn Mâce, Sıyâm, 43 [1741])

Receb ayının fazileti ve bu ayda oruç tutulmasıyla ilgili rivayetlerin zayıf olması dolayısıyla bu orucun hükmü hakkında âlimler değişik görüşler ileri sürmüştür. Bazı âlimler, Receb ayında oruç tutmayı müstehap kabul ederken bazıları, Receb ayına özel bir kutsiyet atfedilmesi ve halkın bunu zorunlu bir ibadet şeklinde algılaması endişesiyle bu ayda oruç tutmayı sakıncalı görmüştür. Bir kısım âlimler de özellikle Receb ayının tamamını oruçlu geçirmeyi hoş karşılamamıştır.

(TDV- İslam Ansiklopedisi)

Bu itibarla, Receb ve Şaban aylarının aralıksız olarak oruçlu geçirilmesinin dinî bir dayanağı yoktur. Kişi, sağlığı müsait olup güç yetirdiği takdirde bu aylarda dilediği kadar nâfile oruç tutabilir.

Resul-i Ekrem'in Receb ayı girdiğinde, "Allah'ım, Receb ve Şabanı bize mübarek kıl ve bizi ramazana ulaştır!" şeklinde dua ettiği yolundaki rivayet (Taberânî, el-Mu'cemü'l-evsaf, IV, 189; Ebû Nuaym, VI, 269; ayrıca bk. Müsned, I, 259) zayıf kabul edilmektedir. Resûlullah'a isnat edilen, "Receb

Allah'ın ayıdır, şâban benim ayımdır, ramazan ise ümmetimin ayıdır" rivayetinin ise aslı bulunmamıştır (Süyûtî, s. 114).

Resul-i Ekrem'in Şâban ayında diğer aylara oranla daha fazla oruç tuttuğu, bazan da tamamını oruçlu geçirdiği hadis kaynaklarında yer almaktadır (Buhârî, "Şavm", 52; Müslim, "Şıyâm", 175, 176). Ancak Resûlullah'ın Receb ve Şâban aylarını birleştirerek aralıksız oruç tuttuğuna, böylece üç ayları oruçlu geçirdiğine dair sahih kaynaklarda herhangi bir rivayet mevcut değildir. Belirli günler dışında her zaman nâfile oruç tutulması mümkündür; ancak fazileti hakkında hadis bulunan ya da belirli zamanlarda tutulması tavsiye edilen nâfile oruçlar arasında üç aylar orucu mevcut değildir.

Bu ibadetler halk arasında "Sünnet-i Mükkeke" gibi uygulanmaktadır. Bunları Rasulullah'ın sahih hadislerinin dışında uygulamak bid'at'tir.

Receb ayının fazileti ve bu ayda oruç tutulmasıyla ilgili rivayetlerin zayıf olması dolayısıyla bu orucun hükmü hakkında âlimler değişik görüşler ileri sürmüştür. Bazı âlimler, Receb ayında oruç tutmayı müstehap kabul ederken

bazıları, Receb ayına özel bir kutsiyet atfedilmesi ve halkın bunu zorunlu bir ibadet şeklinde algılaması endişesiyle bu ayda oruç tutmayı sakıncalı görmüştür. Bir kısım âlimler de özellikle Receb ayının tamamını oruçlu geçirmeyi hoş karşılamamıştır. Şâban ayının büyük kısmını ya da tamamını oruçlu geçiren Hz. Peygamber ramazan dışındaki en faziletli orucun Şabanda tutulan oruç olduğunu ifade etmiştir (Tirmizî, "Zekât", 28). Bundan dolayı şâban ayında oruç tutulması çoğunluk tarafından mendup sayılmakla birlikte Resûl-i Ekrem'in ramazan ayından başka hiçbir ayın bütününe oruçlu geçirmediğine dair hadislerle (Buhârî, "Şavm", 52; Müslim, "Şiyâm", 175, 178) ve şâbanın on beşinden sonra orucun terk edilmesine yönelik rivayetlere dayanan bazı âlimler, orucu farz olan Ramazan ayına şevkle girmeyi zorlaştıracığı düşüncesiyle bu ayın ikinci yarısında oruç tutmayı mekruh görmüştür. (TDV İslam Ansiklopedisi).

Bu kadar kesin fıkhi açıklamadan sonra bugün Müslümanların "canım, ne zararı var, ibadet etmek kötü mü?" diyerek doğruyu anlatanlara çıktığını hatta tartışıp onları tekfir ettiklerini de görürsünüz. Aslında ilk dayanak kesin delilimiz Kur'an-ı Mübin'de Rabbimiz buyurur ki:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"Ey iman edenler! Allah ve resulünün

önüne geçmeyin, Allah'a itaatsizlikten sakının! Şüphesiz Allah her şeyi işitmekte ve bilmektedir" (Hucurat Suresi-1).

Allah'ın ve Resulullah'ın önüne geçmemek, emirlerini yerine getirmek, Rasulullah'ın yapmadığı bir şeyi iyi zararsız görünse bile yapmaktır. Çünkü bu din kemale erdirilmiş, kâmil haliyle kullara sunulmuştur; neyin iyi olduğunu Allah daha iyi bilmiş, Resullerine de bildirmiştir. Allah'ın Resulü'nden daha çok Allah'ı seven ve sayan olamayacağı için onun müntesipleri onu takip etmekle emrolunmuşlardır. Bugün üç aylar adıyla özel tertip edilmiş ameller sünnetle sabit olmadığından Allah ve Resulü'nün önüne geçmek sayılır. Küçük bir şey yoktur; mekruhlara, bidatlar, haramlar kişileri küfre bile düşürebilir. Nefislerimizin ve onların ihdas ettiklerinin şerrinden Allaha sığınırız.

Rasulullah'ın getirdiklerine uyarak imanen, amelen rahat edebiliriz. Bu mübarek rahmet dolu aylardan faydalanmamızın yolu, onun bize getirdiği çizelgeyi takip ederek o rahmetten pay sahibi olabiliriz.

Bu mübarek ayların, bütün ümmetin uyanışına vesile olmasını, kalplerin sahibi olan rabbinden hassaten niyaz ediyorum.

En emin olana (cc) emanet olunuz.

Dosya:

RAHMET VE FAZİLET GÜNLERİ: ÜÇ AYLAR

Mübarek Ayları Hakediyor muyuz?

Rüstem AYILMAZDIR

Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a, salat ve selâm nebilerin sonuncusu ve resullerin efendisi Hz. Muhammed'e, onun ehl-i beytine, bütün ashabına ve kıyamet gününe kadar iyilikte onlara uyanlara olsun.

Allah'ın bize bahşettiği zamanların hepsinde rahmet ve fazilet vardır. Allah, nasıl ki insanları inanan ve inanmayan, inananlardan ise takvalı olanları ayrı tutmuş ve üstün kılmış ise saatleri günleri ve ayları da birbirinden üstün kılmıştır.

Bu ayların hakkını vermekte herkese nasip olmuyor. Ayları idrak etmek, ayların içinde gizlemiş olduğu mananın derinliğine inmek, çok ciddi bir birikim ve teslimiyet gerektirmektedir.

Bizler en azından yapabildiğimiz kadar bu mübarek ayların rahmet ve faziletlerinden faydalanabilmeliyiz. Allah'ın kullarına merhameti de bu fırsat aylarından anlaşılıyor. Müslümanın olgunlaşması, yükselmesi, ruhunun kuvvetlenmesi için; Allah bu üç ayda rahmetini tecelli ediyor.

Allah'ın bize bahşettiği zamanların hepsinde rahmet ve fazilet vardır. Allah, nasıl ki insanları inanan ve inanmayan, inananlardan ise takvalı olanları ayrı tutmuş ve üstün kılmış ise saatleri günleri ve ayları da birbirinden üstün kılmıştır.

Bu ayların hakkını vermekte herkese nasip olmuyor. Ayları idrak etmek, ayların içinde gizlemiş olduğu mananın derinliğine inmek, çok ciddi bir birikim ve teslimiyet gerektirmektedir.

Şekilsellikten ziyade manayı kavram önemlidir. Allah'a teslim olmuş ruhlarla büyük bir ikramdır bu mübarek aylar. Recep, Şaban ve Ramazan ayları, içinde hikmetlerin ve özel günlerin olduğu, Rabbe karşı vuslatın taşları gibidir.

Recep ayında, Miraç gibi büyük bir hadise yaşandı. Efendimizin (s.a.v) daha çok oruç tuttuğu, Berat gecesinin olduğu, Ramazan'a hazırlık ayıdır Şaban ayı. Kur'an'ın indiği, içinde Kadir gecesinin olduğu, orucun farz kılındığı zirve ayıdır Ramazan ayı.

Her ne kadar bu ayların kadir kıymetini bilmesek de, Allah'a karşı kendimizi

zi biraz toparlamamıza vesile oluyor. Hakikatte ümmetin içine düştüğü bu zillet, bu mübarek ayları sahipsiz ve hüzünlü bırakmıştır.

Şekilselliğin dibine vurmuş, kendi içinde paramparça olmuş, dünya sevgisinin ve ölüm korkusunun prangaları vurulmuş bir ümmetin, rahmet ve fazilet aylarından nasiplenmesi zor olsa gerek.

Ne zaman Muhammed'in ümmeti tekrar iz-

zetli ve şerefli günlerine geri dönerse, işte o zaman rahmet ve fazilet ayları bizi kucaklayacak, tutsak ruhlarımızı özgürlüğüne kavuşturacaktır.

Ümmet parçalanmış, küffar aralarına sınır koymuş, başlarına ise boyunlarına tasma takıkları tağutçuklara istedikleri zulümleri yaptırılmaktadırlar.

Ümmetin parçalarından Afganistan, küffarı yenmiş tekrardan izzeti ve şerefi hak etmiştir. Esarettten kurtulmuş bir toplum ibadetlerin lezzetini alabilir; çünkü İslam'ın yaşandığı yerde bu ayların lezzetini alabilirsiniz.

Peki, ya Gazze? Kanayan yaramız ümmetin sahipsiz evladı... Cihat beldesi olan mübarek topraklarda sizler bu mübarek ayları en çok hak edensiniz. O yüksek iman ve teslimiyetiniz ile rahmet ve fazilet ayları en çok size yakışır, hak eden sizlersiniz.

Tağutun kışkacında, emperyalizmin oltasında, zilletin bataklığında nefes almaya çalışan, Türkiye ve benzer ülkelerdeki biz Müslümanlar acınacak haldeyiz. Bizim halimiz, tıpkı suyun dışına çıkmış çırpınan balık gibi, birinin balığı alıp tekrar suya koymasıyla balığı tekrar hayata döndürebilir.

İmanlarımız kalplerimizden sökü� alınıyor. Canlarımız tağutların süslü sözlerine kanıp gözlerimizin önünde yok olup gidiyorlar. Müslümanlar birbirlerinden uzaklaşıyor, uzaklaştıkça

yalnızlaşıyor, yalnızlaştıkça dünya çöpünün çöp toplayıcısı oluyor.

Yaşadığımız memlekette İslam'a prangalar vurulmuşken, Allah'ın ayetleri ayaklar altındayken, şeriat, barikat diye anlatılırken, Müslümanlar Rabbim Allah'tır dedikleri için zulme uğruyorken, İslami kavramların içi boşaltılıp kendi nefislerine göre dolduruluyorken, kuzu postuna bürünmüş kurtlar varken, hangi aylardan bahsedeceğiz?

Bahsetsek bile anlayacak mıyız? Yoksa sadece halimiz şekilden mi ibaret?

Kavrayıp anlamadığımız, yaşamadığımız şey aslında bize ait olmuyor. Bize ait olan neyi sahiplendiğimiz farkında olmaktır.

Umutsuzluğa kapılmak yok Allah'ın izniyle. Bu ümmet tekrardan izzetli ve şerefli günlerine dönecektir. İşte o zaman üç ayların rahmet ve faziletini hak etmiş olacağız.

Peygamberimiz (s.a.v) bir duasında: "Allah'ım Recep ve Şaban'ı bize mübarek kıl! Bizi Ramazan'a ulaştır." (Ahmed b. Hanbel).

Allah'ım, İslam'ın hakim olduğu zamanları görmeyi ve Recep, Şaban, Ramazan aylarının bereketinden istifade etmeyi nasip et. Âmin.

Dosya:
RAHMET VE FAZİLET GÜNLERİ: ÜÇ AYLAR

Üç Aylar: Zamanın İçinde Açılan Rahmet Penceresi

Mehmet Can GİYİK

Zaman, insan için yalnızca geçen saatler ve dönen takvim yaprakları değildir. Zaman, aynı zamanda kalbin olgunlaştığı, niyetlerin berraklaştığı ve insanın kendisiyle yüzleştiği bir imtihan alanıdır. Kur'ân-ı Kerîm'de buyrulduğu üzere: **"Asra yemin olsun ki insan gerçekten ziyan içindedir."** (Asr, 1-2)

İşte Receb, Şâban ve Ramazan aylarından oluşan Üç Aylar, bu ziyanın farkına varıp kurtuluşa yönelme imkânı sunan müstesna bir zaman dilimidir.

Üç Aylar, Allah'ın kullarına sunduğu sıradan bir zaman parçası değil; rahmete davet, arınmaya çağrı ve yeniden başlama fırsattır. Receb ayı, Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) ifadesiyle "Allah'ın ayı" olarak anılmış; kulun Rabbine

Üç Aylar, Allah'ın kullarına sunduğu sıradan bir zaman parçası değil; rahmete davet, arınmaya çağrı ve yeniden başlama fırsattır. Receb ayı, Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) ifadesiyle "Allah'ın ayı" olarak anılmış; kulun Rabbine yönelişini kuvvetlendiren bir ikaz vakti olmuştur. Bu ayla birlikte kalbe sessiz bir çağrı gelir: "Dur ve yönünü gözden geçir."

yönelişini kuvvetlendiren bir ikaz vakti olmuştur. Bu ayla birlikte kalbe sessiz bir çağrı gelir: "Dur ve yönünü gözden geçir."

Şâban ayı ise bu yönelişin derinleştiği bir hazırlık safhasıdır. Resûlullah (s.a.v.) Şâban ayında orucu çoğaltır ve bu ayın hikmetini şöyle açıklar: "Bu ay, Receb ile Ramazan arasında insanların gaflette olduğu bir aydır. Bu ayda ameller âlemlerin Rabbine arz olunur; ben de amelimin oruçlu iken arz edilmesini isterim." (Nesâî).

Bu hadis, Üç Aylar'ın insanı gafletten uyandıran yönünü açıkça ortaya koyar.

Ramazan ise bütün bu hazırlığın zirvesidir. Kur'ân'ın indirildiği bu mübarek ay hakkında Yüce Allah şöyle buyurur: **"Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğruyu ve yanlış**

ayırt edici apaçık deliller olarak Kur'ân'ın indirildiği aydır.” (Bakara, 185).

Ramazan, nefsi terbiye eden orucu, kalbi diriltten Kur'ân'ı ve toplumu ihya eden paylaşma bilincini bir araya getirir.

Üç Aylar'ın değeri kandillerle sınırlı değildir. (Zaten bidat olan bir ibadet batıldır. Dikkat etmek gerekir.) Asıl değer, insana kazandırdığı şuur ve sorumluluk bilincidir. Kur'ân'ın ifadesiyle: **“Allah, ancak takvâ sahiplerinden kabul eder.”** (Mâide, 27)

Bu aylar, ibadetin şekilden öze taşınması gerektiğini hatırlatır.

Modern hayat insanı hızla tüketirken kalbi ihmâl etmeye zorlar. Üç Aylar ise bu savrulmaya karşı güçlü bir itirazdır. Daha az konuşmayı, daha çok tefekkür etmeyi; daha az tüketmeyi, daha çok paylaşmayı telkin eder. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: “İnsanların en hayırlısı, insanlara faydalı olan-

dır.” (Taberânî).

Bu yönüyle Üç Aylar, sadece bireysel bir arınma değil, aynı zamanda ahlâkî ve toplumsal bir diriliş çağrısıdır.

Receb ayında yapılan istiğfar, Şâban'da artırılan salavat ve Ramazan'da kemale eren oruç; insanın iç dünyasında bir denge kurar. Resûlullah'ın (s.a.v.) dilinden düşürmediği şu dua, bu dengenin özeti gibidir: “Allah'ım! Receb ve Şâban'ı bize mübarek kıl ve bizi Ramazan'a ulaştır.” Bu dua, Üç Aylar'ın bir süreç olduğuna işaret eder.

Sonuç olarak Üç Aylar, takvim yapraklarında işaretlenen günlerden ibaret değil; kalpte açılması gereken bir rahmet mevsimidir. Bu mevsimi ihya edenler için zaman bereketlenir, ömür anlam kazanır. Belki de asıl soru şudur: Üç Aylar bize geldi mi yoksa biz Üç Aylar'a gerçekten varabildik mi?

Dosya:

RAHMET VE FAZİLET GÜNLERİ: ÜÇ AYLAR

Rahmet Yağarken İslanmayan Kalpler

Kemal ÜNLÜTAŞ

Kıymetli şeylere kıymet vermedikçe kıymetli, değerli şeylere değer vermedikçe değerli olamayız. Bizim Allah (cc) katındaki kıymetimiz ve değerimiz, değer verdiğimiz şeylerle ölçülür. Kim Allah'ın (cc) değer verdiğine değer verirse o oranda değerli, kim de Allah'ın (cc) değersiz kıldığı şeylere değer verirse o oranda değersiz olur. Aslında formül çok basit sadece bizler uygulamaya noktasında zaafımıza, nefsimize, dünyalık hırslarımıza, rızık endişesine kapılıp formülü uygulama noktasında zaaf gösterebiliyoruz. Rabbimiz bize apaçık yolunu istikamet rotasını belirlemişken bize ne oluyor da değersiz ve kıymetsiz şeylerin, şeytanın peşine düşüp adımlarına takılıp kendimizi ve ailemizi heba ediyoruz.

Rabbimizin kıymet ve değer verdiklerinden biri de zaman kavramıdır. Kitabında birçok yerde zamanın öneminden ve kıymetinden bah-

Üç Aylar, Allah'ın kullarına sunduğu sıradan bir zaman parçası değil; rahmete davet, arınmaya çağrı ve yeniden başlama fırsatıdır. Receb ayı, Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) ifadesiyle "Allah'ın ayı" olarak anılmış; kullun Rabbine yönelişini kuvvetlendiren bir ikaz vakti olmuştur. Bu ayda birlikte kalbe sessiz bir çağrı gelir: "Dur ve yönünü gözden geçir."

setmiştir. Nasıl ki insanın insana, meleklerin meleklere, peygamberlerin peygamberlere üstünlüğü varsa bazı zamanlarında birbiri üzerinde üstünlüğü vardır. Bizler de şuanda Rabbimizin değer ve kıymet verdiği üç ayların içerisindeyiz. Rabbimizin değer verdiğine değer verip bu ayları gereği gibi değerlendirerek Allah (cc) katındaki kıymetimizi ve derecemizi artırabilir Onunla yakınlık kurabiliriz.

Bir Müslüman'ın hayatı ve yaşamı tabii ki her zaman istikamet üzere haramlardan uzak ibadet ve taat üzere olmalıdır. Bu bilinçte olmamak

zaten başlı başına itikadi bir problemdir. Bu bilinçte olan bazı Müslümanlar ne yazık ki üç aylar mevsimini diğer aylardan bir farkı yok diye görüp "Ben hayatımı ve yaşamımı zaten Ramazan bilinciyle yaşıyorum" gibi sloganik bir söylemin içine girip bu ayların değer ve kıymetini diğer aylara indirgeyebiliyorlar. Bunu bilinçli bir şe-

kilde yapmasalar bile sonucu bu olmuş oluyor. Hâlbuki bu dinin önderi ve örneği olan sevgili Peygamberimiz bu aylarda ibadetlerini artırmış, bu aylarda oruçlarını artırmış, bu aylarda itikafa girmiş, bu aylarda savaştan uzak durmuş, bu aylarda Kuran ve zikri çağlatmıştır. Peygamber Efendimizi önder ve örnek kabul eden ve Rab-bimizin de **"Andolsun ki Allah'ın Resûlünde sizin için; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çokça ananlar için güzel bir örnek vardır."** (Ahzâb, 33/21) buyruğu gereği Peygamberin adımlarını takip edecek biz Müslümanlar, bu aylardan istifade edip günahlardan, haramlardan kurtulmaya gayret edip temiz bir şekilde bu aylardan çıkmayı hedef ve gaye edinmeliyiz.

Bu kıymetli ve değerli zamanların değerlendirmesine yönelik hiç unutamadığım bir hadise vardı onu da burada paylaşmak istiyorum. Üniversite okuduğum yıllarda aynı yurttaki aynı odada kaldığım bir oda arkadaşım vardı. Bu arkadaşım -Allah affetsin- pek helal haram hassasiyeti olmayan, **dışarıda çok nahos ortamlarda vakit geçiren namaz vs gibi ibadetleri yerine** getirmeyen biriydi. Bir gün üniversiteden çıkıp yurda geldikten bir süre sonra bu arkadaşım da odaya girdi, temiz kıyafetlerini çıkardı gidip güzelce duşunu alıp kıyafetlerini giydi, sonra seccadesini serip namazını kıldı, uzun uzun duasını yapıp Kur'an okuyup biraz daha namaz kıldıktan sonra kalkıp uyumak için hazırlık yaptı. Tabii bu manzara karşısında ben şaşkın şaşkın onu izliyordum. Ne olmuştu da böyle bir anda dönmüş için için dua edip namaz kılıyordu. Kendimi tutamayıp;

— Hayır olsun Hakan ne oldu namaza mı başladın yoksa, diye sordum sevinerek.

Arkadaşım da bana,

— Yok ya Kemal, bugün kandil ya ondan namaz kıldım yoksa her gün her gün namaz kılamam ben, demişti.

Başımından kaynar sular dökülmüştü. "Her gün her gün namaz kılamam" sözü, kulağımda çınlanıyordu. Her gün her gün namaz kılan bizler, bu günleri ve geceleri daha iyi, daha faydalı

değerlendirmemiz gerekiyorken biz bu hususta nasıl namaz kılmayıp helal haram hassasiyeti olmayan birilerinden geri kalabiliyoruz. Bana gerçekten ders olmuştu, bu arkadaş bu kadar dikkat ediyorken bizlerin daha çok dikkat edip ihya etmemiz gerekmez miydi?

Üç ayları ihya etmek; bu mübarek zamanları bilinçli ibadetle, samimi tövbeyle, güzel ahlâkla ve ihtiyaç sahiplerine yardım ederek değerlendirmektir. Bu aylar, hayatımızı gözden geçirmek ve daha iyi bir Müslüman olmak için ilahi bir fırsattır.

Üç aylar; kalplerin yumuşadığı, duaların kabulüne vesile olan ve insanı Allah'a yaklaştıran bereketli zamanlardır. Bu fırsatları en güzel şekilde değerlendirmek, hem dünya hem ahiret mutluluğuna vesile olacaktır.

İnsanın yaşı ilerledikçe Allah'ın (cc) kişiyi belli imtihanlardan geçirip insanı sınavınca ve bu sınavmalardan Müslüman yüzünün akıyla çıkarsa ki bu bile Allah'ın (cc) yardımı ve ih-saniyle oluyor, insan bazı kıymetli ve değerli hazinelerin kıymetini daha iyi anlayıp kavrayabiliyor. Paranın, malın, evin, eşin, evladın, mevkinin vs Allah (cc) için olmadıktan Onun yolunda kullanılmadıktan sonra bir değeri ve kıymeti kalmadığını hatta insana bir zamandan sonra hesabını vermesi gerekecek bir külfete dönüştüğünü idrak edebiliyor. Ve Rabbimiz bunların her biriyle bizleri bir bir imtihandan geçirebiliyor.

Zamanla değerini ve kıymetini daha iyi anlayıp idrak ettiğimiz en kıymetli incilerden biri hiç şüphesiz zamandır. İnsan çoğu zaman farkına varmadan tükettiği zamanın, aslında kendisine emanet edilen en büyük sermaye olduğunu ancak geriye dönüp baktığında kavrar. Yüce Rabbimiz, bu hakikate Kur'an-ı Kerim'de dikkat çekerek, **"Asra yemin olsun ki insan gerçekten ziyan içindedir"** (Asr, 1-2) buyurmakta; zamanı doğru değerlendiremeyen insanın kaybına işaret etmektedir.

Rabbimiz, zamanın tamamını değerli kılmakla birlikte, bazı gün ve geceleri diğerlerinden daha faziletli kılmış, bu vakitlerin içine

özel rahmet ve bereketler gizlemiştir. Kur'an-ı Kerim'de, **"Rabbin dilediğini yaratır ve seçer"** (Kasas, 68) buyrulur bu ilahî seçimin hikmetine işaret edilir. İşte bu seçilmiş zaman dilimlerinin yoğun olarak yer aldığı mübarek üç aylar; Recep, Şaban ve Ramazan aylarıdır.

Recep ayı, manevi uyanışın başladığı; Şaban ayı, kalplerin arındırılıp Ramazan'a hazırlandığı; Ramazan ayı ise rahmet, mağfiret ve kurtuluş ikliminin doruğa ulaştığı müstesna bir zaman dilimidir. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.v.), *"Allah'ım! Recep ve Şaban aylarını bize mübarek kıl ve bizi Ramazan'a ulaştır"* duasıyla bu ayların manevi değerine dikkat çekmiştir.

Yine Resûlullah (s.a.v.), Ramazan ayının faziletini anlatırken, *"Kim inanarak ve sevabını Allah'tan bekleyerek Ramazan orucunu tutarsa geçmiş günahları bağışlanır"* (Buhârî, Savm 6) buyurarak bu ayın affa ve arınmaya vesile olduğunu müjdelemiştir.

Bu mübarek zamanlar, sadece takvim yapraklarında yer alan günler değil; aynı zamanda kulun Rabbine yönelmesi, kendini muhasebeye çekmesi ve manevi hayatını yeniden inşa etmesi için sunulmuş büyük fırsatlardır. Üç aylar, bizlere zamanın değerini yeniden hatırlatan, kalplerimizi diri tutan ve ebedî hayata hazırlayan ilahî bir ikramdır.

Rabbimiz, gönderdiği son Peygamber Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) ile dinini tamamlamış ve kemale erdirmiştir. Nitekim Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de, **"Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı seçtim"** (Mâide, 3) buyurarak bu hakikati açıkça bildirmiştir. Bu ilahî beyan, dinin temel esasları ve ibadet şekillerinin artık tamamlandığını ve sonradan yapılacak eklemeye ya da çıkarmalara ihtiyaç bulunmadığını göstermektedir.

Hal böyleyken, zaman içerisinde bilerek ya da bilmeyerek, iyi niyetle veya art niyetle bazı mübarek gün ve gecelere dinin aslında bulunmayan uygulamalar, hurafeler ve bid'at niteliğindeki ibadet ritüelleri eklenmiştir. Öyle ki bu tür uygulamalar zamanla yaygınlaşmış, sahih

ve sünnete uygun ibadetleri gölgede bırakır hâle gelmiştir. Günümüzde, bu mübarek vakitlerde gerçekten Resûlullah'tan (s.a.v.) sahih rivayetlerle sabit olan ibadet ve taatleri ayırt edip uygulamak, adeta denizde inci aramak kadar zor bir hâl almıştır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.), ümmetini bu konuda açıkça uyarmış ve şöyle buyurmuştur: *"Kim bizim bu işimizde (dinimizde) olmayan bir şeyi ortaya çıkarırsa, o reddedilmiştir."* (Buhârî, Sulh 5; Müslim, Akdiye 17). Yine başka bir hadis-i şerifte, *"Sözlerin en hayırlısı Allah'ın Kitabı, yolların en hayırlısı Muhammed'in yoludur. İşlerin en kötüsü sonradan ortaya çıkarılanlardır."* (Müslim, Cum'a 43) buyurarak din adına uydurulan uygulamalara karşı müminleri uyarmıştır.

Bu sebeple müminin görevi; dinini, Kur'an ve sahih sünnet ışığında öğrenmek, ibadetlerini Resûlullah'ın öğrettiği şekilde eda etmek ve özellikle mübarek zamanları bid'atlarla değil, sahih ibadetlerle ihya etmektir. Zira Allah katında makbul olan amel, çok olan değil; ihlasla ve sünnete uygun olarak yapılan ameldir.

Üç aylar; paylaşımlarla, mesajlarla ve süslü ifadelerle değil; samimi bir tövbe, ihlaslı bir ibadet ve güzel ahlâkla anlam kazanır. Bu mübarek zamanları sadece WhatsApp durumlarımızda değil, kalbimizin derinliklerinde, dilimizde, davranışlarımızda ve hayat duruşumuzda yaşatabildiğimiz ölçüde gerçek karşılığını bulur. Asıl kazanç; bu ayları gelip geçen günler olarak değil, bizi Rabbimize biraz daha yaklaştıran bir dönüşüm fırsatı olarak değerlendirebilmektir. Rabbimiz, bizleri, zamanı bereketlendiren ve bu müstesna vakitleri hakkıyla ihya eden kullarından eylesin.

Üç aylarda camiler dolup taşar; saf saf omuzlar birleşir, dualar göğe yükselir. Oysa asıl dolup taşması gereken, taş duvarlar değil; taşlaşmış gönüllerimiz olmalıydı. Kalplerimiz secdeyle yumuşamalı, gözlerimiz hakikati yeniden görmeliydi. Ne var ki biz, dünyaya öylesine daldık ki üç aylar bile hayatımızda bir ritüele dönüştü.

Sevapları sayılarla ifade etmeye, ibadetleri hesap defterine yazmaya çalışır olduk. Kaç hatim, kaç rekat, kaç sevap... Oysa unuttuk: Allah, kuluna verdiği hesapla değil, rahmetiyle verir. Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurur: **"Ancak sabredenele mükâfatları hesapsız olarak verilecektir."** (Zümer, 10). Biz ise hesapsız veren bir Rabbin huzuruna, hesap yapan kalplerle çıkmaya çalıştık. İbadetin ruhunu değil, sonucunu önceledik. Hâlbuki Peygamber Efendimiz (s.a.v) bizlere ibadetin özünü şu hadisle hatırlatır: **"Ameller niyetlere göredir."** Niyet bozulduğunda amel de anlamını yitirir.

Üç aylar; sadece kandil gecelerinde dolan camiler, ezberlenen dualar, alışkanlık hâline gelmiş ibadetler değildir. Üç aylar, kalbin yönünü dünyadan ahirete çevirmesi için bir fırsattır. Allah Teâlâ buyurur ki: **"Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur."** (Ra'd, 28). Eğer kalp dolu değilse, camilerin doluluğu bir anlam taşımaz. Eğer gönül hâlâ kinle, hırsla, gösterişle meşgulse; tutulan oruç sadece açlık, kılınan namaz sadece hareketten ibaret kalır. Üç aylar bize, nicelikle değil nitelikle yaklaşmayı öğretmelidir. Belki de kendimize şu soruyu sormanın vakti gelmiştir: Üç aylar hayatımıza ne kattı, biz üç aylara ne verdik?

Unutmayalım; Allah bizden kusursuz ibadetler değil, *samimi kalpler* ister. Sayılarla ölçülen ameller değil, içten gelen kulluk makbuldür. Üç aylar geçip giderken geriye takvimde bir iz değil, gönlümüzde bir diriliş kalmalıydı. Nasıl ki bir yerden bir yere giderken yolumuzu kaybettiğimizde durup yeniden bir rota oluşturuyorsak, bu hayat yolculuğunda da zaman zaman yönümüzü şaşırabiliyoruz. Sorunlar, sıkıntılar, imtihanlar ve hastalıklar; kalbimizi yoran her ne varsa, bizi fark etmeden Rabbimize giden istikametten uzaklaştırabiliyor. Yol uzuyor, kalp yoruluyor, yön bulanıklaşıyor. İşte böyle anlarda, üç aylar bir merhamet işareti gibi çıkıyor karşımıza. "Dur" diyor, "yeniden bak." Kendine, kalbine ve yoluna... Bu rahmet ayları, kaybolan yönümüzü yeniden bulmamız için bir fırsat; pusulası şaşmış gönüller için ilahi bir davet. Belki

de yapmamız gereken tek şey, bu mübarek zamanları fırsat bilip yeni bir rota çizmek... Dünya merkezli bir hayattan, Allah merkezli bir hayata doğru. Yorulmuş kalbimizi tövbeyle arındırmak, kırılmış ruhumuzu dua ile onarmak. Çünkü bazen insanın yeniden yola çıkabilmesi için, önce durması gerekir.

Rabbimiz, bu mübarek aylara temiz bir niyetle girmeyi; gönlümüzü arındırarak, ruhumuzu hafifleterek çıkmayı nasip etsin. Kaybolduğumuzu sandığımız yerde bizi yeniden Kendisine yönlendirsün. Yolumuzu şaşırduğumuzda, istikameti yine Kendisi olsun.

Çok merak ediyorum... Rahmet ve bereketle kuşatılmış üç aylar gibi bir mevsimde bile Rabbine dönmeyen; günahlarının ağırlığını hissedip pişmanlıkla başını eğmeyen, her şeyi geride bırakıp yeni bir başlangıç yapmaya niyet etmeyen bir kul artık neyi bekliyor? Bundan sonra onu Rabbine döndürecek hangi çağrı kalıyor? Çünkü bu aylar, sıradan zamanlar değil. Bu aylar; kapıların ardına kadar açıldığı, affın bahaneler aramadığı, tövbenin geri çevrilmediği zamanlar. Böyle bir rahmet ikliminde bile kalp yerinden kıpırdamıyorsa, insan ister istemez endişeleniyor: Acaba kalp hâlâ diri mi?

Üzülerek ifade etmek gerekir ki, üç ayları değerlendirmek bir bilinçtir; bir Müslüman hassasiyetidir. Bu zamanları fark etmek, kendini hesaba çekmek, yönünü Rabbine çevirmek imanın tabii bir yansımasıdır. Buna karşılık, böylesi mübarek günleri boş geçirmek; aynı gafletle dünyalığın ve haramın peşinde koşmaya devam etmek ise ciddi bir *kalp hastalığının* işareti olabilir. Bu sözler, başkalarını yargılamak için değil, önce kendimizi uyarmak içindir. Çünkü asıl tehlike, rahmet yağarken ıslanmamaktır. Asıl kayıp, dönüş için bu kadar çok davet varken hâlâ yerimizde saymaktır. Belki de Rabbimiz, bu ayları bize son bir kez daha hatırlatıyor: *"Dönmek için daha ne bekliyorsun?"*

Kapı açıkken, rahmet bu kadar yakınken, affın bu kadar kolay olduğu bir zamanda... Kalbimizi dünyadan çekip Rabbimize yöneltmekten başka kurtuluş yok. Üç aylar geçip giderken ge-

riye pişmanlık değil, samimi bir dönüş kalmalı. Çünkü bazı fırsatlar tekrar gelir, ama bazı kalpler bir daha uyanmayabilir.

Allah, sevdiği kulunu bu aylarda huzuruna *temiz* görmek ister... Evet, ister. Kalbiyle, niyetiyle, yönelişiyle... Buna tüm kalbimle inanıyorum. Çünkü inanın, bunu öyle çok kişiden duydum ki... Üç aylardan önce gafletin içinde, bazı haramlarla iç içeyken, bir anda öyle bir tokat yemişler ki; bunun bir tesadüf olamayacağını anlayıp Ramazan gelmeden Rabbine sığınma ihtiyacı hissetmişler.

Hayat bazen durur. Kapılar kapanır. Alıştığın yollar bir anda taş duvarlara dönüşür. İşte o an anlarsın... Allah, seni korumaya alıyor. İşlemekte olduğun günahlara öyle bir engel koyar ki, onlara ulaşmak Ağrı Dağı'nı tırmanmak kadar zor gelir. Kolay olan haram, bir anda imkânsızlaşır. Ve kalp der ki: "Bu benim için." İşte o zaman anladım... Rabbim Ramazan'da beni temiz görmek istiyor. Kirlerimle değil, niyetimle. Gafletimle değil, dönüşümle. Çünkü Allah, kulunu sevdi mi, onu günahın içinde bırakmaz. Uyarır, sarsar, yolunu keser. Ta ki kul, başını eğip O'na dönsün diye. Bu yüzden diyorum ki: Allah için kendinizi Ramazan'a hazırlayın. Beklemeyin. "Ramazan gelsin, sonra tövbe ederim" demeyin. Çünkü Receb ve Şaban, Ramazan'a açılan kapıdır. Kalbin yavaş yavaş temizlendiği, ruhun hazırlanıp arındığı aylardır. Bu aylar boşuna verilmedi bize. Belki de yaşadığımız sıkıntılar, önümüze çıkan engeller, kırıldığımız anlar bir ceza değil; bir *rahmettir*. Allah'ın, "Gel" deyişidir. "Sana zarar veren şeylerden seni ben uzaklaştırıyorum" demesidir.

Ne mutlu bunu fark edene... Ne mutlu Ramazan'a yüklerinden arınmış bir kalple girene... Çünkü Allah, kapısına geleni geri çevirmez; hele ki samimi geleni asla.

Bizim çok merhametli bir Rabbimiz var... Öyle merhametli ki insan bazen durup sormadan edemiyor: Bir kul, böylesine merhamet sahibi bir Rab varken nasıl cehenneme girebiliyor? Ne oluyor da insan, bu kadar bozulabiliyor? Hangi noktada çirkinleşiyoruz, hangi adımda bu sonu

hak edecek hâle geliyoruz? İnsan nasıl bu kadar aşağı bir dereceye düşebiliyor? Kalbimiz, gönlümüz bu düşüşü nasıl kaldıracabiliyor? Rabbimiz Kur'an'da bu hâli bize haber verirken sanki içimizi anlatır: "**Onların kalpleri vardır ama onunla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onunla göremezler; kulakları vardır ama onunla işitemezler.**" (A'râf, 179). Demek ki mesele gözün kör olması değil, kalbin körleşmesi... Günahlar bir anda insanı bu noktaya getirmez. Sessizce, yavaş yavaş... Önce rahatsız eder, sonra alışılır. Sonra kalp taşır ama artık hissetmez. Rabbimiz bu gerçeği şöyle bildirir: "**Hayır! İşledikleri günahlar, onların kalplerini paslandırmıştır.**" (Mutaffifin, 14).

Kalp paslandıkça hakikat ağır gelir. Ayetler okunur ama sızlamaz, nasihat edilir ama etkilemez. İnsan, farkında olmadan kendi düşüşüne alışır. Oysa Rabbimiz merhametiyle defalarca uyarır: "**Allah kullarına zulmetmez; fakat insanlar kendilerine zulmederler.**" (Yûnus, 44). İnsan düşünmeden edemiyor: Ne kadar günah işliyoruz ki artık temizlenmek bize zor geliyor? Ne kadar kirleniyoruz ki arınma isteğimiz bile kayboluyor? Oysa Rabbimiz affetmek ister, dönüş bekler, kapıyı açık tutar: "**De ki: Ey kendilerine zulmeden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin.**" (Zümer, 53). Ama merhamet zorla tutmaz. Rahmet çağırır, davet eder, bekler. Kul dönmezse, kendi tercihinin sonuçlarıyla baş başa kalır. Belki de cehenneme sürükleyen şey, günahın çokluğu değil; pişmanlığın yokluğudur. Kalbin artık acımamasıdır. Yine de bu soruları sorabiliyor olmak bir nimettir. Çünkü Rabbimiz şöyle buyurur: "**Allah dileseydi kalplerini mühürlerdi.**" (Şûrâ, 24).

Hâlâ düşünüyor, hâlâ ürperiyor, hâlâ "Nasıl bu hâle gelinir?" diyorsak... Demek ki kalp tamamen ölmemiştir. Ve merhamet kapısı hâlâ açıktır. Çünkü bizim Rabbimiz çok merhametlidir. Ve O, kulunun dönüşünü ister. Yeter ki kul, dönmekten vazgeçmesin.

İsrail'in Refah Sınır Kapısını Açmak İstemesinin Gerçek Nedeni

Ahmad ABUSHAWISH
Al Jazeera
15.12.2025
Çeviren: İsmail CEYLAN

İsrail, 3 Aralık'ta Mısır ile Gazze arasındaki Refah sınır kapısının "önümüzdeki günlerde" yeniden açılacağını ve Filistinlilerin aylar sonra ilk kez Gazze'den ayrılabilceğini duyurdu. Açıklama, elbette, acil tıbbi bakım, eğitim veya aile birleşimi için seyahat etmesi gerekenlerin ayrılmasına olanak sağlayacak insani bir jest olarak çerçevelendi. Ancak İsrail'in bu açıklaması, Mısır'ın hemen ardından gelen kesin reddiyle karşılandı ve bunu birçok Arap ve Müslüman devletin sert tepkisi izledi.

Dünyanın geri kalanı için bu yanıt acımasızca algılanabilir ve Arap devletlerinin, Filistinlileri zorla Gazze'de tutmak istediği izlenimi verebilir. Bu gelişme, komşu Arap ülkelerinin Filistinlilerin acı çekmesinden sorumlu olduğu, çünkü onları "içeri almadıkları" yönündeki İsrail anlatısına da tam olarak uyuyor. Fakat bu son gelişme de ne yazık ki Batı medyasının uydurduğu bir yalandır ve kolayca çürütülebilir.

Açıkça belirtelim: Hayır, Arap devletleri bizi

İsrail hükümeti, ihtiyaç sahibi Filistinlilerin tahliyesine yardım etmek istemiyor. Aksine, bizi sınır dışı etmek istiyor.

Gazze'de zorla tutmuyor, Hamas da zorla tutmuyor.

İsrail, aramızdan bazılarının geçici olarak tahliye edilmesi durumunda geri dönüş yolunun kapanmasının peşinde. Biz ise tam aksini istiyoruz, geri dönüş garantisi. Ancak İsrail bunu vermeyi reddediyor;

3 Aralık'taki açıklamasında Rafah sınır kapısının sadece tek yönlü açık olacağını -Filistinlilerin ayrılması için- açıkça belirtti. Dolayısıyla bu, Filistin nüfusunun anavatanlarından zorla yerinden edilmesini hızlandırmak için yapılmış bir hamledir. Filistinliler için bu yeni bir gerçeklik değil, uzun ve kasıtlı bir planın parçası. İsrail devleti, kuruluşundan bu yana Filistinlilerin mülksüzleştirilmesine, yok edilmesine ve zorla yerinden edilmesine odaklanmıştır. 1948'de 750.000 Filistinli evlerinden kovuldu ve geri dönmelerine izin verilmedi. 88 yaşındaki dedem de onlardan biriydi. Hala Gazze'nin 37 km kuzeyindeki Barqa köyünde sahip olduğu arazilerin tapusunu saklıyor ve hala oraya geri dönmemize izin verilmiyor.

1967'de İsrail Gazze'yi işgal ettiğinde, yurt dışında eğitim gören veya çalışan Filistinlilerin evlerine dönmelerini yasakladı. Son 58 yıldır sömürgeleştirmenin durmadığı işgal altındaki Batı Şeria'da ise Filistinliler düzenli olarak evlerinden ve topraklarından çıkarılıyor. Sadece son iki yılda İsrail, yaklaşık 55.000 dönüm Filistin toprağını ele geçirerek 2.800'den fazla Filistinliyi yerinden etti. Kudüs'te, aileleri yüzyıllardır kutsal şehirde yaşayan Filistinliler, buranın "yaşam merkezleri" olduğunu kanıtlayamazlarsa oturma izinlerini kaybetme riskiyle karşı karşıya kalıyorlar. Son 25 yılda 10.000'den fazla Filistinlinin oturma izni iptal edildi.

Ekim 2023'ten bu yana İsrail, Gazze'de zorla kitlesel yer değiştirme girişiminde bulunarak, Şeridi askeri koridorlar ve "güvenli" eksenlerle ayrılmış izole bölgelere ayırdı ve kuzeydeki sakinleri güneye doğru itmek için ardi ardına operasyonlar başlattı. Her kitlesel bombalama dalgasının altında aynı amaç vardı: Gazze halkını evlerinden söküp Mısır sınırına doğru itmek. En son itme girişimi, son ateşkesin yürürlüğe girmesinden hemen önce gerçekleşti.

Mısır Devlet Enformasyon Servisi Başkanı Dıaa Rashwan'a göre, Kahire, İsrail'in teklifini, ateşkesin ikinci aşamasında belirtilen taahhütlerinden kaçınma girişimi olduğu için reddetti. Bu aşama, İsrail'in Gazze'den çekilmesini, yeniden yapılanma sürecini desteklemesini, Şeridin Filistinli bir komite tarafından yönetilmesine izin vermesini ve durumu istikrara kavuşturmak için bir güvenlik gücünün konuşlandırılmasını gerektiriyor. İsrail, Rafah'ın yeniden açıldığını duyurarak bu yükümlülüklerden kaçınmayı ve siyasi söylemini yeniden yapılanma ve iyileşme yerine, nüfus azaltmaya odakladı.

İsrail'in bizi sürgün etmeyi kaçınılmaz kılacak koşulları yaratmak istediği, diğer politikalarından da açıkça anlaşılıyor. Şeridi bombalamaya devam ediyor, yüzlerce sivili öldürüyor ve yüz binlerce insanı terörize ediyor. Yeterli miktarda gıda ve ilacın girişini engellemeye de-

vam ediyor. Yeniden inşa malzemelerine veya geçici barınmalara izin vermiyor. Filistin halkının çektiği acıyı en üst düzeye çıkarmak için her şeyi yapıyor. Bu gerçeklik, sert kışla daha da acımasız hale geliyor. Soğuk rüzgarlar, akla gelebilecek her türlü travmayı yaşamış, bitkin insanlarla dolu aşırı kalabalık kampları kasıp kavuruyor. Ancak açlığa, bitkinliğe ve umutsuzluğa rağmen, topraklarımıza tutunmaya ve İsrail'in bizi yerimizden etme çabalarını reddetmeye devam ediyoruz.

Biz, kaderimiz üzerinde her türlü dış vesalet veya kontrolü reddediyoruz. Topraklarımız, kaynaklarımız ve geçiş noktalarımız üzerinde tam Filistin egemenliği talep ediyoruz. Pozisyonumuz açık: Refah sınır kapısı her iki yönde de açılmalıdır; bu geçit, yerinden etme aracı olarak değil, serbest dolaşım hakkı olarak kullanılmalıdır.

Refah, geri dönmek isteyenler ve geçici olarak ayrılmak zorunda olanlar için erişilebilir olmalıdır: yurtdışında eğitimlerine devam etmek isteyen öğrenciler, Gazze'de bulunmayan acil tıbbi tedaviye ihtiyaç duyan hastalar ve yeniden bir araya gelmeyi özleyen aileler. Kuşatma nedeniyle binlerce ağır hasta Filistinliye hayati önem taşıyan bakım sağlanamazken, dünyanın dört bir yanındaki prestijli üniversitelerden kabul ve burs alan yüzlerce öğrenci de eğitimlerine devam etmek için seyahat edememiştir.

Rafah, yıllarca süren travmanın ardından sadece dinlenmeye ihtiyaç duyanlar için de açık olmalı; Gazze'nin dışına kısa bir süreliğine çıkıp onurlu bir şekilde geri dönebilmeleri sağlanmalıdır. Hareket özgürlüğü bir ayrıcalık değil, temel bir insani haktır.

Talep ettiğimiz şey oldukça basit: Geleceğimizi zorlama olmadan, varlığımız üzerinde pazarlık yapmadan ve insani yardım projesi kılıfına bürünmüş zorunlu göçe itilmeden, belirleme hakkı.

Modern Çağda Korkunç Zulüm Altında Sessiz Bir Çılgılık: Dr. Afîye Sıddıkî - II

Mehmet Akif SEYİTOĞULLARI

Fevziye Sıddıkî'nin Dilinden:¹ Afîye Sıddıkî

Afîye Sıddıkî, benim küçük kız kardeşimdir. Kendisi çok zeki,² çok parlak bir mü'mine.³ Üç çocuk annesi⁴ ve ka-

1 Boğaziçi Üniversitesi Çeviribilim bölümü öğrencisi Abdullah Sadık Kuralay'ın Afîye Sıddıkî'nin kız kardeşi Fevziye Sıddıkî'yle gerçekleştirdiği röportajı

2 Hapishane ziyaretimde Onunla konuşurken çok zeki bir kadın olduğunu hissettim ve argümanlarını çok akıcı bir şekilde açıkladı. Benimle Urduca konuştu, ancak İngilizcesi de çok iyiydi. Doktorlarla ve diğer insanlarla çok akıcı bir şekilde İngilizce konuştuğunu fark ettim. Aynı zamanda çok duygusal bir kadın ve Pakistan hükümetine karşı birçok şikâyeti var. Pakistan hükümetinin neden onu serbest bırakmadığını sürekli soruyor. Ayrıca Amerikan adalet sistemine güvenmiyor ve mevcut sorunlarının siyonist bir komplonun sonucu olduğuna inanıyordu (Nadeem*, 2019 *Pakistan Eski Büyükelçisi).

3 Annesi onunla bir Ramazan'da telefonla konuşma imkânını bulmuştu, annesine şunu anlatmıştı; Peygamberimiz'i (sav) sıkça rüyamda görüyorum. Bir keresinde beni Hz. Aişe'ye götürdü, *kızımı yanıma al* buyurdu (Karaman, 2019).

4 Oldukça varlıklı ve eğitilmiş bir aileye mensup olan Sıddıkî, 2002 yılında üç çocuğunun babası olan ilk eşinden boşandı. İlk eşi Emcad Muhammed Han, Sıddıkî'nin son zamanlarda radikalleştiğini öne sürdü ve Sıddıkî'ye karşı ABD ile işbirliği yaptığı, Sıddıkî'nin tutuklanmasında rol oynadığı ifade edildi (mepanews.com, 2025). Peki Afîye Sıddıkî neden hedef seçildi? Kardeşine (Fevziye Sıddıkî) bu soruyu da sordum; 7-8 yıl önceye kadar ben de bunun nedenini bilmiyordum diyor Fevziye Sıddıkî ve devam ediyor; Ama araştırmalarım sonucu çok ciddi bir bilgiye ulaştım. Afîye, eşinden boşanma aşamasındaydı. Kocası, Afîye'ye ve çocuklarına kötü davranıyor hem de babama hakaretlerde bulunuyordu. Ama boşanmasına karar veren etkenlerden biri eşinin FBI'ya çalışan bir ajan olduğunu öğrenmesi oldu. Terörist listesine adını ekleyen de eşiydi (Arpacık, 2021).

çırılmadan önce 6 aylık bir bebeği vardı. Tek tutkusu ve sevdası, üçüncü dünyanın eğitim sistemini iyileştirmektir, hem Pakistan'da hem de geri kalan müslüman aleminde. Bugünkü müslümanların yalnızca eğitim sisteminde gerçekleştirecek değişimle yükselişe geçeceğine ve Osmanlı İmparatorluğu veya Abbâsîler dönemindeki müslümanlar gibi olacağına inanıyor. İşte onun hedefi buydu ve bu hedefi için de en iyi üniversitelerde okudu.⁵ Nörolojik bilimlerde çocukların nasıl öğrendiğini, nasıl taklit ettiklerini⁶ vs. araştırdı. Böylece daha verimli ve öğrenmesi kolay bir müfredat geliştirebilecekti. Planını yürürlüğe koymak üzere Pakistan'a yani vatanına dönmüştü ve bir eğitim devrimi yapacaktı. Kardeşim tüm müslümanlara yardım ederdi.⁷ Amerika'da okurken yaşlı insanların

5 Pakistanlı üst sınıf bir aileden gelen Sıddıkî, Amerika'daki önemli üniversitelerde 10 yıl eğitim gördü. Sıddıkî Amerika'nın en saygın üniversitelerinden Massachusetts Institute of Technology'de biyoloji okuyarak daha sonra Pakistan'a dönmeden önce Brandeis Üniversitesi'nde nörolojik bilimler üzerine bir doktora yaptı (mepanews.com, 2025).

6 Doktora tezi; *Taklit Yoluyla Öğrenmeydi*. Bu tezde çocuklar için öğrenme tekniklerini geliştirme üzerine yaptığı araştırmaları yer alıyordu. Kendini tamamen çocuklarına adanmıştı ve akademik çalışmaları çocukların nasıl öğrendiği üzerine yoğunlaşıyordu (aafiamovement.com, 2025).

7 Afîye'nin kişiliğinin karakteristik bir özelliği, en başından beri görüşlerinde son derece dindar olmasıydı. Boston'da yaşarken Afganistan, Bosna ve Çeçenistan'daki baskı altındaki hamile kadınlara yardım etmek için bir bağış toplama kampanyası yürüttü (Pirzada, 2010). **Üniversite faaliyetlerinde çeşitli kuruluşlar kendi çıkarları doğrultusunda stantlar kurarlardı.** Afîye'nin de *Hayatınız*

evlerine gider, otistik çocukların öğrenmesine yardım ederdi, onları yıkayıp temizlerdi ve bu yaşlı kadınların market alışverişlerini yapardı. Filistin için, Bosna için, Keşmir için protestolar yapardı. Nerede bir protesto varsa Afîye gidip orada olurdu ve ben de ona sorardım; *Gitsen ne olacak? Bana derdi ki; Kardeşim, Allah bir kişinin daha gayretini görüyor ve benim Müslümanların safında olduğumu görecek.* Mart 2003'te İslamabad'a gidiyordu fakat yolculuğu sırasında üç küçük çocuğu ile beraber kaçırıldı. Tam 5 yıl boyunca nerede olduğunu bilmiyorduk. Sonra Taliban tarafından rehin alınan ve sonra serbest kalan Yvonne Ridley adlı bir İngiliz gazeteci sayesinde onu bulduk. Sonra, Bagram'dan serbest bırakıldığını ve gitmekte özgürsün dediklerini öğrendik. Afîye, Afgan ofisinde oturuyormuş, perdenin arkasında ve çok hastaymış. Öylece otururken ABD askerleri geliyor ve Afîye İngilizce konuşulduğunu duyunca perdenin arkasından çıkıp *lütfen bana yardım edin!* diye sesleniyor. Afîye'yi görünce ateş ediyorlar. Bir, iki, üç kere vuruyorlar. Biri kalbinin tam altına, biri böbreğine isabet ediyor ve kalın bağırsağı da alınmak zorunda kalınıyor. Ve tabii ki bayılıyor. Askerler Afîye'nin öldüğünü düşünüp ayrılıyor. Onlar ayrılırken Afganlardan biri Afîye'nin hala hayatta olduğunu görüyor ve onu kurtarıyor. Kanamasını durduruyor, Hastane! Hastane! diye bağılıyor ve mermileri çıkarıyor. Sonra Amerikalılar geri dönüyor ve bunu nasıl açıklarız?! diye düşünüyorlar. Sonra hemen Afîye'yi alıp ABD'ye uçuyorlar fakat Afîye bir Pakistan vatandaşı, yeşil kartı bile yok! Oradaki ilk yargıç demiş ki; *Yanlışı yapıyorsunuz! Onu buraya nasıl getirebilirsiniz? Hasta olduğunu görmüyor musunuz? Çabuk onu bir hastaneye götürün ve sonra geri gönderin! Bu yaptığınızı yasadışı bir şeydir. Nasıl bir Pakistanlı Bagram'a gider? Hem niye Bagram'daydı? Bir anlaşma veya hakkında bir hüküm olmadan nasıl ABD'ye gelebilir? Derhal geri gönderilsin.* Sonra Yargıç Berman gelmiş ve dediklerine göre güya Afîye perdenin arkasından çıkmış, 6 Amerikan askerinin elinden bir silah kapmış ve ateş etmeye başlamış.⁸ Askerler de korkup geri ateş etmiş-

İçin Ücretsiz Ansiklopedi yazar bir standı vardı. Harçlıklarıyla Kur'an tercümelemleri satın alır ve bunları ücretsiz dağıtırdı. İnsanlar sorduğunda, *Bu, hayatınızın eksiksiz ansiklopedisi* derdi (Quaid, 2018).

8 Siddikî'nin ABD askerlerini öldürmeye çalıştığı iddialarının yalan olduğunu, Müslüman İngiliz gazeteci Yvonne Ridley Mepa News ile yaptığı röportajda şu ifadelerle açıklamıştı: Afganistan'da işlediği iddia edilen bir suç nedeniyle asla New York'ta yargılanmamalıydı. Amerika sürekli Afganistan'da bir işgalci olduğunu reddediyor, fakat onu yasadışı şekilde ABD'ye götürmekle Afganistan'ın egemenliğini ihlal ediyor-

ler. Hâlbuki avukatlar silahı test ettiklerinde ateş edilmemiş şekildeydi ve Afîye'nin parmak izine rastlanmadı. Mermi izi yoktu ve odanın hiçbir yerinde bir mermi bulunamadı. Kurşun olan tek yer Afîye'nin vücuduyla ve bu kurşunlar da ABD askerleri tarafından atılmıştı. Tüm bunlar mahkemede kanıtlandı. Yargıç Berman da dedi ki; *Afîye'nin bir suç işlediğine dair herhangi bir kanıt yoktur. Herhangi bir terör örgütü ile bağı olduğuna dair de bir kanıt yoktur. Ne El-Kaide ne de Taliban ile ilişkisi yoktur. Herhangi bir şey yaptığına dair bir kanıt yoktur fakat ideolojisi, fikirleri ve geliştirmek istediği eğitim sistemi ABD'ye bir tehdittir⁹ ve 86 yıl hapse mahkûm edilmesine karar verildi. Afîye, mahkemeye geldiği zaman kanaması vardı. Ağız kanı içindeydi ve dişleri de kırık haldeydi. Yargıca dedi ki: *Yargıç Berman, bunun sebebi sizin güç kullanma emri vermiş olmanızdır. Bu yetkiyi siz verdiniz. Yargıç, cevaben; Evet verdim çünkü söz dinlemiyordun. Afîye; Peki bana ne diyorlardı da ben dinlemiyordum biliyor musunuz? Aldılar kıyafetlerimi bir kenara ve Kur'an'ı da yere koydular ve bana dediler ki Sen Kur'an'ın üzerinde yürürsen biz de kıyafetlerini geri veririz. Ben nasıl Kur'an'ın üzerinde yürüyebilirim? Reddettiğim zaman beni dövdüler ve bunun hakimim emri olduğunu söylediler.* Yargıç Berman da bu söylenenleri inkâr etmedi. İşte Afîye böyle korku içerisinde¹⁰ bir durumdaydı. Şu anda kaldığı*

lar. Bunun ötesinde, bir üst düzey askeri personel bana Dr. Afîye'nin bir Amerikan askerini tepeleyip yarı otomatik silahını almasının, emniyetini açmasının, doldurmasının ve ateş etmesinin imkânsız olduğunu söyledi. Bu teröre karşı savaş, tarihi boyunca hiçbir ABD askerinin başına gelmedi ancak Dr. Afîye'ye karşı yargılama uyduruldu. Herhangi bir ABD silahına hiç dokunmadığına dair bilimsel kanıtları hikâyesini destekliyor olmasına rağmen, adil bir yargılamaya tabi tutulma şansı olmadı. Elbiselerinde yahut ellerinde, saldırıyı gerçekleştirdiğini belirtecek şekilde bir barut izi de kesinlikle yoktu. Meselenin içerisinde olan ABD askerlerinin yapabileceği en iyi ve duyarlı şey, (Afîye'nin) vurulduğu gün polis odasında gerçekte neler olduğuna bir açıklama getirmektir (mepanews.com, 2025).

9 2003 yılında Pakistan'da ortadan kaybolan Siddikî'nin ABD tarafından kesin olarak yakalandığı ve aralıksız olarak hapis-te tutulmaya başlandığı tarih ise 2008'dir. İki tarih arasındaki 5 yıllık dönemde ise Siddikî'nin Bagram ve Guantanamo'da gizlice tutulduğu tahmin edilmektedir. 23 Eylül 2010 tarihinde Siddikî 86 yıl hapse mahkûm edildi. Bu kararın gerekçesi ise sadece ABD askerlerine ateş açtığı iddiasıydı (mepanews.com, 2025).

İnsanları biyolojik silahların tahribatından koruyacak bir orijinal program üzerinde çalışıyordu, bu programın başarılı sonuçlanması ABD'nin milyarlarca dolar sarf ettiği bu silahları etkisiz hale getirecekti. ABD istihbaratı; *kendisine programı sonlandırması ve geldiği noktaya kadar olanı büyük bir meblağ karşılığında satın almayı teklif etti. O, henüz bitirmedim* diyerek teklifi reddetti (Karaman, 2019).

10Mahkemeyi takip eden bir isim süreci şöyle anlatıyordu; Afîye'yi kefalet duruşması için mahkemede gördüğümde afalladım. Sol taraftaki kapı yavaşça açıldı ve içeriye zayıf,

hapishane de Teksas'ın Fort Worth kentindeki FMC (Federal Tıp Merkezi) Carswell adlı yerdir. Burası askeri bir üs ve hapishane de psikolojik ve zihinsel sorunları olan suçluların kaldığı bir hapishanedir. O yüzden Yargıç Berman'a sorduk; *Madem Afiye'nin zihinsel sorunları olduğunu söylüyorsunuz, onu nasıl yargılayabiliyorsunuz? Zihinsel anlamda yetersiz bir insanı yargılayamazsınız, doğru değil mi? Hakim karşısına çıkabilecek kadar akıllı fakat hayatının geri kalanını, tam 86 yılı, akıl hastanesinde geçirmek zorunda, öyle mi? Bu hiç adil değil.* Şimdi ise hücre hapsinde tutulmaktadır. Kimseyle görüşmesine izin verilmemektedir. Hatta avukatlarıyla bile görüşemiyordu. Nihayet bir avukat ile görüştük fakat bunun öncesinde ne avukatlarıyla ne de ailesiyle görüşmeye izni vardı. Son 4 yıldır ne telefon var ne başka bir şey. 2016 yılında insanların mahkemede nasıl manipüle edilip yeşil kart ve para karşılığında yalan söyletildiğine dair yeni deliller bulduk. Yanlış yargılama yaptıklarını bulduk. Bundan sonra Afiye ile iletişimi kestiler ve sürekli *Afiye hiçbir şey istemiyor, ne avukat ne başka bir şey* deyip durdular. Burada çok kötü bir oyun oynadılar. Sonrasında da zihnini manipüle ettiler. Aslında kendisi bir hafizedir.¹¹ FMC Carswell, Covid-19 salgını sırasında 72 mahkûm tarafından dava edildi. Bütün mahkûmları bir odaya kapattılar. Tuvaletleri bile yoktu. Günün 23 saati hiçbir şey yoktu. Afiye'de hücre hapsinde kalıyordu ve sadece sandviç, su şişesi gibi şeyler atıyorlardı. Kim kaparsa kapıyordu ve diyelim ki tuvalete gitmek istediniz, içeri bir kova atıyorlardı ve *buraya tuvaletini yap* diyorlardı. Kö-

aksayan ve bitmiş bir kadın, kafasını zar zor dik tutarak tekerlekli sandalye üzerinde girdi. Üzerinde Guantanamo tarzı turuncu hapishane üniforması ile güçsüz kafasında kemikleri görünen, kollarını örtmesi için aşağıya salınan beyaz bir başörtüsü vardı. Avukatları çabucak etrafına oturdular ve duruşma başladı. Avukatı onun durumunu anlatmaya başladığından neden bu kadar mutsuz ve umutsuz olduğunu daha iyi anlamaya başladım. ABD'de gözaltından tutulurken beyin hasarı oluştu. Böbreklerinden biri gözaltındayken alındı. Yine gözaltında bağırsaklarının bir kısmı alındığı için yediklerini sindiremiyor. Silahla vurulmasından sonra alındığı ameliyattan kaynaklanıyorsa izleri ve dikişleri halen tam olarak iyileşebilmiş değildi. Göğsünde, tüm vücudunu baştanbaşa kaplayan büyük bir yara vardı. Tüm bunlarla birlikte Afganistan'daki üstün körü ameliyattan kaynaklanan sürekli bir ağrı yaşıyordu. Ona verilen tek ilaç hafif bir ağrı kesici. Gözaltındayken doktor kontrollerine gitmiyor ya da onu görmeye doktor getirmiyorlardı (mepanews.com, 2025).

11 31 Mayıs 2023'te Senatör Mushtaq Ahmed, doktorun da katılımıyla Afiye ile hapishanede 3 saatlik görüşme yaptı. Mushtaq Khan'ın gözlemine göre Afiye'nin çocukluk hafızası büyük ölçüde sağlamdı. Senatör Mushtaq Kuran-ı Kerim'den birkaç ayet okudu ve Afiye'de onları tamamladı, ancak bunları bir yerlerde unutuyordu. Ayrıca İslam ve Siyer hakkında da büyük bir coşkuyla konuştu, ancak hafızası onu sık sık terk ediyordu (Han, 2023).

pekten beter muamele gördüklerini söylüyorlardı ve birçok insan hapishaneyi dava etmişti. Afiye nasıl diye öğrenmeye çalışıyorduk fakat kimse söylemiyordu. Ne Pakistan hükümeti ne de cezaevi yönetimi. *Herkes iyi. Sadece karantinadalar. Onlarla konuşamazsınız. Hayattalar ve durumları iyi* deyip duruyorlardı. ABD'nin Afiye'yi göndermek için çok sefer teklifleri oldu. Artık umurlarında değil çünkü masum olduğunu biliyorlardı. O sırada olaylar orduları için bir örtbas şeklinde ilerledi. Öbür türlü çok fazla tepki alırlardı çünkü Afiye'nin çocukları ABD'de doğmuştu. Küçük çocuk hepsi ve siz onları annelerinden ayırıyorsunuz. ABD'de bu çok büyük bir suç ve bunu yapan ABD ordusuydu. Eğer ortaya çıksaydı ordu için çok kötü olurdu. Şimdi de örtbas işleri tamam olduğuna göre artık bu mevzu onlar için geçmişte kaldı. Umurlarında değil artık. Bir ara Raymond Davis¹² adında, ABD'nin bir paralı askeri vardı ve güpegündüz sokak ortasında üç Pakistanlıyı vurmıştı. Tabii ki yakalanmıştı ve Pakistanlı yetkililer dedi ki; *Pakistan'da birini öldürmenin cezası idamdır. Sonra ABD yetkilileri dedi ki; Siz Afiye'yi alın, Raymond Davis'i de bize verin.* Pakistan onlara Raymond Davis'i verdi ama karşılığında biraz para ve akrabaları için yeşil kart gibi küçük şeyler aldılar. Ufacık, saçma sapan şeyler ve Afiye'yi terkettiler. Sonra başka bir adam, Çavuş Bowe Bergdahl, Afganistan'da Taliban tarafından ele geçirilmişti. Yine ABD aynı şeyi dedi; *Afiye'yi alın, çavuşumuzu bize verin.* Ve karşılığında aldıkları şey yine dolar oldu. Yani üzücü olan aldıkları bu önemsiz, küçük şeylerdi (yeğenine bir yeşil kart gibi). Tabii bunlar yalnızca bizim bulduğumuzdır. Başka ne aldılar Allah bilir. Fakat bildiğim bir şey var ki İngiliz gazeteci ve savaş muhabiri Yvonne Ridley de bunu ihbar etmişti çünkü o da bu uzlaşma sırasında oradaydı (Fevziye Siddiki'yle yapılan röportaj; Kuralay, 2025).

2016 yılında Afiye'nin ABD cezaevinde vefat ettiğine dair bir haber yayıldı. Avukatlarla bağlantı kurdum, internette de ne olup bittiğine baktım. Dizlerimin bağı çözülmüştü. Biz onun yaşadığına dair bir kanıt istemiştik. Bunun ardından bizi onunla telefonda görüştüler ki bu ilk konuşmamızdı. Afiye Kur'an okurken yurkarda bir ışık Kur'an'ı aydınlatıyormuş. Gece olduğu için etraf karanlıkmiş ve onun ışığı parlı-

12 Afiye'nin serbest bırakılması Amerikalı casus ve katil Raymond Davis aracılığıyla müzakere edilebilirdi. Ancak hükümet bu değerli fırsatı da heba etti ve birçok Pakistanlıyı öldürdükten sonra bile bu kişiyi onurla Amerika'ya gönderdi. Birçok başka casus da suç işledikten sonra hükümet himayesinde anavatanlarına gönderildi (Quaid, 2018).

yormuş. Bu yüzden ona bir sopayla vurmuşlar. Bayılmış ve neredeyse hayatını kaybediyormuş. Telefonda görüştüğümüzde şunları hatırlıyordu; gülüyordu ve dedi ki; gözlerimi açtığımda doktor çılgın atmış ve demiş ki; yaşıyor. Afîye; ne yaşadığını hatırlıyorum. Sızlayan bir ağrı hissettim ve gözlerim karardı. Biraz sonra bir ışık gördüm ve Resûlullah orada oturuyordu. Elini başımın üzerine koydu ve dua okudu. "Buldüğüm ve korktuğum şeyin şerrinden Allah'a ve kudretine sığınırım". Söylediği şey buydu. Nasıl hatırladım bilmiyorum dedi. Afîye dedi ki; Resûlullah bunu okudu sonra gözlerimi açtım ona baktım O da bana gülümsedi. Bu gülümseme tüm acımı alıp götürdü. Bu olanlar (kendisine yapılanları kastediyor) birkaç dakikaymış gibi hissettim dedi. (Fevziye Siddikî'yle yapılan röportaj; Mepa News, 2023).

CIA Ajanlarının Afîye Siddikî'ye Yaptıklarına Sadece Bir Örnek

ABD senatosu raporunun, CIA'nin (ABD'nin dış istihbarat servisi) mahkûmlara yönelik insanlık dışı şiddetini itiraf etmesi, Amerika'nın iğrenç gerçek yüzünü bir kez daha gösterdi. Bir yıl önce Afganistan'ın Parvan vilayetine gittiğimde, Bagram hapishanesinde bir mahkûmla tanıştım. 55 yaşındaki Afgan ihtiyar Sohrab Khan, işlemediği bir suçtan dolayı 5 yıl Bagram hapishanesinde yattı. Sohbet sırasında Sohrab Khan, tutuklanma ve hapsedilme olaylarını anlatarak, 2003 yılında arabasıyla Kabil'e giderken aniden CIA personelinin taşıyan 4 askeri aracın yakınında durduğunu söyledi. Hiçbir şey söylemeden onu alıp arabaya attıklarını ve Bagram hapishanesindeki bir kışlaya götürdüklerini söyledi. Daha sonra, bir yanlış anlaşılmaya dayanarak onu bir Taliban muhbiri/casusu olarak düşündükleri ortaya çıktı. Sohrab, Bagram hapishanesine konulduğunda orada sadece Main Floor ve Caspian adında iki blok olduğunu söyledi. Bu iki bloğun 500 mahkûmu barındırma kapasitesi olduğunu, ancak buraya koyun ve keçi gibi 800 mahkûm tıkıştırıldığını söyledi. Çoğu, Taliban ile bağlantıları, işbirliği veya sempatanlılığı olduğu şüphesiyle buraya getirilen masum Afganlardı. Sohrab, her gün düzinelerce yeni mahkûmun buraya getirildiğini, bu nedenle alanın çok sınırlı olduğunu söyledi. Daha sonra yeni mahkûmlar için yeni bloklar inşa edildi. Ayrıca, Avrupa, Arap ülkeleri ve Pakistan'dan gelen Taliban ve El Kaide üyelerinin tutulduğu özel tutuklular için ayrı hücreler inşa edildi. Sohrab Khan, 2003 yılında Pakistan vatandaşı Afîye Siddikî'nin de getirilip özel bir hücrede tutulduğunu söyledi. Hapishanede-

ki tek kadın tutukluymuş. Afîye Siddikî ile farklı zamanlarda 4 kez kısa görüşmeler yaptığını ve Afîye'nin kendisini teselli ettiğini söyledi. Sohrab, CIA'nin Afîye'ye muamelesi hakkında bana bir şeyler anlattığında, beynimin sinirleri gerildi ve tansiyonum tehlikeli bir şekilde yükseldi. Afîye Siddikî hakkında haberlerde, analizlerde, yorumlarda, köşe yazılarında, araştırmacı raporlarda ve gazete ve televizyon kanallarının özel haberlerinde çok şey okumuştum ancak Afîye Siddikî'nin Bagram Hapishanesinde başına gelenleri, hepsine tanık olan birinin ağzından dinliyordum. Birçok şeyi duyduktan sonra gözlerim yaşardı ve ruhum incindi. Siddikî'nin bu duruma düşmesine sebep olan bir yabancı değil, Afîye ve yaklaşık bin Müslümanı birkaç dolar karşılığında ABD ile takas eden diktatör Pervez Müşerref'ti. Tarih bunu asla affetmeyecek. Afîye ile ilgili sorularımdan birini yanıtlayan Sohrab Khan, 2005 yılında Amerikalı askerlerin gelip Afîye'yi helikopterle bir yere götürdüklerini söyledi. Üç gün sonra geri getirildiğinde ayakta değil, sedye üzerindeydi. Karaçi açıklarındaki uluslararası açık denizde bulunan bir Amerikan donanma gemisine götürüldüğünü ve bilgi almak için en kötü işkencelere maruz bırakıldığını öğrendik. Gece yarısı onun acı dolu çılgınlıklarını duyan tüm tutuklular ağlıyordu. Sohrab başka bir görgü tanığı olayını anlattı ve Afîye'nin bir keresinde Kuran-ı Kerim'i yüksek sesle okurken bir Amerikalı kadın askerin onu okumasını engellediğini, ancak onun okumaya devam ettiğini söyledi. Bu kadın asker öfkeyle Afîye'yi bir sandalyeye oturttu ve ellerini arkasından bağladı. Sonra bu zalim kadın zorla Afîye'nin ağzını açtı ve alkol döktü. Bu kadın askerin utanç verici davranışı nedeniyle tüm tutuklular yemek grevine başladı. Hapishanenin üst düzey bir görevlisi bunu öğrendiğinde, Bagram Hapishanesi'nden kadın askerin transfer edildiğini duyurdu ve bunun üzerine mahkûmlar greve son verdi. Bu olayı Sohrab Khan'dan duyduktan sonra gözyaşlarımı tutamadım. Bana, Ocak ayının dondurucu soğukunda bir gün, Afîye'nin sabahın erken saatlerinde hapishanenin ortasında yere indirildiğini anlattı. Afîye, bir mahkûm üniforması giymişti, ayakları çıplak ve zincirliydi. Yanında duran tüm CIA görevlileri uzun çizmeler, kalın paltolar ve başlarında sıcak şapkalar giyiyordu. Sohrab Khan, yerin kışlamızın önü olduğunu söyledi. Hepimiz, bu zalimlerin kız kardeşimize ne tür bir haksızlık yapacaklarını bilmediğimizden endişeliydik. Sohrab, o sırada güneşin henüz doğmadığını ve her yerde sis olduğunu söyledi. Sıcak giysilerimiz ve kışlanın dört duvarına rağmen, vücutlarımız

soğuktan titriyordu. Böylesine korkunç bir soğukta, 2 Amerikan askeri kovalar dolusu soğuk su getirip gözlerimizin önünde Afîye'yi yıkadı. Başına vuruldu, bu da acı ve ızdırap içinde çığlık atmasına neden oldu. Ardından bir asker, silahın kabzasını sırtına vurarak yerde yürümesini emretti. Güçlkle ayağa kalktı, iki adım attı ve ayaklarındaki zincirler nedeniyle yere düştü. İşte insan hakları ve kadın hakları savunucusu Amerika'nın gerçek yüzü budur. Bu zalim Amerikan askerleri, çaresiz ve bağlı bir kadına böylesine bir zulüm uygularken hiç acımadılar. Aksine, bu asker çamurda yerde yatan Afîye'nin bacaklarına bir silah dipçığı daha vurdu, bu da tekrar çığlık atmasına ve tekrar ayağa kalkıp yürümeye çalışmasına neden oldu. Sohrab, o gün iki saat boyunca o zalim Amerikan vahşilerinin Afîye'ye bu zulmü yapmaya devam ettiğini ve hepimizin bu acı dolu sahneyi parmaklıklar ardından çaresizce izlediğini söyledi. Sohrab Khan, 2005 yılında Bagram Hapishanesi'ne iki yeni blok inşa edildiğinde, oradan alındığını ve sonrasında Afîye'ye 'yi bir daha hiç görmediğini söyledi (Khan, 2025).

Afîye Sıddıkî'nin Yaşadığı Dramla İlgili Yapılan Değerlendirmeler

1- Afîye Sıddıkî'nin Pakistan'a geri gönderilmesi konusunda Pakistan Hükümeti'nden hiçbir işbirliği alamadık, çok konuşuldu, ancak çok sayıda yardım talebine rağmen somut bir adım atılmadı (Tina Foster/ABD Savcısı). 2- Afîye başlı başına bir kurumdur (Noam Chomsky, Amerikalı Entelektüel). 3- Pakistan Hükümeti, Afîye'yi geri getirme konusunda samimi değil. Hayatı ciddi tehlike altında. Dışişleri Bakanlığı'nın Afîye davasında cezai ihmali ortadadır (Talha Mehmood/Senatör). 4- Pakistan'ın çabası olursa Afîye'yi iki gün içinde Karacı'ye geri getirebiliriz. Ahlak, Afîye ile ilgili olarak ayağa kalkıp sesimizi kullanarak adalet istememizi istiyor (Mike Gravel/Eski ABD Senatörü). 5- Kariyerim boyunca böylesine açık bir adaletsizliğe tanık olmadım. Ne öldürdü ne de öldürmeye teşebbüs etti. Hatta üç kez vuruldu. Bu, uluslararası hukukun açık bir ihlaliydi. ABD'nin kuralları ihlal etmesinden dolayı üzgünüm. Afîye Sıddıkî, uluslararası siyasetin güç oyununa kurban gitti (Ramsey Clark/Eski ABD Başsavcısı). 6- Afîye, gezegendeki en çok haksızlığa uğramış kadındır (Yvonne Ridley/İngiliz Gazeteci). 7- Afîye davasının insan hakları ihlallerinin en kötü örneğidir. Yaşadığı duygusal travmanın Guantanamo mahkumlarınınkinden bile daha kötüdür. Afîye, neden burada olduğunu bilmemekte ve son derece zeki bir kadın

olmasına rağmen hayatı yavaş yavaş elinden alınmaktadır (Clive Stafford Smith/İngiliz-Amerikan İnsan Hakları avukatı) (aafiamovement.com, 2025). 9- **Afîye, 2008 yılında bir CIA sorgu (kaçırma ve işkence) ekibine saldırmakla suçlandı. 5 yıl boyunca götürüldüğü, tecavüze uğradığı ve işkence gördüğü Bagram Hapishanesi'nde, tekerlekli sandalyeye mahkûm edildi. Terörist olmakla suçlandı. 2010 yılında, çoğunluğu İsrail vatandaşlarından oluşan bir jüri, Afîye 'yi suçlu buldu. Bir İsraili tarafından yargılanan Afîye, İsrail vatandaşı olan Hakim Berman tarafından 86 yıl hapis cezasına çarptırıldı.** Yıllardır bu davayla kişisel olarak ilgileniyorum. Bu davanın gerçeğini öğrenmek için Pakistanlı siyasi lideri İmran Han, General Hamid Gül, Pakistan İstihbarat Teşkilatı'nın mevcut Genel Müdürü ve en az bir düzine başka siyasi, askeri ve istihbarat yetkilisiyle görüş-tüm. Afganistan'da isimlerinin açıklanmaması gereken bir dizi insanla röportaj yaptım. Aynı durum, ABD'de röportaj yapılanlar için de geçerli; bunlara Beyaz Saray ve Pentagon'un istihbarat ve terörle mücadele yetkilileri, emekli CIA yetkilileri ve kanallar aracılığıyla Dış İşleri eski Bakanı Colin Powell'da dâhildir. Herkesin hemfikir olduğu bir konu vardı; **Afîye'ye karşı açılan dava Bush rejimi ve CIA tarafından uydurulmuştu ve kovuşturulması da İsrail istihbaratı tarafından organize edilmişti. Pakistan'daki Müşerref rejimi her adımda destek oldu.** 1999 yılında General Müşerref Pakistan'da iktidarı ele geçirdi. Bu, ABD hükümetine karşı planlanan darbeye hemen hemen aynı zamana denk geliyordu. 11 Eylül'den sonra Müşerref, İslamcı köktencililiğe! savaş açtı ve ABD'deki Yahudi örgütlerinden geniş çaplı mali destek almaya başladı. ABD'de Pakistan'da olduğu gibi iktidarı da ele geçiren Bush rejiminin gözüne girmek isteyen Müşerref, Pakistan istihbaratının haydut birliklerine, masum sivilleri kaçırıp kişi başı 55 bin dolardan CIA'ye satma görevini verdi. Bu kişiler hapse atılıp işkence gördü. Bostonlu bir anestezi uzmanının eşi olan Afîye Sıddıkî, Pakistan'ın Karacı kentinde üç çocuğuyla birlikte sokaklarda kaçırıldı. Daha sonra Bagram Üssü'ne gönderildi ve burada hava kuvvetleri komutanları, FBI, ABD deniz kuvvetleri ve özel kuvvetleri'nin otoritesi altında, tecavüze ve işkenceye maruz kaldı. Sakat ve kırık bedeni, İsrail istihbarat servislerinin New York şehrindeki geniş merkezlerinden denetlenen gizli bir mahkeme için ABD'ye gönderildi (Duff, 2025).

Sonuç ve Değerlendirme

Dr. Afîye Sıddıkî, 22 yıldan fazladır ABD esaretinde psikolojik ve fiziksel olarak çürümektedir. Onun hikâyesi, gelecek vadeden zeki ve entelektüel bir bilim insanının, teröre karşı savaş bahanesiyle barbar işbirlikçilerinin de yardımıyla nasıl yok edildiğinin öyküsüdür. Hiçbir kanıt olmamasına rağmen yıllardır ABD esaretinde her türlü fiziksel, ruhsal ve ahlaki işkenceye katlanan bir esir durumundadır. Aslında tek suçu!, Müslüman olmaktı. Bir Budist, bir Yahudi ya da Hristiyan olsaydı bunların hiçbirini yaşamayacaktı. Belki de alanında yaptığı bilimsel çalışmalar için Nobel verilecekti. En büyük hayali İslam'ın yüce öğretilerini modern ve beşeri ilimlerle birleştirmekti. Ve İslam'ın yayılması için çaba göstermekti. 1991 yılında Houston'da katıldığı bir konferansta Afîye Sıddıkî bu çabasını şöyle dile getirmişti; **Benim mücadelem, sadece bu dünya üzerinde yaşayan herkese değil. Başka gezegenlerde kurulmuş, başka uygarlıklar varsa onlara da İslam'ın kadınların en iyi kurtarıcısı ve koruyucusu olduğunu anlatmaktır. Ve bunu büyük bir özgüvenle söylüyorum. Bu özgüvenim kibirden değil, İslam'ın Allah (c.c) tarafından indirildiğine inanmamdandır. O Allah ki en adil ve en merhametlidir. Hem kadının hem de erkeğin yaratıcısı olarak ne erkeğe ne de kadına imtiyazda bulunmaz. İslam'ın kadını yücelttiği mevkînin denginde hiçbir şey yoktur. Bir örnek vereyim. Batılı filozoflar ve azizler kadının şeytanın tohumu olduğunu söyler. Ama Kur'an kadının şeytana karşı bir kale olduğunu söyler. Onlar kadının cennetten kovulmamızın sebebi olduğunu söyler. Ama Peygamber Efendimiz "cennet annelerin ayaklarının altındadır" der. Kadınlar hayatın her alanında korunmuş ve hakları verilmiştir. Bunların arasında mal sahibi olma, eşini seçme hakkı, boşanma, kazandığı parayı elinde tutma ve daha neler... İslam'da kadının görevi para kazanmak değil. Onun görevi Allah'a ve ailesine karşıdır. Bu onun kurtuluşu için yeterlidir. Ancak bu kadının görevinin her şeyden uzak, evde oturması anlamına gelmiyor** (habervakti.com, 2022).

Afîye Sıddıkî meselesini araştırırken gerçekten insan, bir kadına bu kadar zulüm nasıl yapılır diye düşünmekten bile aciz kalmaktadır. Bu mesele zulmün ve aşırılığın en uç noktasıdır. Modern dünyada ve sözüm ona herkesin rüyası! olan ülkede, insan haklarının korunmasına ait ne kadar kural, kaide ve ilke varsa ayaklar

altında çiğnenmiştir. Afîye Sıddıkî'nin yaşadıklarını (gözaltındayken maruz kaldığı korkunç işkence ve tecavüz, tıbbi ihmal ve mahkûmlara yönelik akla gelebilecek her türlü insanlık dışı muameleyi) hayal etmek bile insanı ürpertmektedir. Afîye Sıddıkî'nin önceki ve sonraki fotoğrafları insanın yüreğini acı gözyaşlarına boğmakta, çektiği korkunç ve iğrenç işkenceyi milyonlarca kelimeyle anlatmaktadır.

Modern çağda yaşanan bu amansız zulümde en ufak bir payı olan dönemin Pakistan ve Afganistan yetkilileri ve güvenlik görevlileri de en az ABD kadar suçlu ve sorumludur. Afîye Sıddıkî'yi ödül karşılığında CIA'ye satan bu yerli ajanları ve satılık muhbirleri tarih asla affetmeyecek ve iki yüzlü hainler diye yazacaktır. Gelecek nesiller bu işbirlikçi zalimleri lanetle ve nefretle anacaktır. Afîye Sıddıkî'yi Pervez Müşerref'in emirleri doğrultusunda, Karaçi'den gündüz vakti kaçıran, bir sorgu merkezinin işkence odasına götüren ve onu Afganistan'daki Bagram hava üssündeki Amerikan hapishanesine nakleden müstebirleri, Kahhar-ı Zülcelâl'in adaletine havale ediyoruz. Onlar Afîye Sıddıkî'nin hayatını mahvetme, onur ve haysiyetini çiğneme ve onu yabancı canavarlara satma suçunu işleyerek tarihe işbirlikçi katiller sürüsü ve ihanet şebekesi olarak geçeceklerdir. Bu yüzden bugün siyonist zalimlerin, emperyalist Amerika'nın, kukla yönetimlerin ve işbirlikçi rejimlerin zindanlarında tecavüze uğrayan, yıllardır cezaevine mahkûm edilen, tıbbi ihmal ve işkence sonucu uzuvlarını kaybeden, nihayetinde hayatları ellerinden alınan nice isimsiz Afîye Sıddıkî'ler vardır.

"(Ey Elçim!) **İnkâr ve nankörlük edenlere de ki: «Yakında** (sisteminiz ve tüm tedbirleriniz çöküp yıkılacak ve) **yenilgiye uğratılacaksınız ve** (dünyada rezil olduğunuz gibi ahirette de) **toplanıp cehenneme atılacaksınız! O ne kötü bir yataktır»** (Ne kahredici bir zindandır)." (Abdullah-Ahmet Akgül Meali, **Âl-i İmrân** Suresi 12. Ayet). **"Onlardan (Müslümanlardan), sırf Aziz ve Hamid olan Allah'a iman ettiklerinden dolayı intikam alıyorlardı. O (Allah) ki; göklerin ve yerin mülkü ve hükümrânlığı O'nundur. Allah, her şeyin üzerinde (sürekli) şahit (bulunmaktadır ve hesabını soracaktır)." (Abdullah-Ahmet Akgül Meali Bürûc Suresi 8-9. Ayet). **"Sakin Allah'ı, zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma; gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne kadar onları ertelemektedir."** (Diyânet İşleri Meali İbrahim Suresi 42. Ayet).**

Kaynakça:

- Arpacık Cihat (25.03.2021). ABD istihbaratının hatası ortaya çıkmasın diye Sıddıkî'ye 86 yıl hapis cezası verdiler <https://www.indyturk.com/node/335381/> (Erişim Tarihi: 15.11.2025).
- Aqil Nadeem (23.04.2019). Afia Siddiqui nasıl? <https://www.independenturdu.com/node/5416/> (Erişim Tarihi: 15.11.2025).
- Asif Mahmud (30.03.2018). Dr. Aafia Siddiqui Davası Hukuki Bir Araştırma, <https://ibcurdu.com/news/63324/> (Erişim Tarihi: 15.11.2025).
- aafiamovement.com (2025). <https://www.aafiamovement.com/> (Erişim Tarihi: 18.11.2025).
- Boğaziçi Yöneticiler Vakfı, (2025). Boğaziçi Üniversitesi Çeviribilim bölümü öğrencisi Abdullah Sadık Kuralay'ın Afie Sıddıkî'nin kız kardeşi Fevziye Sıddıkî'yle gerçekleştirdiği röportajı <https://byv.org.tr/fevziye-Siddikî-Afiyenin-vakasi-ozunde-insanlik-ile-alakali-bir-vaka-ve-bu-yonuyle-evrensellik-arz-ediyor/> (Erişim Tarihi: 15.11.2025).
- Clive Stafford Smith ve Omar Suleiman (21.11.2024).
- <https://www.aljazeera.com/opinions/2024/11/21/excluding-faith-us-deny-imprisoned-dr-aafia-siddiqui-visits-from-an-imam> (Erişim Tarihi: 18.11.2025).
- Gordon Duff (2025). Aafia Siddiqui'nin Garip Vakası, <https://www.aafiamovement.com/> (Erişim Tarihi: 18.11.2025).
- <https://www.kuranmeali.com> (Erişim Tarihi: 20.11.2025).
- ilkha.com (28.02.2021). Afie Sıddiki Vakfı: Afie Sıddiki üzerinden İslam dünyasına korku salınmak isteniyor <https://ilkha.com/gundem/Afiye-siddiki-vakfi-Afiye-siddiki-uzerinden-islam-dnyasina-korku-salinmak-isteniyor-151985> (Erişim Tarihi: 17.11.2025).
- Jameel Khan (2025). Dr. Aafia Siddiqui ve Amerika'nın Korkaklığı <https://www.darsequran.com/index.php/articles/dr-aafia-siddiqi-article/dr-afia-siddiqui-aur-american-baheemiat> (Erişim Tarihi: 16.11.2025).
- Karaman Hayreddin (21.03.2019). Böyle zulüm görülmüş müdür! <https://www.yenisafak.com/yazarlar/hayrettin-karaman/boyle-zulum-gorulmus-mudur-2049718> (Erişim Tarihi: 15.11.2025).
- Mepa News (10.04.2023). Afie Sıddiki Davasının Ardındaki Gerçek, <https://www.youtube.com/watch?v=bZyrexVXmow&t=1861s> (Erişim Tarihi: 20.11.2025).
- mepanews.com (22.02.2025). Afie Sıddıkî 8000 gündür ABD'nin elinde tutsak <https://www.mepanews.com/Afiye-Siddikî-8000-gundur-abdnin-elinde-tutsak-71112h.htm> (Erişim Tarihi: 15.11.2025).
- Mazlumder (13.11.2019). Afie Sıddiki Hakkında Sadece Gerçekler! <https://mazlumder.org/tr/main/faaliyetler/basin-aciklamalari/1-numara-tsk-emeklisi/afiye-siddiki-hakkinda-sadece-gercekler/14217> (Erişim Tarihi: 20.11.2025).
- Muhammed Mansur Han (18.06.2023). Afie Sıddıkî Mahkum No. 650, <https://jang.com.pk/news/1238210> (Erişim Tarihi: 15.11.2025).
- Rizwana Quaid (08.03.2018). Dr. Aafia Siddiqui, yenilmez bir kadın <https://www.express.pk/story/1110102/daktr-aafyh-sdyqy-naqabl-tdskhyrawrt-1110102> (Erişim Tarihi: 15.11.2025).
- Sadık Yalsızuçanlar (18.05.2020). Dr. Afie Sıddiki'nin Kısa Özgeçmişi <https://dergibi.com/dr-afiyet-siddikinin-kisa-ozgecmisi/> (Erişim Tarihi: 18.11.2025).
- Shahid Kamran (30.05.2022). Pakistan'ın kız Dr. Aafia Sıddıkî, <https://www.nawaiwaqt.com.pk/30-May-2022/1556624> (Erişim Tarihi: 15.11.2025).
- The Aafia Foundation (2016). <https://www.aafia.org/news-and-events/justice-cases/dr-aafia-siddiques-case> (Erişim Tarihi: 18.11.2025).
- www.habervakti.com (28.02.2022). ABD zindanlarında tutulan Afie Sıddiki'nin 1991 yılında yaptığı konuşma ortaya çıktı <https://www.habervakti.com/abd-zindanlarinda-tutulan-afiye-siddikinin-1991-yilinda-yaptigi-konusma-ortaya-cikti> (Erişim Tarihi: 20.11.2025).
- www.aljazeera.net (17.01.2022). Teksaslı rehineci serbest bırakılmasını talep etti: Pakistanlı nörobilimci Aafia Siddiqui ile tanışın, <https://www.aljazeera.net/encyclopedia/2022/1/17/> (Erişim Tarihi: 16.11.2025).
- Yasir Pirzada (04.2010). Dr. Aafia Siddiqui davası: Gerçeklerin peşinde, <https://www.tajziat.com/quarterly/issue/2010/04/detail.php?category=taj&id=11> (Erişim Tarihi: 15.11.2025).

“İslam’da Ulemanın Fonksiyonu” Kitabı Üzerine

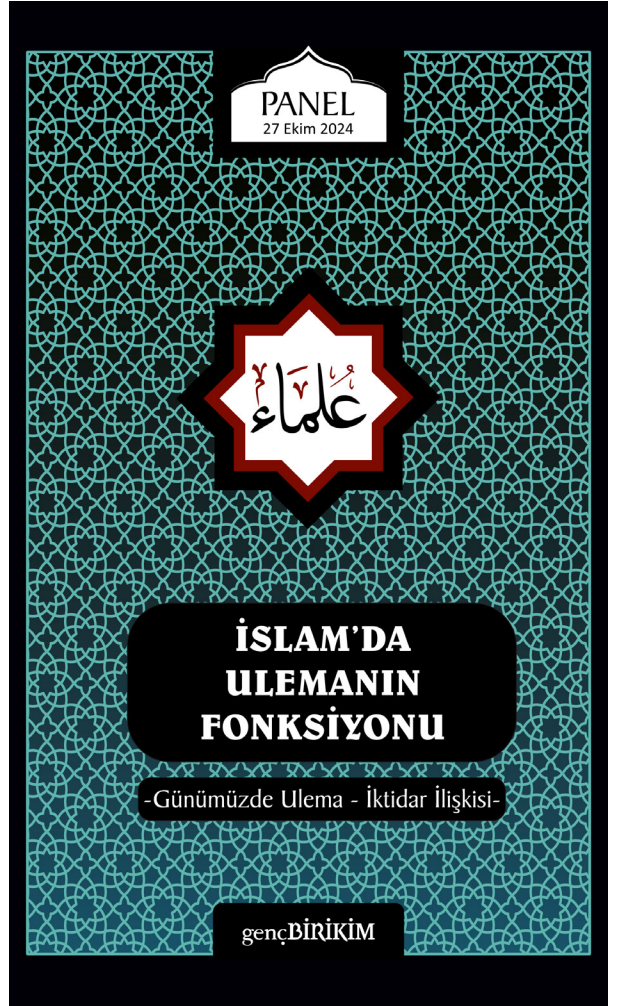
Fatih PALA

İlmin ve ulemanın değerine işaret eden ayet ve hadislerin ne kadar çok olduğu, Kur’an ve sünnetle irtibatı olan herkesin malumudur. İlim ve onun kendisiyle anlam bulduğu âlimler, yeryüzüne bağışlanmış en kıymetli armağanlar olarak kabul edilmelidir. Zira her şeyin başı bilgidir, ilimdir ve yeryüzü onunla şekillenir. İlmin taşıyıcısı, bir anlamda harmanlanıp yoğrulduğu ve bir şekilde doğrulduğu kapının adı da âlimdir, ulemadır.

Ulemanın, İslam’daki yeri ve fonksiyonu ne kadar önem arz ediyorsa aynı zamanda iktidarla olan ilişkisi de önem arz etmektedir. Gücünü, inancından ve prensiplerinden alan âlimlerle ilmini, iktidar sahiplerinin inisiyatifine bırakan âlimlerin aynı olmayacağı aşikârdır. Sözün gücü ile gücün sözünün ayrışıp açığa kavuştuğu nokta, işte burasıdır. Kim kimi koruyor? Kim kime üstün? Sözün ve ilmin itibarı mı yoksa gücün ve iktidarın ağırlığı mı?

27 Ekim 2024 tarihinde Erdemliler Hareketi – Genç Birikim tarafından organize edilip Ankara TDV Kocatepe konferans salonunda gerçekleşen İslam’da Ulemanın Fonksiyonu üst başlıklı panelin tebliğleri kitaplaştı. Genç Birikim Yayınları etiketiyle çıkan çalışma; her biri kendi alanında yetkin üç konuşmacı ve bir oturum başkanının söz, düşünce ve fikirlerinin ürünü. Bununla birlikte konunun ilgilisi için oldukça doyurucu niteliğe sahip.

Dr. Ethem Karabulut’un oturum başkanlığını

yürüttüğü panelin konuşmacıları; Dr. Mehmet Sürmeli, Prof. Dr. Mustafa Ağırman ve araştırmacı yazar Ali Kaçar. Konuşmaların içeriğinin detaylandırıldığı tebliğ metinleri ile okuyucuların konudan daha geniş bir çerçevede istifade etmeleri amaçlanmıştır.

İslam'da Ulemanın Fonksiyonu başlıklı makalesinde Ethem Karabulut; ana hatlarıyla aziz dinimiz İslam'da âlimlerin görev ve sorumlulukları hakkında şunlara değinmiştir:

İslam medeniyetinde âlimler, dinî bilginin muhafaza edilmesinden nesillere aktarılmasına kadar hayati bir köprü vazifesi görürler. Sadece mevcut bilgiyi korumakla kalmayan ulema; ic-tihad yoluyla yeni meselelere çözümler üretme, dinî hükümleri açıklama ve adaleti ikame etme gibi fonksiyonlarla toplumsal düzenin manevi inşasını üstlenirler. Bu "bilen" merkezli otorite, topluma rehberlik ve irşad sunarken aynı zamanda büyük bir ahlaki sorumluluğu da beraberinde getirir. İslami ilimlerin teşekkülündeki eşsiz rolleri, onları ilmi gizlememe ve ilmiyle amel etme noktasında çetin bir imtihanla karşı karşıya bırakır. Günümüzde ise modern dönemin getirdiği karmaşık sorunlar karşısında ulemanın misyonu, sahih geleneğin özünü koruyarak çağa yön verecek dinamik bir rehberlik sergilemek haline gelmiştir.

Rabbanî Ulemanın Vasıfları başlığını taşıyan tebliğinde Mehmet Sürmeli, özetle şunlardan bahsetmiştir:

Rabbanî (din ve ilim konusunda derinleşen, hem ilim ve amelde hem muallimlikte kemale ermiş kişi) bir âlimin taşıması gereken temel vasıflar; öncelikle Müslüman olması, ilmi sadece Allah rızası için tahsil etmesi, bu ilmi gizlemeyip insanlarla sürekli paylaşması, feraset ve haşyet ehli olarak ayetleri dünya menfaatine satmamasıdır. İslam'ı her şeyden önce kendi hayatında yaşaması gereken bu şahsiyet, bilgisini firavunvari iktidarların hizmetine sunmamalı, inzar ve tebşir görevlerini hakkıyla yerine getirirken adalet ve istikamet üzere olmalıdır. Müslümanların sorunlarına duyarlı olup çözümler üreten, İslami ilimlerin usul ve metodolojisine vakıf olan bu kişi, sadece Müslümanları veli edinip kâfirlerin velayetine tavır koymalı, dini tebliğ etmeyi asla bir ücrete dönüştürmemeli ve aynı zamanda nefisleri terbiye eden bir müzekkî olmalıdır.

Ulemanın Toplumsal Rolü – İlmin Değeri ve Alimin Rolü başlığı altında Mustafa Ağırman, özetle şu noktaların altını çizmiştir:

İlim, sadece teorik bir bilgi yığını değil; kişinin önce kendisini, ardından kainatı ve nihayetinde Yaratan'ı tanınması (marifetullah) sürecidir. Okumanın asıl amacı, Hakk'ı bilmek ve adaleti gözetmektir. Hedefi ve ameli olmayan bir ilim, "kuru bir emek"ten ibaret kalacaktır. İlim, cehaletin zıddı ve Allah'ın bir sıfatı olarak, hem dünyayı hem de ahireti imar eden ilahî ve nebevî bir hazinedir. İlim, sadece bilgi sahibi olmak değil, bir işin işleyişini en ince ayrıntısına kadar kavramak ve zihinde doğru şekilde şekillendirmektir; eğer bilgi gerçeğe uygun değilse bu ilim değil, cehalettir. Hz. Peygamber'in (sas) ilmi bereketiyle toprağı yeşerten "yağmura" benzetmesi, ilmin hem öğrenen hem de öğreten kişi aracılığıyla toplumu canlandıran bir âb-ı hayat (can suyu) olduğunu simgeler. Tarih boyunca İslam şehirlerini birer ışık gibi aydınlatan ilim; medreseler aracılığıyla yayılmış, Hz. Yusuf (as) örneğinde olduğu gibi ehliyetli kişileri yüksek makamlara taşımış ve Avrupa medeniyetini dahi etkilemiştir. Peygamberlerin varisleri olan gerçek âlimler; dünyevi menfaatlerden uzak duran, halkla iç içe yaşayan, yönetime nasihat eden ve toplumun ihyası için hem bilgi, ilim hem de Allah korkusu taşıyan rehberlerdir.

Cumhuriyet'ten Günümüze Ulema – İktidar İlişkisi başlığıyla son tebliğin sahibi olan Ali Kaçar, öz olarak şunları gündem etmiştir:

Milli Mücadele döneminde halka öncülük eden ve başlangıçta Mustafa Kemal ile ortak hedeflere sahip olan âlimlerin çoğu, saltanatın kaldırılması ve hilafetin ilgasıyla başlayan sekülerleşme sürecine karşı Ebu Hanife veya Şeyh Said gibi dirençli bir duruş sergileyememişlerdir. İstiklal Mahkemeleri ve baskı ortamının etkisiyle birçok âlim sessizliğe gömülmüş; Elmalılı Hamdi Yazır ve Mehmet Akif Ersoy gibi isimler ise rejimin "dini kontrol altına alma" amacıyla kurguladığı Kur'an meali ve tefsiri gibi projelerde yer alarak sistemin çizdiği sınırlar dahilinde kalmışlardır. Ahmet Hamdi Akseki gibi isimler, "daha büyük kötülükleri engellemek" gerekçeyle Diyanet İşleri Başkanlığı gibi resmi kurumlarda görev almalarına rağmen, medreselerin kapatılması ve ezanın Türkçeleştirilmesi gibi uygulamalara engel olamamışlardır. Bu dönemin uleması, İslami değerlerin hayatın (resmi – gayri resmi) bütün alanlarından silinmesine ve dinin kavmiyetçi ideolojiye eklenmesine karşı ya sessiz kalarak ya da sistemin içerisinden görev alarak bu dönüşüme -isteyerek veya istemeyerek- zemin hazırlamışlardır.

Ankara'da, Türkiye'de İslami Uyanış ve Problemleri Paneli Gerçekleşti

Genç BİRİKİM

Yaşadığımız topraklarda aziz ve yüce dinimiz İslam'ın neşv u nema bulmasının serüveni, hemen hemen bütün Müslümanların gündeminde zaman zaman yer edinmiştir. Kendisiyle izzet ve şeref bulduğumuz dinimiz İslam'ın hayatın her anında ve her alanında söz ve hüküm sahibi olması için mücadele vermenin, bu derdi taşımanın bir ifadesi olan İslami Hareket, Türkiye sathında kimlerin gönüllerinde gerçek manada yer edindiğinin, kimlerin omuzlarında gerçek manasıyla taşındığının bir göstergesidir.

İslami hareket, daha çok amaçlı olan, birlikteliği olan, gelişigüzel olmayan bir oluşum, bir hareket içeriğine sahiptir. İslami hareket, Kur'an ve sünnet kaynaklıdır. Buna dayanır, bunun üzerine hareket eder, İslami hareket mensupları. İnsanları kullara kulluktan, sadece yüce Allah'a kulluğu ifade eder, İslami hareket. Ve bunun peşindedir, İslami hareket mensubu Müslümanlar. Özümüzle, sözümüzle bir olmak ve vasat ümmetliği gerçekleştirmenin bir adımıdır, İslami hareket. İlkelerimizden ve taviz verilmemesi gereken bütün güzelliklerimizden taviz vermeden yürümenin, büyümenin adıdır İslami hareket. İnançımızı, İslam davasını son nefesimize kadar bir dava olarak, bir inanç olarak sürdürmenin adıdır, ta kendisidir İslami hareket. Son nefesimize kadar ve asla mevsimlik, belirli bir süreye kadar olmayan bir anlamın, bir ahkâmın adıdır, sanıdır, şanıdır İslami hareket.

Dilden kalbe, kalpten hayatın ta kendisine

dokunan "İslami hareket"i, başka bir deyişle "İslami, tevhidi uyanış"ı, 14 Aralık 2025 Pazar günü Ankara'da bir grup dertli Müslüman, akıllara yeniden getirdi, gündeme tekrardan taşıdı. TDV Kocatepe Konferans Salonunda iki oturum hâlinde gerçekleşen Türkiye'de İslami Uyanış ve Problemleri üst başlıklı panel programının organizesi, Erdemliler Hareketi – Genç Birikim dergisine aitti. Alanlarında yetkin dört değerli ismin konuşmacı olarak katıldığı program, uzaktan yakından konunun ilgilisi pek çok kişi tarafından dikkatle dinlendi ve takdirle karşılandı.

Araştırmacı yazar Ali Kaçar, Prof. Dr. Celaleddin Vatandaş, Prof. Dr. Abdurrahman Ateş ve Doç. Dr. Vahdettin Işık'ın konuştuğu panelde; sunuculuğu, Yasin Topal; Kur'an-ı Kerim tilavetini, İbrahim Arslantaş; birinci oturumun başkanlığını, Dr. Ethem Karabulut; ikinci oturumun başkanlığını, Fatih Pala üstlendi.

İslami Hareket Engellenemez

Birinci oturumun ilk konuşmacısı olan Ali Kaçar, **Tevhidi Uyanış ve Bilinçlenme Süreci** başlıklı konuşmasında şunları ifade etti:

"1960'lı yıllara hatta 1950'li yıllara kadar İslam'ın ortadan kaldırılması, yani bireysel hayattan da uzaklaştırılması yönünde bir politika izlendi. Özellikle tek parti döneminde ve 1930'lu yıllardan itibaren uygulanan politikalara baktığımızda İslam'ın bireysel hayattan uzaklaştırılmasına dönük bir politika söz konusuy-

du. 1950'lerden sonra kontrol altında tutulabilecek bir İslami anlayışa izin verildi. Ama ilerleyen süreçte, özellikle 1970'li yılların ortalarından 1980'e doğru, yani 12 Eylül darbesine doğru o süreçte; artık kontrol edilemeyeceği anlaşılınca bu sefer İslam'dan nasıl yararlanabiliriz, nasıl istifade edebiliriz anlamında Türk-İslam sentezi, ılımlı İslam, İslamizasyon tarzındaki anlayışlar gelişti.

Asıl tevhidi uyanışın ya da İslami bilincin biraz daha gündeme gelmeye başlaması, dergilerle olmuştur. 1976 itibarıyla ilk çıkan dergilerden biri, Düşünce dergisidir. Bu dergi, o dönemde, ilk olarak partiyle İslami mücadele verilmez anlayışını gündeme getirdi. Bu dönem, Düşünce dergisi ile birlikte artık bağımsız, müstakil, parti dışı bir çalışmanın bir de vatan, millet, darülharp, darülislam, İslam'da devlet gibi kavramların da yavaş yavaş gündeme getirildiği bir dönemdir. O dönem, yabancı olduğu kavramlardı bunlar. Ama bu kavramları bugün kullanmıyor oluşumuzdan dolayı kavramların içinin boşaltılması ve gittikçe bu anlayıştan uzaklaşma durumu söz konusudur.

Daha sonra Hüsnü Aktaş'ın çıkardığı Yeni Ölçü dergisi, Sedat Yenigün'ün İslami Hareket dergisi var. İslami Hareket dergisi, İslami hareket engellenemez gibi bugün bile söylemekte neredeyse sıkıntı duyar hâlde geldiğimiz sözleri, o dönemde çokça kullanırdı."

Kavramsal netliği oluşturamazsak...

İkinci konuşmacı Celaleddin Vatandaş, **İslami Harekette Kitleleşme ve Toplumsallaşma** başlığına sahip konuşmasında şunlara değindi:

"Müslüman olduğunu hâlbuki İslami noktada ciddi sorunları olmasına rağmen Müslüman olduğunu söyleme ihtiyacı hissedenlerin olduğu bir coğrafyada, bir toplumda bence İslami dediğimiz şey, kitleleşmiştir. Ama o dönemde, kendi adıma söyleyeyim, Vahiyden Kültüre kitabını yazdım ve bunun geleneksel, kültürel bir İslam olduğunu anlatmaya çalıştım. Yani o Kur'an'a ve sünnete dayalı İslami anlayışın sulandırılmış, değiştirilmiş, dönüştürülmüş hâli olduğunu anlatmaya çalıştım kendi adıma.

Eğer bir kavramsal netliği oluşturamazsak... Bir 28 Şubat süreci yaşadık. Sırf inancından dolayı, başındaki -bunu hâşâ aşağılamak an-

lamında söylemiyorum- ama nesnel anlamda söylüyorum, bir metrekairelik hatta daha küçük bir bez parçasından dolayı, o bez parçasının nitelediği kişilik ve ahlaktan dolayı on binlerce hatta belki yüz binlerce kızlarımızın, kadınlarımızın emekleri zayi edildi, neredeyse Allah demenin yasaklandığı bir dönem yaşadık. Ama şimdi geldiğimiz noktaya bakıyorum, okullarda Kur'an-ı Kerim dersleri var, siyer dersleri var. Geçen hafta bir ilköğretim birinci sınıf okuma kitapları elime geçti, hemen hemen her üç sayfada bir oradaki resimler arasında başörtülü anne figürü var. Bugün hangi devlet dairesine giderseniz bir mescidin olduğunu hatta bir başkanlığın mescidinde nafiye namazlar kılındığına bizzat tanışım çünkü öyle bir nafiye namaz kılmaya denk gelmişim, ben de zannediyorum vakit namazı kıyorlar onlar. Namaz uzadıkça uzadı, uzadıkça uzadı, sonra anladım ki nafiye namaz kıyorlarmış, tespih namazı kıyorlarmış ve bu bir öğle saatinde. O zaman yine İslam toplumsallaştı, kitleleşti mi diyeceğiz. Yani o kavramsal netleşmeyi oluşturmadan bütün yargılarımız farklı boyutlarıyla olumlu da değerlendirilebilir, olumsuz da değerlendirilebilir."

Şehit, hayatıyla örnek olan insanın adıdır

İslami Harekette Savrulma ve Dönüşüm başlığıyla ikinci oturumun ilk, panelin ise üçüncü konuşmacısı olan Abdurrahman Ateş, şu noktaların altını çizdi:

"İslami harekette özellikle temsiliyet sorunu, belli başlı sorunumuz. Bütün zamanlarda var ama özellikle yaşadığımız bu dönemde çok daha fazlasıyla olan bir durum. Yani eylemsiz söylem ya da söylemin eyleme dönüşmemesi

ya da dönüşmemesi dediğimiz bir problem ile karşı karşıyayız. Allah Teâlâ, Müslümanları tanımlarken Bakara suresinin 143. ayet-i kerimesinde, Müslümanları tanımlarken "Siz Müslümanlar olarak bütün insanlık için şahit, Resul de sizin için bir şahit." buyuruyor. Tabii bu kelimenin şahit olarak tercüme edilmesinde bu anlam oturmuyor elbette. Ama şahit kelimesinin asıl ve özgün anlamlarından birinin de model olmak, gösterge olmak, bir şeyin işareti, bir şeyin alameti, bir şeyin örneği, modeli olmak anlamına geldiğini dikkate aldığımızda Allah, Müslümanlara bir defa bir rol yüklüyor. Sizin göreviniz, sizin dışınızdaki bütün insanlar için model olmaktır, rol model olmaktır, örnek olmaktır. Peygamber de sizin için zaten bir modeldi ama siz de insanlar için. Yani insanlar size bakarak İslam'ı öğrenecekler. Kalam ederek değil, konuşmalarınıza bakarak değil, yaşantınızla bunu ortaya koyacaksınız ki insanlar size bakınca İslam'ın ne olduğunu anlasınlar.

Şehadet buydu. Hatta Allah yolunda öldürülenlerin şehit diye ifade edilmesinin nedeni de budur zaten. Ölüm biçimiyle alakalı değil, hayat biçimiyle alakalıdır. Yani şehit, ölen insanın adı değildir. Şehit, hayatıyla örnek olan insanın adıdır. Yoksa ölüm biçimiyle alakalı bir kavram değil, örnek olmaktır. Hayatıyla örnek olanların ölüm biçimi Allah yolunda olunca adına şehit denir, şahit denir, yani örnek ve model insan anlamında."

İslamcılık, bir tecdit ve ihya hareketidir

Yeniden İslami Dönüşüm için Çözüm Önerileri başlığıyla dördüncü ve son konuşmacı olan Vahdettin Işık, konuşmasında, aşağıdaki sözlerine yer verdi:

"Kanaatimce 19. yüzyıl şartlarında karşı karşıya bulunulan durumun anlaşılması, çözüme kavuşturulması, bir hayat inşa edilmesinin imkânları üzerine yapılan yeni bir fıkıhtır İslamcılık. Bu yeni fıkıhın, tabii ki her fıkıh vakasında, usulünde, hükmünde olduğu gibi tarihî, toplumsal şartlarla ilişkisi var. 19. yüzyıla baktığımız zaman Müslümanların karşı karşıya oldukları durum şudur: Bir, çok ciddi bir dış tehdit vardır. Ülkelerimiz işgale uğramıştır. Dolayısıyla insanlarımızın büyük bir kısmı sömürgeleştirilmiş, bağımsızlığını kaybetmiş; Osmanlı, İran, Afganistan gibi görece olarak bağımsız kalmış

ülkeler de büyük ölçüde Batılı devletlerin nüfuzu altındadırlar. Aldıkları kararlarda bağımsız değildirlar. Öyleyse bizim meselelerimizden bir tanesi, bağımsızlaşabilmek. Birisi, dışarıdan gelen bu dış tehdide karşı bizim bağımsızlığımızı inşa edecek bir yol haritası belirlememiz gerekiyordu. İslamcılığın birinci ciheti budur. Dolayısıyla bu anlamda bir nefsi müdafaa hareketidir İslamcılık. İkincisi, bizim Avrupalı devletler karşısında içine düştüğümüz acziyetin sebeplerini kendi içimizde aramamız gerekir. Muhafazakâr, gelenekçi kültürle İslamcılık arasındaki esas ayırım buradadır.

Rad suresinin 11. ayeti, İslamcılığın manifestosudur. Eğer bir toplum olarak durumunuzda bir bozulma varsa o bozulma, sizin yapı ettiklerinizin bir sonucudur. Dolayısıyla mefhumu muhalifinden düşünürsek, eğer iyileşmek istiyorsanız, bu durumu değiştirmek istiyorsanız kendi halinizi değiştirin. Dolayısıyla sorunların mevcut durumun okunmasında İslamcılık öncelikle aynaya bakabilen, kendi sorunlarının üzerinde meseleleri ele alabilen bir vizyon ortaya koymuştur. O zaman ikincisi içeride bir ıslah, bir tadilat, bir tamirat yapma. Bunu yaparken de Hamdi Efendi'nin güzel ifadesiyle, bir keşfiyat-ı cedide, yani mevcutla yetinmeyip karşı karşıya olduğumuz yeni dünyanın önümüze çıkardığı imkânları ve sorunları da kendi bağlamında anlayabileceğimiz bir şey yapmak gerekiyordu. Dışarıdan gelen tehdide karşı bir nefsi müdafaa, içerideki zaafı tamir etmeye yönelik bir tadilat ve tamirat çabasıdır. Dolayısıyla bir tecdit ve ihya hareketi olarak İslamcılığı tarif edebiliriz."

Nili Casusluk Örgütü- II

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Sarah'nın¹ istihbarat toplamadaki vasıtalarından biri, rüşvet idi. Sarah (Sara), rüşvet yoluyla çok önemli bilgiler toplamaktaydı. Bu vesileyle Osmanlı ordusunun silah depoları, askerî birliklerinin kaydırılması ve yüksek subayların adları ile maiyetleri gibi bilgilerin yanı sıra Tabariya'daki tahkimat tesislerinin planlarını ele geçirmiştir. Sarah'nın istihbarat toplamadaki bir başka aracı ise tarım istasyonunda iki haftada bir düzenlediği ve Roma saraylarında yapılanlarına benzeyen, ahlâksız partilerdi. Bunlara katılan misafirler arasında Türkiye sahil güvenliğine mensup subaylar da bulunmaktaydı. Buradaki eğlence ortamında

NİLİ casusluk şebekesini farklı kılan özelliklerden biri, sadece istihbarat faaliyetleriyle yetinmemesi; aynı zamanda propaganda yürütmesiydi. Bu propaganda, genellikle yalan yanlış bilgilerle Batı kamuoyunu Osmanlı aleyhine kışkırtmak yönündeydi. Bunda başarılı da olmaktaydılar. Nitekim Alexander Aaronsohn; ABD'deki Yahudileri, Almanya ve Türkiye'ye karşı kışkırtmak, ABD hükümetini etkilemek için yayınlar yapmaktaydı.

sarhoş olan subaylar kanalıyla önemli bilgiler elde edilmekteydi.²

NİLİ casusluk şebekesini farklı kılan özelliklerden biri, sadece istihbarat faaliyetleriyle yetinmemesi; aynı zamanda propaganda yürütmesiydi. Bu propaganda, genellikle yalan yanlış bilgilerle Batı kamuoyunu Osmanlı aleyhine kışkırtmak yönündeydi. Bunda başarılı da olmaktaydılar. Nitekim Alexander Aaronsohn; ABD'deki Yahudileri, Almanya ve Türkiye'ye karşı kışkırtmak, ABD hükümetini etkilemek için yayınlar yapmaktaydı. Alexander'ın, Amerikan kamuoyunu Osmanlıya karşı harekete ge-

çirmek amacıyla 1916'da yazdığı With Turks in Palestine (Türklerle Filistin'de) adlı hatıratını, İngiliz propaganda şefi Lord Northcliffe, altı dile

1 Bazı kitaplarda (Yüzbaşı C. Rifat Bey'in günlüklerinde Filistin Cephesinde Nili Casusları kitabında s. 75-76) Sara, bazılarında ise (Celil Bozkurt, İmparatorluğu Yikan Örgüt NİLİ kitabında s. 68-71 ve Necmettin Alkan, Ortadoğu'da Casuslar Savaşı NİLİ kitabında s. 52) Sarah olarak geçiyor.

2 Alkan, s. 78

tercüme ettirerek tarafsız devletlerde dağıttırmaktaydı. Ayrıca propaganda faaliyetleri bağlamında Amerika'nın önde gelen basın organlarında Türklerin Ermenilere katliam yaptıklarına, Almanların ise bu katliama yardımcı olduklarına dair makaleler kaleme aldığını, yine hatıratında dile getirmiştir. Bu tür faaliyetleri sadece Alexander yapmamış, Amerika'da ve İngiltere'de faal olan NİLİ üyeleri yapmışlardır.³

Nili Casusluk Örgütü Haberleşme Yöntemleri:

NİLİ casuslarının ele geçirdikleri önemli bilgiler, düzenli olarak Yafa sahillerine inen İngiliz devriye gemisi Monegam'a (casuslar Menachem diyordu) teslim edilmekteydi. Bu casusların kullandıkları iletişim, çeşitli şekillerde olmaktadır. Casuslar, Tarım Deneme İstasyonunun balkonuna astıkları çamaşır ile Monegam'a işaret vermekteydi. İstasyona asılan beyaz çamaşır, sahilin güvenli ve yolun açık olduğu anlamına gelmekteydi. Renkli çamaşırlar, sahilde Türk devriyelerinin bulunduğu ve bir temasın olmayacağına işaretledi. Geminin geldiği gecelerde Sarah, çay ve kumar partileri düzenliyor, bölgede konuşlanmış Türk birliklerinden önemli şahısları davet ederek dikkatlerini dağıtıyordu. Sahile inen casuslar, Arap botçuların yardımıyla gemiye taşınıyordu. Casuslar, bu ameliyede Arap iş birlikçileriyle ortak hareket ediyordu. Gemiye taşınan casuslar, deri bir çanta içinde muhafaza ettikleri istihbaratı İngiliz yetkililere veriyordu. Karşı taraftan da değişik belge, gazete haberleri ve çalışmalarında kullanmak üzere bol miktarda altın alıyorlardı. Bu alışverişte tehlikeli anlar da yaşanıyordu. Örneğin bir defasında Alman denizaltısı komutanı, Atlith'e çıkmış, sahile dönerken uzaklaşmakta olan Monegam gemisini fark etmişti. Fakat Alman komutan, sisli havada geminin kimliğini tespit edememişti.⁴

Diğer bir iletişim şekli olarak posta güvercinleri kullanılmaktaydı. Posta güvercini, sadık bir irtibat ajanıydı. İngiltere'de, casusların

kullanabileceği iletişim araçlarını engellemek amacıyla evinde güvercin besleyen insanların da tutuklandığı bilinmektedir. Haberleşme güvercinlerinin Osmanlı topraklarında da etkin bir şekilde kullanıldığı tespit edilmiştir.

Savaşın başlangıcından itibaren Osmanlı toprakları, casusların cirit attığı bir yer hâline gelmiştir. Özellikle Irak, Suriye ve Filistin cephelelerinde başta İngiliz istihbarat örgütü olmak üzere, diğer istihbarat örgütlerinin casusları da haberleşme güvercini kullanmaktaydı.

Bunun en güzel örneği Filistin cephesinde yaşanmıştır. 1915-1917 yıllarında kurulan ve İngilizler lehine faaliyetlerde bulunan Yahudi casusluk örgütü NİLİ, topladığı bilgileri, İngilizlere güvenle ulaştırılabilmek için yoğun bir uğraş vermiştir.

Bu amaçla, Kahire'deki İngiliz yetkililer Atlith'e telsiz ve telgraf göndermeyi düşünmüşler fakat telsiz teknolojisi için aradaki mesafenin uzun olmasından iletişimin sağlanamayacağına karar vermişler. Bunun üzerine Monegam gemisiyle kasalar içinde güvercinler getirilerek NİLİ casus teşkilatı sorumlusu Sarah'a teslim edilmiştir. İletişim, NİLİ casusu Sarah'nın topladığı bilgileri kapsüller içine koyarak bu güvercinlerin ayaklarına bağlayıp İngilizlere uçurmasıyla olacaktır. Doğu Akdeniz Özel İstihbarat Bürosunun (EMSIB) merkezinin bulunduğu Port Said ile Atlith arası 300 milden az olduğuna göre, güvercinler bu mesafeyi rahatlıkla aşabilirlerdi. Bu vasitanın pratikteki faydası ise NİLİ'nin temin etmiş olduğu askerî bilgileri, 2 hafta yerine, 1 günde Kahire'ye ulaştırabilmesi idi.⁵

Haberleşmede kullanılan bir başka yöntem ise denize şişeler atılmasıydı. İvedilik içermeyen bilgiler, İbranice notların bulunduğu şişelerle denize bırakılıyor ve Monegam'ın alması

3 Alkan, age. 82-83

4 <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/675909>; <https://atamdergi.gov.tr/tam-metin/54/tur>

5 Necmettin Alkan, s. 75

sağlanıyordu.⁶ Feridun Kandemir⁷ de hatıratında, Sarah ve diğer bölgelerdeki Yahudi casusların elde ettikleri bilgileri İngilizlere nasıl ulaştırdıklarını anlatmıştır: “Casuslardan gizlice aldıkları bilgileri, her akşam belli bir saatte, lamba ile işaret vererek kıydan geçen İngiliz gemisine şişe içinde gönderiyorlardı.”

Şebeke mensuplarının bir başka iletişim şekli ise gece yarısı, sahilde kibrit yakarak İngiliz gemileriyle haberleşmeleriydi. Bunların dışında Atilhan'ın zikrettiği çok farklı bir haberleşme şekli daha bulunmaktaydı. Anlattığına göre, Musa Dağı'nda bedevî kıyafetli bazı kişilerden biri, bazen sağdaki tepede ayağa kalkıyor, diğeri oturuyordu. Sağdakilerden iki kişi oturduğunda boyun noktasından iki insan ayağa kalkıyordu. Bunların bazen biri, bazen de ikisi birlikte oturuyor veya ayağa kalkıyordu. Sol tepedekiler de buna benzer hareketler yapıyorlardı.⁸

Osmanlı Devletinin Aldığı Önlemler

Osmanlı devleti, bölgeden gelen istihbarat raporları doğrultusunda Türk birliklerini bu sinsi düşmana karşı lüzumunca uyarmaktaydı. Bunlardan birinde Dahiliye Nezareti, Kudüs Mutasarrıflığına gönderdiği bir telgrafta, Filistin ve Suriye bölgelerinde faaliyet gösteren gizli örgütler hakkında uyarıda bulunmuş ve bu örgütlerin faaliyetlerinin araştırılmasını istemiştir. Aynı nezaret, “müstacel ve pek mahrem” parafıyla Suriye, Beyrut, Halep, Adana vilayetleri ile

Cebel-ü Lübnan, Teke ve Menteşe mutasarrıflıklarına gönderdiği başka bir yazıda; Mister Ombulus adında bir İngiliz'in liderliğinde kurulan bir casus örgütün, Anadolu'nun güney sahilleriyle Suriye ve Filistin'de bulunan Osmanlı kuvvetleri hakkında bilgi topladığını haber vermektedir. Bu örgüt, Mısır'da Arap ve Yahudilerden oluşan iki şubeyle diğeri Kıbrıs'ta bulunan üçüncü bir şubeye sahipti. Hususi vapurlarla sahillere bırakılan örgüt mensupları; Siyonist Museviler, Hristiyan Araplar ve hükümete muhalif Müslüman Araplardan aldıkları malumatı, Mısır'daki İngiliz istihbaratına ulaştırmaktaydı. İngilizlerin bölgede en dikkat çekici yapılanmalarından biri de Kalas'ta oluşturulan istihbarat bürosuydu. Büronun sorumlusu, Breşon adında bir İngiliz mülazım-ı evveliydi. Burada yetiştirilen casuslar, Babadağ-Köstence hattıyla İstanbul'a gelmekteydi. Buradan ya İzmir-Beyrut-Şam ya da İstanbul-Halep-Şam istikametine doğru dağılmaktaydı. Osmanlı yetkilileri, söz konusu casuslar hakkında bazı güvenlik önlemleri alma yoluna gitmiştir. Yetkililer, Filistin-Suriye hattına gelen yolcuların sıkı bir aramaya tabi tutulmasını, özellikle sahil kesiminde bu kontrollerin artırılması gerektiğini vurgulamıştır. Ayrıca kuzeyden gelecek trenlerin ve kara hattını kullanan yolcuların özenle aranmasını, özellikle seyahat varakalarının dikkatlice incelenmesini istemiştir.⁹

Osmanlı devleti için, savaştan önce yakalanan casusların hangi kanun gereği yargılanacakları büyük bir sorun teşkil etmişti. Ayrıca, savaşlarda uyulması gereken uluslararası kuralları kapsayan 1907 Lahey Sözleşmesine uyma mecburiyeti de vardı. Şura-yı Devlet ve Meclis-i Vükela'nın çalışmaları sonucunda 29 Ekim 1914'te Esrar-ı Askeriyeyi İfşa ve Casusluk ve Hıyanet-i Harbiye Hakkında Muvakkat Kanun yayımlanmıştır. 21 maddeden oluşan Muvakkat Kanun, Bahriye Nazırı Ahmet Cemal Paşa, Adliye Nazırı İbrahim Bey, Harbiye Nazırı Enver Paşa ve Sadrazam Mehmet Said Paşa'nın imzalarını taşımaktadır.

Muvakkat Kanun, casusluğun hangi durum-

6 Dipnot, 29: Filistin Cephesi'nde 32. Alay 1. Tabur 2. Bölük kumandanlığı vazifesinde bulunan muallim Fuat Gücü-yener, bu türden bir olaya bizzat şahitlik etmiştir. Yazdığına göre, Yafa sahilinde dürbünle tarassut ederken sahilin 500 metre açığında dalgalar arasında parlayan bir şişe dikkatini çeker. Şişeyi, 1. Hecinsüvar Bölüğü kumandanı Mülazım-ı Sani Halet Bey yüzerek çıkartır. Şişenin içinde İbranice yazılmış bir şerit kâğıt çıkar. Sonra bu belge, deşifre edilmek üzere Al-Ariş'te alay kumandanı Kaymakam Hasan Basri Bey'e gönderilir. Bkz. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/675909>; <https://www.konyayenigun.com/birincidunya-savasinda-nili-istihbarat-orgutu-ve-konyada-biryahudi-casus-simi-simon>

7 Gazeteci, yazar. Mustafa Kemal'in isteği üzerine Ankara'da ilk Büyük Millet Meclisi basimevinin kurulmasında hizmet vermiş, daha sonra bu basimevinin müdürlüğü görevine getirilmiştir. Cumhuriyet döneminde ilk kurulan hükümetler döneminde ilk istihbarat müdürü olarak Trabzon, Batum ve Tiflis'te hizmet görmüştür. Hicaz ve İran'da da çalışmıştır. Çeşitli konularda eserleri bulunmaktadır.

8 Alkan, age. s. 77-78

9 <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/675909>

larda ortaya çıkacağını ve karşılığında uygulanacak idam, sürgün, hapis, kürek ve para cezalarını ayrıntılı olarak açıklamaktaydı. Kanunun idam cezasını tarif eden ve 15 fıkradan oluşan 14. Maddesinin, casuslukla ilgili 5. fıkrası şöyleydi: "Casusluk etmek, yani düşmanın gücünü artırmak maksadıyla onunla muhabere ve münasebette bulunmak veya düşmanın faydası için malumat elde etmek teşebbüsünde bulunmak ya da casusu bilerek kabul edip kullanmak."

Kanun-ı Muvakkat'ın dikkat çeken diğer bir husus ise on sekizinci madde de yer alan, askerî mensuplar da dâhil olmak üzere, her kim tarafından olursa olsun seferberlik esnasında işlenecek bir suçun faillerinin Divan-ı Harplerde yargılanacak olmasıdır.¹⁰ Kanunun yayımlanmasından sonra Osmanlı coğrafyasında yakalanan casuslar, savaş gibi olağanüstü hâllerde oluşturulan ve askerî mahkemeler olarak da bilinen divan-ı harplerde yargılanmaya başlamıştır.

Savaş döneminde oluşturulan divan-ı harplerde idam, hapis, kalebentlik ve prangabentlik dışında, yine casusluk yaptıkları düşünülen bazı şahıslar için harp mıntıkası haricine gönderilmek ya da güvenli bölgelere sevk edilmek şeklinde kararlar alınmıştır.¹¹

Osmanlı devleti, casuslukla ilgili kanunları çıkarttıktan sonra, bir taraftan da Osmanlı topraklarındaki casusluk faaliyetlerini önlemek amacıyla çeşitli tedbirler almıştır. 7 maddelik bu tedbir kararı, uygulanmak üzere vilayetlere gönderilmiştir.¹²

Filistin'de yabancı devletlerin tabiiyetinde kalarak dokunulmazlık kazanan Yahudiler, Osmanlı nizamlarını çiğneyerek çeşitli casusluk faaliyetlerinde bulunmaktaydı. Bu yönde istihbarat alan IV. Ordu komutanı Cemal Paşa,

10 Daha geniş bilgi için Abdullah Lülecî'nin "I. Dünya Savaşı Yıllarında Osmanlı Devletinde Casusluk Faaliyetleri" (1914 - 1918) - isimli doktora tezi, s. 1191-192. bkz. file:///C:/Users/EtSisTeM/Downloads/T06023.pdf; <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/675909>

11 Osmanlı Devletinin farklı bölgelerinde kurulan divan-ı harplerde, haklarında sürgün cezası verilen casusların isim listesi için bkz. Lülecî, agdt. s. 196

12 Osmanlının belirlediği 7 maddelik tedbirler için bkz. Lülecî, agdt. s. 199-200

1916'nın sonlarında Filistin'de Yahudi kolonilerinde yaşayan birçok kişinin silahlarına el koymuştur. Fakat Yahudiler, silahların büyük bir kısmını toprağa gömerek yetkililerden kaçırmayı başarmıştır. Türk yetkililer, Yahudilerin Osmanlı vatandaşlığına geçerek Türk kanunlarına tabi olmalarını, aksi takdirde ülke topraklarından çıkarılacağını deklare etmiştir. Buna rağmen yabancı tabiiyetinde kalmada ısrar eden Yahudiler, Filistin'den çıkarılmıştır.

Yabancı ülkelerden zaman zaman Filistin'e gelen Yahudiler de Osmanlı aleyhtarı casusluğun bir parçası durumundaydı. Osmanlı devleti, İstanbul üzerinden Avrupa'ya gidip gelen Yahudilere karşı da sıkı güvenlik önlemleri getirmiştir. Kudüs'ten Avusturya'ya dönmekte olan 30 kişilik bir Yahudi kafilesi, casusluk şüphesiyle İstanbul'da alıkonulmuştur. Sıkı güvenlik önlemleri altında sorgulanan bu ailelerin gitmeleri 30 gün geciktirilmiştir. Ayrıca yabancı ülkelerde yaşayıp da aileleri Filistin'de ikamet eden bazı Yahudiler, casusluk şüphesiyle Filistin'den sınır dışı edilmiştir.¹³

NİLİ, tahliyeler sırasında Yahudilerin zulüm gördüğüne, Ermeniler gibi bir kıyımın eşiğinde bulunduğu ve geride kalan mallarının Araplar tarafından yağma edildiğine dair dünya kamuoyuna düzmece haberler servis etmiştir. Bu haberler, Londra'da Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden Lord Bryce ve genç asistanı Arnold Toynbee idaresindeki "Gizli Savaş Propagandası" tarafından Osmanlı aleyhinde kullanılmıştır.

Bu iddiaları sadece Osmanlı yalanlamamış, aynı zamanda Filistin'de ikamet eden, başta Yahudiler olmak üzere, diğer din mensupları ve ruhani liderleri tarafından da yalanlanmıştır. Frankfurt ve Berlin'de etkin olan Filistin Dostları Cemiyetinin Kudüs temsilcisi ve Avrupaca tanınan önemli şahıslarından bir Yahudi; Frankfurt, Budapeşte ve Amsterdam gazetelerine Yahudilere zulüm yapıldığına dair haberleri yalanlayan bir tekzip telgrafi çekmiştir.¹⁴ (*Devam Edecek...*)

13 <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/675909>

14 <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/675909>

Anlamak

Taşkın ÖNEL

*Elveda yüreğim, özleme beni**Umudu ellerde yitirdim geldim**Sofraya yalnızlık ekledim bugün**Sandım ki sevdalar masal misali**Âşıklar canları pazara koyar**Oysa faninin evladı, fanidir yine**Gülü de bülbülü de koyar geriye**Ah yüreği kırık bedenim**Bir sen kaldın elimde**Bir sen, gitmeyen**Bildim ki sen de**Göçmen kuşlara sevdalısın**Bir güz sabahında**Dalından kopup da**Düşersin yere**Elde yok, avuçta yok**Dostta yok, kardaşta yok**Yoklara mı aldandım**Öyle mi istedim**Bilinmez**Gördüğüm hayalmiş meğer**Hakikat adına**Tadı yalan çıktı**Her bir lezzetin**Ağaran her telin**Bir yitiği varmış**Avuca sığmayan**Gençlik öğretti**Yaşlar zamana yenik**Gözler karardı, gitti**Bükülen beller de**Mührünü bastı**Anladım, zamanın öksesi bitti**Anladım, âşğın ömrü tükendi*

Ka(y)nayan Sevdam

Rüveyde Bera PALA

Ben şimdi sonsuz aynalar içinde bir ayna gibiyim
 Özgürlük esirdir ülkemde
 Yalnızca çocukların biçimsiz gülüşü ayakta tutuyor
 şehirlerimi
 Sarı, siyah, kumral, kıvrıkcık saçlı çocuklar
 Tozu dumana katan çığlıklarla yetişen
 Annelerinden dua
 Babalarından taş atmayı öğrenen çocuklar
 Benim ülkem öyle büyük ki
 Onu şekillendiren
 Kanla beslenen fakat yumrukla bilenen topraklar

Hani bazen istikameti kaybeder ya nefis
 Hani yarım kalır hedefler en uç noktasında hayallerin
 Hani ayaklar dünyanın döndüğünü hissedemez
 Şayet hissederse yürüyemez ya
 Ben bütün bunların ortasında
 Yaşamın tam merkezinde
 Sorgulamanın tükettiği beynimin herhangi bir
 kıvrımında
 Sayı saymayı unutturan vakitlerin tam içinde bir yerde
 tıklı kaldım
 Çünkü unutmayı yasaklayan bir devre denk geldi ruhum
 Tüm dünya sevinçlerini silen bir davaya isabet etti
 inancım

Güneşin doğmadığı
 Toprağın renginin kırmızıya döndüğü
 Gözlerin her daim oraya çevrildiği
 Fakat gönüllerin bu yönelmeden nasiplenemediği
 Her yere dokunmamı emretti İlah'ım
 Vadilere sığmayan ordularla kaplı o memleket
 Ve güneşten gelen minik bir huzmenin erittiği
 Buzdan vicdanlar var öbür tarafta
 Korkak vicdanlardan bahsediyorum
 Mümin bedenlere karşı geldiğini zanneden
 Lakin bacakları her daim birbirine dolandıran
 Zayıf, fersiz, avare vicdanlar
 Gözler gördü, vicdan yoksunluğunun insana (!) neler
 yaptırabileceğini
 Kulaklar işitti her gün, mazlum çığlıklarını bastıran
 sapkın gayeleri
 Kalp hissetti, dünyanın bir anda kaç renge
 bürünebileceğini

Artık zihnimde hareketlenmeli bir şeyler
 İçimde adaletsizliğin büyüttüğü dev dalgalar
 Yerle bir etmeli vahşetin adalarını
 Terk etmeli bundan sonra acizlik beni, silkelenmeli
 vücudum
 Çünkü unutmayı yasaklayan bir devre denk geldi ruhum
 Tüm dünya sevinçlerini silen bir davaya isabet etti
 inancım

Aynı çatı altında toplanarak ısınan yürekleri üsütüyor
 Toprakla oynadıktan sonra elini kanla yıkayan çocuklar
 Birinin başı eziliyor
 Müslüman'ın başı dik kalamadığı için
 Bir başkasının gözü, çamurdan bir siyaha bürünüyor
 Müslüman, gözünü açamadığı için
 Berikinin kolu yemyeşil diyara konuveriyor kendinden
 önce
 Müslüman kolunu oynatamadığı için
 Diğerinin bedeni baştan başa yitiyor
 Müslüman, bedenini koltuktan kaldıramadığı için
 Ve hepsinin kalpleri parçalanıyor
 Müslüman, kalbini tanımadığı, ona söz geçiremediği için
 Ve...

Gazze ölüyor, Filistin ölüyor, mazlumlar ölüyor
 Müslüman, zevklerini yok edemediği için
 Davasına sahip çıkamadığı için
 Aldığı her nefes nisyan koktuğu için
 Dünya süsleri sesini kısıttığı için...

Ama ben zevklerimi aşmalıyım
 Davamı kucaklamalıyım beş vakit
 Aldığım nefesler Gazze kokmalı, Filistin kokmalı, Kudüs
 kokmalı
 Dalmamalıyım hiçbir oyun ve eğlenceye
 Ve ağırlıklarını atmamalıyım nefsimin
 Çünkü unutmayı yasaklayan bir devre denk geldi ruhum
 Tüm dünya sevinçlerini silen bir davaya isabet etti
 inancım